

@@@ ที่นี่เป็นภาษาไทย

วันที่ ๒๖ ๑๖๒

๑๕ ๓๔ ๒๕๕๙

รายงานการวิจัย

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Potential Development for Integration and Participation Quality Assurance
in Education of Songkhla Rajabhat University

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. ๒๕๕๗

เลขที่ 1138969

ผู้ที่.....
เลขเรียกหนังสือ	๓๙๔.๑๙!
	๖๗๙

(1)

ชื่องานวิจัย	แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ผู้วิจัย	นางสาวจุฑาพร บุญยัง
หน่วยงาน	สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ปี	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรฯ 2) ศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรฯ และ 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลบุคลากร จำนวน 400 คน โดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การทดสอบของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) การทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) รวมถึงข้อมูลจากกลุ่มผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 154 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มย่อยเป็นเครื่องมือ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยการอธิบายความ

ผลการวิจัย พบว่า 1) บุคลากรส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระดับหน่วยงานของตนเอง โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานและมีความสมำเสมอในการให้ความร่วมมือภายในหน่วยงานบอยครั้ง ซึ่งได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลางทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคลแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน ซึ่งภาพรวมระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก และ 3) แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร โดยส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมให้ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย พัฒนาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

Research Title	Potential Development for Integration and Participation Quality Assurance in Education of Songkhla Rajabhat University
Researcher	Miss Juthaporn Boonyoung
Faculty	Office of Quality and Management System Development, Songkhla Rajabhat University
Year	2015

ABSTRACT

The objectives of this research were; 1) to study the process of quality assurance in education on part of integration of personnel. 2) To study the factors on part of integration of personnel. 3) To present the way to develop potentiality of quality assurance on part of integration of personnel at Songkhla Rajabhat University. The research instrument was questionnaire for 400 personnel. Statics used in this research were frequency, percentage, mean, standard deviation, including variable relationship by using Chi-Square, T-test, and F-test (One Way ANOVA). The information for the process of quality assurance in education at Songkhla Rajabhat University was from 154 indicated personnel. The instruments were interview and focus group discussion. Analyzing the data was to use description static.

The findings were : 1) Most personnel had participation behavior in their institute. Their role was participant and frequently had cooperation in their institute. The knowledge and understanding for participation of quality assurance in education was medium. For each personnel factor was related with different participation behavior. The level of opinion for quality assurance in education was high. The supporting participation of internal quality assurance in education was medium. 2) The factor for the result of internal quality assurance in education was high both internal and external factor. 3) The ways to develop potentiality of quality assurance on part of integration of personnel were obviously supporting participation behavior both institute and university, developing the process of quality assurance in education, and controlling the factors caused for quality assurance in education with present situation.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สำเร็จลงได้ด้วยความ กรุณาและความช่วยเหลือจาก นางสาว夷าวลักษณ์ สองนาม ที่ปรึกษางานวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสละเวลาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาและตรวจแก้ไขงานวิจัยให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด ผู้เขียน ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ๆ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ พ.ต.ท.กิตติพันธ์ เดชสุนทรัตน์ และอาจารย์ทรงค์ ช้างยัง สำหรับการช่วยเหลือ แนะนำการใช้สติในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตลอดจนการเรียบเรียง เนื้อหา ข้อมูลในการเผยแพร่งานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้โอกาสในการทำงาน และพัฒนา ศักยภาพการวิจัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาสำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ผศ.ณัฐมน เสนื่อนคิด ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ ให้การส่งเสริมสนับสนุนต่อ กิจกรรมการดำเนินงานด้าน การวิจัย ทำให้ผู้เขียนได้พบประสบการณ์ที่คืออย่างมากมาย อิกทั้งขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่กรุณาเสียสละให้ข้อมูลอันเป็น ประโยชน์กับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณสำหรับกำลังใจที่ยิ่งใหญ่จาก บิความรดา สมาชิกในครอบครัว ของผู้เขียน ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทุกๆ ด้านจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่สนใจทั่วไป หากมีสิ่งใดเพิ่มเติมหรือข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับ และขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

**ญาพร บุญยัง และคณะ
สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร
ธันวาคม 2558**

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิจกรรมประจำ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(17)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิด เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	6
การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา	17
ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
กรอบแนวคิดการวิจัย	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	72
แหล่งที่มาของข้อมูล	73
ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง	73
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	75
วิธีการเก็บข้อมูล	78
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	78

บทที่ 4 ผลการศึกษา	80
ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	81
ผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	141
ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	198
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	217
สรุปผลการศึกษา	218
อภิปรายผล	265
ข้อเสนอแนะ	278
บรรณานุกรม	282
ภาคผนวก	288
ประวัติผู้วิจัย	304

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 สรุปค่าคะแนน และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.)	47
2-2 สรุปค่าคะแนน และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.)	47
3-1 การกำหนดระดับค่าคะแนน และความหมาย	75
3-2 อันตรภาคชั้น และความหมาย	79
4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	82
4-2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	84
4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	86
4-4 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ	90
4-5 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ	91
4-6 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	92
4-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ	93
4-8 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	94
4-9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	95
4-10 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	96

ตารางที่	หน้า
4-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวม	97
4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการบริหารจัดการ	98
4-13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยมีส่วนร่วมของบุคลากร	99
4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	100
4-15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน	101
4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานโดยรวม	102
4-17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	103
4-18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานโดยมีส่วนร่วมของบุคลากร	104
4-19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	105
4-20 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	106

ตารางที่	หน้า
4-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานโดยรวม	107
4-22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานบริหารจัดการ	109
4-23 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	110
4-24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	112
4-25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	114
4-26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	115
4-27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	116
4-28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานโดยรวม	117
4-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ	118

ตารางที่	หน้า
4-38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	127
4-39 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	128
4-40 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง	129
4-41 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานโดยรวม	130
4-42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานบริหารจัดการ	131
4-43 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	132
4-44 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	133

ตารางที่	หน้า
4-45 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	134
4-46 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวม	135
4-47 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ	136
4-48 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	137
4-49 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	138
4-50 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	141
4-51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	144
4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	145

ตารางที่	หน้า
4-61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง	166
4-62 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง	167
4-63 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	169
4-64 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องถ้อยคำมีส่วนร่วมในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	170
4-65 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ	173
4-66 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ	174
4-67 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	175
4-68 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา/คุณวุฒิ	176
4-69 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	177

ตารางที่	หน้า
4-70 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน	178
4-71 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	179
4-72 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านปัจจัยภายในของค่าดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	180
4-73 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	181
4-74 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	182
4-75 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพ	183
4-76 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯด้านปัจจัยภายในของค่าดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	184
4-77 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	185
4-78 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	186

ตารางที่	หน้า
4-87 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายในของ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	195
4-88 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายนอก ของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	196
4-89 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	200
4-90 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	201
5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	221
5-2 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	224
5-3 ความล้มเหลวระหว่างข้อมูลบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	233
5-4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลของบุคลากร	239
5-5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	246
5-6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการ ประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลของบุคลากร	249
5-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการ ประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	254

สารบัญภาพ

รูปภาพที่	หน้า
2-1 วงจรการทำางาน (PDCA-Cycle)	23
2-2 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	26
2-3 โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	38
2-4 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	39
2-5 กรอบแนวคิดการศึกษา	71

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบที่ทุกประเทศทั่วโลกได้นำมาใช้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่มุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้ สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 31 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ การส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษาโดยคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งนี้การดำเนินการประเมินคุณภาพภายในและประเมินคุณภาพภายนอกจำเป็นต้องมีการพัฒนาไปตามกลไกการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอย่างเป็นพลวัต

การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งเริ่มต้นจากการประกันคุณภาพภายใน ตามเกณฑ์มาตรฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของหน่วยงาน ตนเอง ดำเนินการกำกับดูแลตามคุณภาพ และระบบประเมินตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556) ต่อจากนี้จึงรับการประเมินภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และจะดำเนินการโดยพิจารณา ตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2555) ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน (สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีการบริหารงานที่มุ่งการดำเนินการจัดการศึกษา เน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อันเป็นฐานสำคัญต่อการพัฒนาห้องถังสู่สากล โดยการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต พัฒนาครุ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครุ

มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาห้องถินให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของห้องถิน ส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ ตลอดจนดำเนินการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) โดยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นในการดำเนินการให้สอดคล้องตามกรอบตัวบ่งชี้การประเมินภายในสถานศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งทำให้กระบวนการในการดำเนินกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพ เป็นระบบการบริหารการศึกษาส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่ง (สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2556) นอกจากนี้ ผลจากการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษามักมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย และคณะที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในการกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ การร่วมมือ และประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงาน และข้อมูลร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2555, 2555) ดังนั้น คณะกรรมการผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ ในการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นจุดเด่นในการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาระบบ และกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้จะได้แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม การบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและกำกับ ดูแล การประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีศักยภาพ

2. คำถามของการวิจัย

1. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรเพื่อใช้ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการต่อไป
2. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ได้แนวทาง การพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มหาวิทยาลัยสามารถนำข้อมูล ที่ได้จากการศึกษานี้ มาเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูล ไปวางแผนการพัฒนาการประกันคุณภาพให้สอดคล้องและยกระดับคุณภาพของการดำเนิน กิจกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพ ได้อย่างเป็นระบบ

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และ ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา ศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา

5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยนี้ จัดเก็บข้อมูลจากทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

5.2.1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5.2.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

5.2.3 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

5.2.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

5.2.5 คณะศิลปกรรมศาสตร์

5.2.6 คณะวิทยาการจัดการ

5.2.7 คณะครุศาสตร์

5.2.8 บัณฑิตวิทยาลัย

5.2.9 สถาบันวิจัยและพัฒนา

5.2.10 สำนักงานอธิการบดี

5.2.11 สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

5.2.12 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

5.2.13 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.2.14 สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร

5.3 ขอบเขตด้านเวลา

เดือน มีนาคม 2557 ถึง เดือน ธันวาคม 2558

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education) หมายถึง การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปักธงของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม อย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการดำเนินงานมี 2 ลักษณะ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Quality Assurance) และ การประกันคุณภาพการศึกษากายนอก (External Quality Assurance)

6.2 การมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ (Participation of Integration) หมายถึง การมีบทบาท การร่วมดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยการประสาน เป้าหมาย หลักการดำเนินงาน กิจกรรมของหน่วยงานย่อย เข้าเป็นหน่วยเดียวกันภายใต้หน่วยงานระดับสถาบัน ทั้งนี้ในกระบวนการทุกกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน พัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา

6.3 การพัฒนาศักยภาพ (Potential Development) หมายถึง การปรับปรุงพัฒนาระบวนการดำเนินงานกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้ pragm เป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ เช่นระดับคะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกระดับ หรือมีผลงาน เอกสาร หลักฐานที่สามารถนำมาใช้อ้างอิงในการประเมินคุณภาพฯ ได้อย่างเป็นระบบ และเป็นข้อมูลที่ทันสมัย สามารถเรียกคุ้มข้อมูล หรือ เอกสาร หลักฐานได้ทันที เป็นต้น

6.4 บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (Personnel of Songkla Rajabhat University) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน จำนวน 14 หน่วยงาน ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร และสถาบันวิจัยและพัฒนาภาษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วย ผู้ปฏิบัติงานสายวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานสายสนับสนุน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” คณะผู้วิจัยได้ศึกษา และทบทวนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจถึงหลักการ และได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพเริ่มมีขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และต่อมาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยและยุโรป โดยในระยะแรกนั้น แต่ละประเทศได้ตั้งระบบการประกันคุณภาพเป็นของตนเอง จนกระทั่งปี ค.ศ. 1987 ประเทศไทยเซ็นต์แลนด์ ได้กำหนดมาตรฐานของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ISO 9000 (International Organization for Standardization) ซึ่งแพร่หลายไปทั่วโลกและประเทศไทยก็นำมาประยุกต์ใช้เช่นกัน (ชาติ วิรเศรษฐี, 2542) ทั้งนี้ การประกันคุณภาพ หมายถึง ปฏิบัติการทั้งหมดที่ได้รับการวางแผน เตรียมการ และจัดทำอย่างเป็นระบบ เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้ผลิตมีความเชื่อมั่นว่า ผลผลิตหรือการบริการของตนได้มาตรฐานตามข้อกำหนดด้านคุณภาพที่ตั้งไว้ (จุฬารัตน์ วิทยาขาว, 2541)

1.2 การประกันคุณภาพการศึกษา

อังกฤษเป็นประเทศแรกที่เริ่มแนวความคิดเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพไปใช้ในสถานศึกษา โดยการประกันคุณภาพ หมายถึง กิจกรรม ต่าง ๆ ซึ่งได้รับการวางแผนและจัดระบบแล้วในกระบวนการบริหารคุณภาพ ที่ช่วยสร้างความมั่นใจว่า จะได้คุณภาพตามที่กำหนดไว้ (Harrington and Mathers, 1991) ซึ่งมีกิจกรรม

ดำเนินการที่ก่อให้เกิดความมั่นใจว่า กิจกรรมในกระบวนการผลิตทั้งหมด ดำเนินไปอย่างมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน และมีประสิทธิภาพ (Juran and Gryna, 1993) และนักวิชาการได้นิยามการประกันคุณภาพการศึกษาไว้หมายชี้งสามารถสรุปได้ว่า

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาอย่างมีแบบแผน มีระบบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลผลิตทางการศึกษาที่ได้มาตรฐาน (อุไรวรรณ เจนวานิชยานนท์, 2540) ทั้งนี้ การประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึงการมีระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดังนี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณะ ได้มั่นใจสถาบันนั้น ๆ สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2544) โดย การประกันคุณภาพ เป็นวิธีบริหารจัดการเพื่อเป็นหลักประกัน หรือสร้างความมั่นใจว่ากระบวนการหรือการดำเนินงานจะทำให้ได้ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพตรงตามที่กำหนด อีกทั้งเป็นการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิผล หรือการตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วเกิดผลดีนั้นเป็นเรื่องที่พึงประสงค์ แต่จะมีหลักประกันอย่างไรว่าการบริหารจัดการหรือการตัดสินใจที่ได้ผลดีนั้นจะยังคงได้ผลตามที่ประสงค์ไว้ รวมถึงเป็นแนวทางที่จะให้ได้ผลตามที่ประสงค์ไว้ หรือได้ผลเท่ากันทุกครั้งนั้นขึ้นอยู่กับเมื่อครั้ง ที่ดำเนินการจนได้ผลดีนั้น ทำอย่างไร หากดำเนินการเหมือนอย่างที่เคยทุกครั้ง โดยไม่มีปัจจัยแวดล้อมใด ๆ มาแทรกซ้อน ผลที่เกิดตามมา ก็จะเป็นเช่นนั้นทุกครั้ง การเน้นให้ดำเนินการเหมือนครั้งที่ได้ผลดีจึงถือเป็นการประกันคุณภาพ หากวิธีการแปลผลลัพธ์นั้นได้มาตรฐานตามที่กำหนด และสามารถสร้างความพึงพอใจให้ผู้ใช้ได้ถือว่าผลลัพธ์นั้นมีคุณภาพ (ลาวัลย์ รักสัตย์, 2554)

1.3 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา

การศึกษาไทยได้นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนด จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก” เพื่อให้เป็นกลไกในการรักษาคุณภาพ และมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

1.3.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของสถาบันศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยสถาบันศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันศึกษา

และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

1.3.2 การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) เรียกว่า สมศ. สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกปี พ.ศ.2544 – 2548 การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2553 และรอบที่ 3 ช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2558

สำหรับสาระสำคัญเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษา ยึดหลักให้มีมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และได้ให้ความหมายในเรื่องมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ตลอดจนกำหนดเรื่องที่ดำเนินการใน มาตรา 4 และ หมวด 6 ดังนี้

มาตรา 4 ได้กำหนดความหมายไว้ดังนี้

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลการติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือนักคิดหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองเพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอกระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต่อสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรับรองการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย และหลักการและแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนด ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณะ

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาได้ไม่ได้ตามมาตรฐาน ที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานต่อกคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระบบและกลไกในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพด้วยชี

ที่กำหนด ซึ่งจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และสาธารณะน ได้มั่นใจสถานบันนั้น ๆ และการศึกษานี้สามารถนำมามากำหนดการศึกษางานวิจัยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.4 หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

จากแนวโน้มของการพัฒนาคุณภาพที่ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ตั้งแต่ระดับบุคคล ถึงสังคมระดับประเทศ หรือการสร้างความพอด้วยกันกับผู้บริโภคทั้งภายใน และภายนอก ได้นำไปสู่หลักการ และเงื่อนไขสำคัญบางประการของการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม(Participation) โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมวางแผนร่วมดำเนินการร่วมประเมิน และร่วมรับผิดชอบกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2. การเสริมสร้างพลัง (Empowerment) โครงสร้างความรู้ ทักษะ และความมั่นใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การกระจายอำนาจ (Decentralization) สถานศึกษาจะพัฒนาคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ได้อย่างเต็มที่ ต่อเมื่อสถานศึกษาต้องมีความเป็นอิสระเพียงพอที่จะคิดและตัดสิน ทั้งด้านการบริหาร วิชาการ และการใช้งบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับเจตนาของมูลนิธิการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 ที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจจากการบริหารและการจัดการศึกษาสู่สถานศึกษาและห้องถูน ให้มากที่สุด

4. การสร้างจิตสำนึกร่วมผิดชอบในพันธะภาระ(Accountability) การศึกษามีไว้เรื่องของคนใดคนหนึ่งหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นเรื่องของทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น จึงต้องสร้างให้ทุกคนมรสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ของตนที่มีต่อการศึกษา เช่น หน้าที่ของความเป็นพ่อแม่ ครู เป็นต้น นอกจากนี้กระบวนการทำงานและผลงานของสถานศึกษาแห่งนั้นต้องสามารถตรวจสอบได้ทุกเมื่อ โดยสังคมและประชาชน

5. การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง(Continuous Quality Improvement) การตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกในบริบทของการประกันคุณภาพ มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับใช้ในการวางแผน เพื่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของ การประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ไว้วดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา คือการที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา โดยเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ 1 ต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคน ในสถานศึกษา ไม่ใช่กระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน ทำตามแผนตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ มีความโปร่งใส และมีจิตสำนึกรักในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

3. การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครูอาจารย์ บุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เอกพื้นที่ หรือหน่วยงานที่กำกับดูแล เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

สำหรับ หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2543) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การสร้างความมั่นใจและเพิ่งพอใจในคุณภาพการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการศึกษาของทุกฝ่ายทั้งผู้ให้ และผู้รับบริการ
3. ความร่วมมือทางวิชาการขององค์กร บุคลากรในพื้นที่
4. การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับทุกขั้นตอน
5. การดำเนินงานที่สามารถติดตามตรวจสอบได้
6. การรายงานสู่สาธารณะและผู้เกี่ยวข้อง

สำหรับภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ (อุทุมพร งามรمان, 2544) ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว แต่ในระยะที่ผ่านมา�ังไม่มีการประเมินภารกิจดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ประกอบกับปัจจุบันมีปัจจัยทั้งภายในออกและภายในหลายประการ ที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศไทย โดยส่วนรวมในระยะยาว
2. มีการแข่งขันกันในเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิต ในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศไทยและนอกประเทศไทยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้า และบริการอย่างเต็มรูปแบบ
3. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น
4. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถ พลิกบัณฑิตที่มีคุณภาพ
5. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ ต่อนักศึกษา ผู้ทำงาน ผู้ประกอบ รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
6. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (Transparency) และความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability)
7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถาบันการศึกษาทุกแห่ง จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา เพื่อทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถาบันการศึกษา ซึ่งสถาบันการศึกษาทุกแห่งต้องเข้ารับการประเมินภายนอกเป็นประจำทุก ๆ 5 ปี

จากการศึกษานิยามข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นลักษณะ การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การควบคุม การตรวจสอบ และประเมินผลการ ดำเนินงาน โดยความร่วมมือทางวิชาการขององค์กร บุคลากรในพื้นที่ และการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานการศึกษาของทุกฝ่ายตามองค์ประกอบคุณภาพด้านที่กำหนด ซึ่งการศึกษานี้สามารถ ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาในการดำเนิน กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ต่อไป

1.5 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 47 ประกอบด้วย

1.5.1 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง ระบบการประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของ สถานศึกษานั้นเอง หรือ หน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานที่นั้น (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) โดยคำนึงถึง หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน ของสถานศึกษา 3 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา คือ การที่ สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา โดยเป้าหมายสำคัญ คือการพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย (ข้อ 1) โดยต้องทำให้การ ประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากร ทุกคนในสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของ สถานศึกษา จึงจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจนตามแผนตรวจสอบ ประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบที่มีความโปร่งใสและมีจิตสำนึกรักในการ พัฒนาคุณภาพการทำงาน

3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา โดยการ ดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามและ ประเมินผล พัฒนาปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

สำหรับ กระบวนการการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของการประกัน คุณภาพ มี 3 ขั้นตอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) คือ

1. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน
2. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) เป็นการตรวจสอบ และติดตามผล การดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด
3. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) เป็นการประเมินคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาโดยสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับกระทรวง

นอกจากนี้ ในการจัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพนั้น จะต้องทำให้การประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยนำหลักการบริหารคุณภาพวงจรเดjm (PDCA) ซึ่งเป็นวงจรการบริหารงานคุณภาพ (รองศาสตราจารย์ ดร.สันติยา เอกอัคร, 2551) ที่ต้องมีกระบวนการวางแผน (Plan) ปฏิบัติการตามแผน (Do) ตรวจสอบประเมินผล (Check) และ พัฒนาปรับปรุงอยู่เสมอ (Act) ซึ่งอธิบายถึงกระบวนการ 4 ขั้นตอนโดยสังเขปได้ดังนี้

P = Plan คือ วางแผน โดยต้องพิจารณาในประเด็นสำคัญ เช่น

- การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายให้ชัดเจน
- การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการควบคุม
- การกำหนดวิธีการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นต้น

D = Do คือ ลงมือทำ โดยการปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบ เช่น

- ศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีการทำงานในแต่ครั้ง และลงมือปฏิบัติ
- เก็บข้อมูลคุณลักษณะด้านคุณภาพตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ เป็นต้น

C = Check คือ ตรวจสอบ ซึ่งเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงาน และการประเมินผลในสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติไปแล้ว เช่น

- ตรวจสอบว่างานที่ทำได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่
- ตรวจสอบคุณลักษณะทางด้านคุณภาพว่าตรงเป้าหมายหรือไม่ เป็นต้น

A = Action คือ การปฏิบัติและแก้ไขปรับปรุง (act) เมื่อตรวจสอบสิ่งที่ได้ทำการแผนพบร่วมกับความผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง ต้องทำการแก้ไข และปรับปรุง เช่น

- แก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา
- ค้นหาสาเหตุ แล้วทำการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นอีก
- หาทางพัฒนาระบบทรัพยากรที่ปรับปรุงการทำงานนั้นๆ โดยตรง เป็นต้น

1.3.2 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อมุ่งให้มีการสร้างสรรค์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างแท้จริง และจะนำไปสู่การเข้าถึงคุณภาพการศึกษาด้วยความเป็นกลางเพื่อสร้างสรรค์พัฒนา โดยหลักการ

ประเมินใช้รูปแบบ “ กัลยาณมิตรประเมิน ” (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2556) กล่าวคือ

1. เพื่อตรวจสอบ ยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษา และประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นจุดเด่น-จุดด้อยของสถานศึกษา เกี่ยวกับความสำเร็จ และสาเหตุของปัญหา
3. เพื่อช่วยเสนอแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
4. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ

โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่า ด้วยการบริหารและการจัดการศึกษามาตรา 31 ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อ นำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษาต่อไป โดยมาตรฐาน การศึกษาของชาติเปรียบเสมือนรั่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา และมีสาระสำคัญที่ครอบคลุม เป้าหมายและหลักของการ จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2556) เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจ และมาตรฐานการปฏิบัติงานได้

**มาตรฐานการศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวง ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549
(กระทรวงศึกษาธิการ.2549) ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ**

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

ทั้งนี้มาตรฐานทั้ง 3 ด้าน อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ

- มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก
- มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษา
- มาตรฐานที่ 3 แนวทางการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งความรู้

แต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา จะมีความสอดคล้อง และ สัมพันธ์กับ มาตรฐาน การศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพ และ มาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมาย และหลักการของ การจัดการศึกษาของชาติ เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท มี คุณภาพและมาตรฐาน ตามที่กำหนด ทั้งยังสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งเป้าหมายไปยังการพัฒนาผลผลิตทาง การศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานตามที่คาดหวัง

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ หรือการประกันคุณภาพการศึกษา นั้นเกี่ยวข้องกับการดำเนินการที่สำคัญ 2 เรื่องดังนี้

1. การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาซึ่งหลักปฏิบัติทั่วไปจะกำหนดโดย คณะกรรมการศึกษาฯ หรือ ผู้มีประสบการณ์ (Murgatroyd,Stephen and Morgan,Colin, 1994) ในระบบการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้กระทรวง การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นผู้กำหนดมาตรฐานการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 : มาตรา 31) โดยมีสถาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้จัดทำเสนอตามลำดับสายงาน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: มาตรา 34)

2. กระบวนการตรวจสอบและประเมินการดำเนินการจัดการศึกษาว่าเป็นไปตาม มาตรฐาน คุณภาพการศึกษามากน้อยเพียงไร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : มาตรา 48) และให้มีการ ประเมินคุณภาพภายนอก ของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี โดยสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : มาตรา 49)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาข้างต้น ทำให้ทราบถึงกระบวนการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ที่เป็นระบบชัดเจนมากขึ้น เป็นผลทำให้บุคลากรที่ ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและบุคลากรทุกคนในหน่วยงานสามารถที่จะนำ กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาและวงจรคุณภาพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้

สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน และเป็นภาพรวมที่มีคุณภาพต่องานประกันคุณภาพขององค์กรหรือหน่วยงาน แต่การที่งานในแต่ละด้านจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ องค์กรหรือหน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีความรับผิดชอบในการสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ ซึ่งจากการศึกษานี้ทำให้สามารถนำไปใช้กำหนดค่าตามการวิจัย และสร้างเครื่องมือได้ถูกต้องตรงประเด็น และชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วม และความเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของบุคคลแก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้มีผู้นิยาม การมีส่วนร่วม ไว้ว่า การมีส่วนร่วมคือ การที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคลมมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้าร่วมอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ (นรินทร์ชัย พัฒนาพศ., 2546) ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้ หมายรวมถึง ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นส่วนของบุคคลในแต่ละระดับ ซึ่งการปฏิบัติมีส่วนในกระบวนการวางแผนการจัดองค์กร การสั่งการ และควบคุมการปฏิบัติในแต่ละส่วน อย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้การบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กร ได้ร่วมกันเพื่อขัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจนเกิดความสำเร็จ โดย การมีส่วนร่วมนั้น ๆ จะอยู่ในขั้นตอนใด ๆ ก็ตามจะขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ข้อจำกัดขององค์กร ในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็น geopol (วันชัย โกละสูต, 2549) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วม (participation) ยังเป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลง และความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดคริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ และมีเหตุผลแรกของการที่มีคนมาร่วมกันได้ควร จะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือ ในนามกลุ่มนั้น ผ่านองค์การ (organization) (ยุพารพ รูปงาม, 2545) โดยการมีส่วนร่วมยังเป็นกระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการกงสุลใหญ่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสภากาชาดไทย และทบทวนมหาวิทยาลัย ได้ระบุว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนสามารถเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจ ในการกำหนดนโยบายพัฒนา

ท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการรับประโลยชันจากบริการ รวมทั้ง มีส่วนในการควบคุมประเมินผลโครงการต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งการมีส่วนร่วมมี 2 ลักษณะ (สำนักงานคณะกรรมการกงทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ และทบทวนมหาวิทยาลัย, 2546) คือ

1. การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนาโดยให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่เริ่มด้านสนับสนุนโครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากร และเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการ การคิดตามประเมินผล รวมทั้งรับผลประโลยชันที่เกิดขึ้นจากการโครงการ

2. การมีส่วนร่วมทางการเมือง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมืองโดยประชาชน หรือ ชุมชนพัฒนาขึ้นความสามารถของตนในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการ และโครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตน และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐบาลเป็นการพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผน จากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาค เป็นการคืนอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคต ของตนเอง

จากการศึกษาความหมายของการมีส่วนร่วม สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วม ได้ว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมี อิสระภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น ด้วยการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ ดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาร่วมกัน และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ ซึ่งการศึกษานี้จะนำไปสู่การศึกษาการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ เพื่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดีต่อไป

2.2 รูปแบบและระดับของการมีส่วนร่วม

ในการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมนั้น จะต้องอาศัยหลักการต่าง ๆ ดังที่นักวิชาการนิยามไว้ดังนี้ (สุชาดา จักรพิสุทธิ์, 2548)

1. การระดมความคิด เป็นการคิดค้น และวิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน ในลักษณะของการร่วมคิดมิใช่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียว บนพื้นฐานความครั้งท้าว่าทุกคนที่เข้ามามีส่วนร่วมนั้นมีศักยภาพ

2. การวางแผน เป็นการนำสิ่งที่ร่วมกันคิดมากำหนดเป็นแผนปฏิบัติการร่วมกันด้วยการระดมทรัพยากรจากทุกฝ่าย เช่น คน สิ่งของ งบประมาณ เป็นต้น

3. การลงมือทำ เป็นการร่วมกันทำหรือแบ่งงานกันรับผิดชอบให้เป็นไปตามแผนหรือ เป้าหมายที่วางไว้

4. การติดตามประเมินผล หมายถึง การร่วมกันติดตามผลงานที่ทำ และแก้ปัญหาที่ ระหว่างการทำงาน ร่วมคิดพัฒนาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

5. การรับประโภชน์ร่วมกัน โดยมีทั้งผลประโภชน์ทางธุประรรณที่ต้องการให้เกิดขึ้น ระหว่างกิจกรรมที่ทำนั้น และผลประโภชน์โดยอ้อมแต่มีความสำคัญมาก คือการเรียนรู้จากการร่วม กิดร่วมทำ และความสัมพันธ์ระหว่างภาคีที่พัฒนาไปสู่การมีส่วนร่วมที่สมานฉันท์ เสมอภาค และเอื้ออาทรกันมากขึ้นเป็นลำดับ

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมที่แท้จริงในการพัฒนา ควรมี 4 ขั้นตอน (โกวิทย์ พวงงาม, 2545) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละห้องถีน กล่าวคือ ถ้าหากชាមนบทงไม่สามารถทราบถึงปัญหาและเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาในห้องถีนของตนเป็นอย่างดีแล้ว การดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของห้องถีนย่อมไม่ประโภชน์ เพราะชាមนบทงไม่เข้าใจและมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานเหล่านั้น

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เพราะการวางแผนดำเนินงาน เป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ชាមนบทงรู้จักวิธีการคิดการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเสนอปัจจัยที่มา ข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน เมื่อชាមนบทส่วนใหญ่จะมีฐานะ ยากจน แต่ก็มีแรงงานของตนที่สามารถใช้เข้าร่วมได้ การร่วมลงทุนและการปฏิบัติงานจะทำให้ชាមนบทสามารถคิดต้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนิน กิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงาน และการ ประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้ว ชាមนบทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำไปปั้น ได้รับผลดี ได้รับประโภชน์หรือไม่อย่างใด การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไป อาจจะประสบความยากลำบาก

ทั้งนี้สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาพัฒนาบัณฑิตศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัยยังได้ กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการ พัฒนา 5 ขั้น (สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาพัฒนาบัณฑิตศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนัก มาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย, 2545) ดังนี้

1. ขั้นมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาในชุมชน ตลอดจนกำหนด ความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ

2. ขึ้นมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงานตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้

3. ขึ้นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ โดยการสนับสนุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงานหรือเข้าร่วมบริหารงานประสานงาน และดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4. ขั้นการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่เพียงได้รับจากการพัฒนา หรือยอมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

5. ขั้นการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นที่ประชาชนเข้าร่วมประเมินว่าการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วม ถูกแบ่งระดับตามหลักการทั่วไปของระดับการมีส่วนร่วม แบ่งเป็น 5 ระดับ (นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา, 2546) คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน

2. การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร

3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้เสีย แบ่งเป็น 3 กรณี โดยยึดกิจกรรมที่ตนอยู่ในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ตนมีหน้าที่การตัดสินใจอยกว่าเจ้าของโครงการ

3.2 ตนมีหน้าที่การตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ

3.3 ตนมีหน้าที่การตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ

4. การส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน อาจไม่มีโอกาสร่วมทำแต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่นๆ

นอกจากนี้ ยังได้มีการแบ่งเป็นระดับของการมีส่วนร่วม ตามแนวทางของการพัฒนา ชุมชนเป็นการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน (นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา, 2546) โดยแบ่งดังนี้

1. ร่วมค้นหาปัญหาของตนให้เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นปัญหารากเหง้าของปัญหา

2. ร่วมค้นหาสิ่งที่จำเป็นของตนในปัจจุบันคืออะไร

2.1 ร่วมคิดช่วยตนเองในการจัดสำคัญของปัญหา เพื่อจะแก้ไขสิ่งใดก่อนหลัง

2.2 วางแผนแก้ไขปัญหาเป็นเรื่อง ๆ

- 2.3 ร่วมระดมความคิด ถึงทางเลือกต่าง ๆ และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาที่วางแผนนั้น
- 2.4 ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้
- 2.5 ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ๆ
- 2.6 ร่วมติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงาน
- 2.7 ร่วมรับผลประโยชน์ หรือร่วมเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

สิ่งสำคัญ ที่ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีส่วนร่วมนั้นต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมโดยหลักการสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วม (ชิต นิตพานิช และกุลธน ธนาพงศ์ธร, 2532) มีดังนี้

1. หลักการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างทางราชการกับประชาชนโดย ยึดถือ ความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานหรือต่อบุคคล
2. หลักการจัดความขัดแย้ง ความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์และความคิดจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานพัฒนาเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้งานหยุดชะงักและล้มเหลว
3. หลักการสร้างอุดมการณ์และค่านิยมในด้านความยั่งยืน ความอดทนการร่วมมือ การซื่อสัตย์ และการพึงตนเอง เพื่ออุดมการณ์เป็นเรื่องที่จะชูใจประชาชนให้ร่วมสนับสนุนโดยนายและเป้าหมายการดำเนินงาน และอาจก่อให้เกิดข้อบกพร่อง
4. การให้การศึกษาอบรมอย่างต่อเนื่องเป็นการส่งเสริมให้คนมีความรู้ความคิด ของตนเองช่วยให้ประชาชนมั่นใจในตนเองมากขึ้น การให้การศึกษาอบรมโดยให้ ประชาชนมีโอกาสทดลองคิด ปฏิบัติ จะช่วยให้ประชาชนสามารถคุ้มครองตนเองได้ รู้จักวิเคราะห์เห็นคุณค่าของงาน และนำไปสู่การเข้าร่วมในการพัฒนา
5. หลักการสร้างพลังชุมชน การรวมกลุ่มกันทำงานจะทำให้เกิดพลังในการทำงานและทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ
6. หลักการทำงานเป็นทีม สามารถนำมาใช้ในการสำรวจความร่วมมือในการพัฒนาได้

อนึ่ง สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาพัฒนารัฐภูมิ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 2 ประการ (สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาพัฒนารัฐภูมิ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย, 2545) ดังนี้คือ

1. การจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้
 - 1.1 จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ของหมู่บ้านเพื่อทำความเข้าใจและเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ

- 1.2 จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือจัดทัศนศึกษาระหว่างกลุ่มองค์กร ต่าง ๆ ภายในชุมชนและระหว่างชุมชน
- 1.3 อบรมเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะด้านต่าง ๆ
- 1.4 ลงมือปฏิบัติจริง
- 1.5 ถ่ายทอดประสบการณ์ และสรุปบทเรียนที่จะนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการทำงานที่เหมาะสม
2. การพัฒนาผู้นำเครือข่าย เพื่อให้ผู้นำเกิดความมั่นใจในความและ ความสามารถที่มีจะช่วยให้สามารถริเริ่มกิจกรรมการแก้ไขปัญหา หรือกิจกรรมการพัฒนาได้ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้
 - 2.1 แลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างผู้นำทั้งภายใน และภายนอกชุมชน
 - 2.2 สนับสนุนการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนเรอย่างต่อเนื่องและสนับสนุน ข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง
 - 2.3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินงานร่วมกันของเครือข่ายอย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดกระบวนการจัดการและจัดองค์กรร่วมกัน

จากการศึกษารูปแบบและขั้นตอนการมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมจะเป็นกระบวนการโดยเริ่มตั้งแต่ การระดมความคิดเพื่อนำมาร่วมกันวางแผน และปฏิบัติการหรือดำเนินงานร่วมกัน พร้อมทั้งร่วมกันตรวจ ติดตามประเมินผล ตลอดจนยอมรับผลจากการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งปรับปรุง แก้ไข พัฒนา รวมทั้ง การรับผลประโยชน์ร่วมกันนั่นเอง โดยการมีส่วนร่วมที่ใช้ลักษณะการดำเนินกิจกรรมตามวงจรคุณภาพนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน (สถาบันพระปกเกล้า, 2545) ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมต่อการวางแผน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นความจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมในการวางแผน เพื่อการตอบสนองต่อสิ่งที่เข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ โดยระดับของ การมีส่วนร่วมจะสามารถวัดบทบาทของระดับการมีส่วนร่วมนั้น ได้แก่ การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมต่อการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงาน หรือการมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด และการมีส่วนร่วมสนับสนุน ซึ่งเป็นลักษณะการไม่มีโอกาสสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือ ในด้านต่าง และในการศึกษารูปแบบและระดับการมีส่วนร่วมนี้ จะนำไปสู่การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างมุ่งมานาการได้อย่างดี

2.3 การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบ PDCA ซึ่งมหาวิทยาลัย และหน่วยงานยื่อมต้องวางแผน และสามารถดำเนินการให้บรรลุตามปรัชญา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีกรอบแบบตัวชี้วัดคุณภาพและเกณฑ์ตัดสินซึ่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บัญญัติไว้ในมาตรา 39 ให้สถานศึกษามีอำนาจในการบริหารตนเองด้านวิชาการ งานด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป โดยการมีส่วนร่วมในวงจรการทำงาน (PDCA-Cycle) ของบุคลากรทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา จะทำให้มหาวิทยาลัย เกิดคุณภาพตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) อีกทั้งการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ในระดับมหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ และสำนักต่าง ๆ เป็นการนำเข้าสู่คุณภาพและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2554) ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ทุกฝ่าย และบุคลากรทุกคน ซึ่งบทบาทของการมีส่วนร่วมจะเป็นอย่างไรนั้น จึงอยู่กับระดับการดำเนินงานที่สอดคล้องตามกัน ดังแสดงในรูปภาพที่ 2-1 และขั้นตอนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

รูปภาพที่ 2-1 วงจรการทำงาน (PDCA-Cycle)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543

จากภาพ การควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ คือกระบวนการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพตามหลักการบริหารนั้นเอง โดยการควบคุมคุณภาพ คือ การที่สถานศึกษาต้องร่วมกันวางแผนและดำเนินการตามแผน เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามเป้าหมายและมาตรฐาน การศึกษา ส่วนการตรวจสอบคุณภาพ คือ การที่สถานศึกษาต้องร่วมกันตรวจสอบเพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษามีอีกหนึ่งกระบวนการคุณภาพคือการตรวจสอบคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการคุณภาพ ซึ่งจะทำให้สถานศึกษามีความอุ่นใจ และเกิดความตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพอยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

ในการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใต้ความต้องการที่ก่อตัวมาแล้ว มีแนวทางและขั้นตอนโดยสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) คือ

1. ขั้นการเตรียมการ ซึ่งการเตรียมการที่มีความสำคัญ คือ

1.1 การเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยต้องสร้างความตระหนักรถึงคุณค่าของ การประกันคุณภาพภายใต้ความต้องการที่ก่อตัวมาแล้ว ซึ่งจะจัดทำการชี้แจงทำความเข้าใจโดยใช้ บุคลากรภายในสถานศึกษาหรือวิทยากรมืออาชีพจากภายนอก โดยบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมรับทราบพร้อมกัน และต้องพัฒนาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ภายใต้ความต้องการที่ก่อตัวมาแล้ว ซึ่งจะจัดการอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญ ให้ความรู้ ทักษะ และทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการในแต่ละปี ต่อมาเน้นเนื้อหาการกำหนดกรอบและแผนการประเมิน การสร้างเครื่องมือประเมินและการ รวบรวมข้อมูล ในช่วงท้ายเน้นเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการประเมินและการ เผยแพร่รายงานผลการประเมินตนเอง

1.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม โดยการตั้งคณะกรรมการควรพิจารณาตาม แผนภูมิโครงสร้างการบริหารซึ่งฝ่ายที่รับผิดชอบงานใดควรเป็นกรรมการรับผิดชอบการพัฒนาและประเมินคุณภาพงานนั้น

2. ขั้นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน

2.1 การวางแผน จะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลาและทรัพยากรที่ต้องใช้ สำหรับแผนต่างๆ ที่ควรจัดทำคือ แผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี แผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา แผนการประเมินคุณภาพและแผนงบประมาณ เป็นต้น

2.2 การปฏิบัติตามแผน ซึ่งในขณะดำเนินการต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา และผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานอย่างมีความสุข จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ กำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากร รายกลุ่ม รายหมวด และให้การนิเทศ

2.3 การตรวจสอบประเมินผล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่แสดงว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาบรรลุเป้าหมายเพียงใด โดยการประเมินต้องจัดวางกรอบการประเมิน จัดทำหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน

2.4 การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน เมื่อแต่ละฝ่ายประเมินผลเสร็จแล้วจะส่งผลให้คณะกรรมการรับผิดชอบนำเสนอไปวิเคราะห์ สังเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากร นำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศหรือการเขียนรายงานประเมินตนเอง

3. ขั้นการจัดทำรายงานประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี

ทั้งนี้ เมื่อสถานศึกษาดำเนินการประเมินผลภายในเสร็จแล้วจะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยเริ่มจากการรวมผลการดำเนินงาน และผลการประเมินมาวิเคราะห์ โดยจำแนกตามมาตรฐานการศึกษา และเขียนรายงาน ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการประกันคุณภาพภายในตามกระบวนการที่กล่าวมาแล้วนี้ มีแนวทางและขั้นตอนโดยอธิบาย มากครุปภาพที่ 2-2

การเตรียมการ

1. เตรียมความพร้อมของบุคลากร
 - สร้างห้องเรียน-ห้อง
 - พัฒนาความรู้และทักษะ
2. ผังผื้นที่กรรมการที่รับผิดชอบ

การดำเนินการ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P)

- กำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานการฝึกอบรม
- ตัดส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับบุคคล
- ตั้งเป้าหมายในการดำเนินงาน
- กำหนดระยะเวลา
- กำหนดสถานที่
- กำหนดผู้รับผิดชอบ

2. เลือกบุคลากรสอน (D)

- คัดเลือก คัดสรรบุคคล
- จัดซึ่งข้าราชการและบุคลากรที่มีความสามารถ
- ตัวตน มีความสามารถ
- ให้การปฏิบัติ

3. ตรวจสอบการประเมินผล (C)

- ตรวจสอบการประเมิน
- ติดตามเรื่องติดทำให้ลืมรื้อขึ้น
- ปรับปรุง
- วินัยด้านบุคคล
- ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
- ตรวจสอบ/ปรับปรุงคุณภาพ
- การประเมิน

การรายงาน

จัดทำรายงานประเมินผล หรือรายงานประจำปี

- สรุปความสำเร็จที่ดำเนินงานและมาตรการประเมิน
- วิเคราะห์ความน่าต่อยอด
- บันทึกรายงาน

รูปภาพที่ 2-2 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543

บทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ประกอบด้วย

1. มีการเตรียมความพร้อมของตนเอง โดยทำการศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ ขั้นตอนในการประเมิน รวมทั้งพยาามสร้างเจตคติที่ดีต่อการประเมินคุณภาพการศึกษา

2. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการให้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาต้องการ

3. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษามื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการประเมินคุณภาพการศึกษา เช่น เข้าร่วมพิจารณาจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานด้านการประเมินภายในสถานศึกษา ร่วมกับพิจารณาจัดสร้างเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลลักษณะต่างๆ ในกระบวนการประเมิน ร่วมกันทำการสำรวจเก็บข้อมูลที่คณะกรรมการสำรวจ ร่วมกันทำการวิเคราะห์ข้อมูล (หากมีความรู้ด้านการวิเคราะห์) ร่วมกันสรุปผลการประเมิน เป็นต้น

4. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการร่วมกันกำหนดคุณประสังค์ กำหนดมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ในการประเมินด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา และร่วมกันกำหนดเกณฑ์การตัดสินมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ในด้านต่าง ๆ

5. ปฏิบัติหน้าที่หลัก หรือหน้าที่ประจำที่รับผิดชอบอย่างมีระบบ ตามกระบวนการและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา เช่น ในหน้าที่การสอนต้องมีการพัฒนาหลักสูตร และแผนการสอน จัดเตรียมเนื้อหาสาระที่ถูกต้องเหมาะสมกับคุณประสังค์การเรียนการสอน จัดทำสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพตรงตามคุณประสังค์การเรียนการสอน จัดกิจกรรม วิธีการเรียนรู้ที่สร้างให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เลือกวิธีการประเมินผลการเรียนหลากหลายและเหมาะสมรวมผลสรุปผล ประเมินการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้เรียน นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

บทบาทของผู้บริหารต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

เมื่อผู้บริหารได้ตัดสินใจที่จะนำสถาบันเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพ จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร เพราะในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพ ให้ประสบความสำเร็จได้ สิ่งสำคัญ (เรณู วงศ์วัฒนา, 2543 หน้า 32-33) ประกอบด้วย

1. มีความยึดมั่นอย่างจริงจัง จากผู้บริหารระดับสูง ในการดำเนินการตามระบบ

2. มีความเข้าใจถึงความต้องการตามข้อกำหนดของมาตรฐาน
3. มีการจัดสรรทรัพยากร่างๆ อย่างเพียงพอ
4. มีการวางแผนอย่างดี
5. มีการตรวจติดตามผล และแก้ไขปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

สิ่งที่สำคัญที่สุด และเป็นหัวใจสำคัญในการให้ได้ในรับรองมาตรฐานระบบคุณภาพ ก็คือ ต้องมีความมั่นอย่างจริงจังจากผู้บริหารระดับสูง ในการดำเนินการตามระบบ นั่นคือการบริหารงาน จะต้องมี 3 ช. ได้แก่ จริงจัง จริงใจ และจ่าย นอกจากนั้นฝ่ายบริหารขององค์กร ต้องรับผิดชอบ เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายคุณภาพขององค์กร ให้สอดคล้องกับนโยบายอื่นๆภายในองค์กร การบริหารงานต้องใช้มาตรฐานที่จำเป็นทุกด้าน ที่จะทำให้เกิดความมั่นใจว่า นโยบายคุณภาพนั้นเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไป เมื่อมีการนำไปใช้ และคงไว้ตลอดไป
2. จัดโครงสร้างองค์กรเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพให้ชัดเจน พร้อมกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการดำเนินการต่างๆ ในองค์กร
3. จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นให้เพียงพอ เหมาะสม ต่อการนำนโยบายคุณภาพไปปฏิบัติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คุณภาพ ทรัพยากรเหล่านี้รวมถึง
 - 3.1 ทรัพยากรมนุษย์ และทักษะเฉพาะ
 - 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบ และพัฒนา
 - 3.3 เครื่องมือทดสอบ และตรวจสอบ
 - 3.4 การจัดการเครื่องมือ และชุดคำสั่งคอมพิวเตอร์
4. จัดให้มีการทบทวนระบบคุณภาพที่นำมาใช้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ความ มั่นใจว่าระบบที่ใช้งานมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ การทบทวนนี้รวมถึงการประเมินผล ของการตรวจติดตามคุณภาพภายใต้ด้วย
5. จัดตัวแทนฝ่ายบริหาร ซึ่งมีอิทธิพลที่รับผิดชอบอื่นแล้ว ยังให้มีอำนาจหน้าที่ และ ความรับผิดชอบในการที่จะดูแลเรื่องข้อกำหนดในมาตรฐานนั้น ได้นำไปใช้ และถือปฏิบัติอยู่อย่าง สม่ำเสมอ

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีขั้นตอนการดำเนินการ ประกันคุณภาพ รวมถึงบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ สรุปได้ว่า การ เตรียมพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่หลักของตนเอง และการให้ความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นบทบาทที่สำคัญของบุคลากรทุกคน ทุกตำแหน่ง ทุกสายงาน ทั้งนี้ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มี บทบาทสำคัญที่จะนำสถานศึกษาเข้าสู่ระบบมาตรฐานคุณภาพที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐใน

การประกันคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งทุกฝ่าย ต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างจริงจัง และการศึกษานี้จะนำไปสู่การกำหนดข้อกำหนดที่ชัดเจนสำหรับการสร้างเครื่องมือที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ได้อย่างดี

3. ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่แห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2462 ต่อมาเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2538 มีฐานะเป็นสถาบันราชภัฏสงขลา ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 และเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ปี พ.ศ. 2547 มีฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมี การบริหารจัดการร่วมกัน ดังนี้

ปรัชญา : สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ปณิธาน : ปัญญาณของท้องถิ่น พลังแห่งนิติธรรม
สนองพระราชปีตุคาม งดงามอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำเพื่อพัฒนาท้องถิ่นภาคใต้ สู่สากล

พันธกิจ :

1. จัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีคุณภาพและคุณธรรม
2. บริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการมีส่วนร่วม
3. ผลิต พัฒนาครุ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานของวิชาชีพครุ
4. ส่งเสริม และสืบสาน โครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ
5. วิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างสมองค์ความรู้ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น
6. ส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ
7. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
8. สร้างสันติสุขในเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย : “เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ”

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย : “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

- นิยาม “เป็นคนดี”** : เป็นผู้ที่คิดดี พูดดี และทำดี หมายถึง คิด พูด และทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ รวมถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น
- นิยาม “มีทักษะชีวิต”** : มีความชำนาญ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ปัญญาและเหตุผลในการดำเนินชีวิต ผ่านกระบวนการฝึกทักษะการคิด ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการตระหนักรู้ในตน ทักษะการเข้าใจผู้อื่น ทักษะการจัดการกับอารมณ์ และทักษะการจัดการกับความเครียด
- นิยาม “จิตสาธารณะ”** : จิตที่คิดสร้างสรรค์ เป็นกุศล และมุ่งทำการดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความตั้งใจดีและเจตนาดีคิดสร้างสรรค์ คือ คิดในทางที่ดี ไม่ทำลายบุคคล สังคม วัฒนธรรม ประเทศชาติ และสิ่งแวดล้อม กรรมดี คือการกระทำและคำพูดที่มาจากการคิดที่ดี
- นิยาม “การพัฒนาห้องถัง”** : การทำให้พื้นที่ ที่เป็นที่อยู่อาศัยเจริญขึ้น งอกงามขึ้น ทั้งนี้ การทำให้ห้องถังเกิดการพัฒนานั้น มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการพัฒนาห้องถังโดยยึดตามพันธกิจมหาวิทยาลัยทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งก่อตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และภายใต้การบริหารงาน ของอธิการบดีรองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โสตดิพันธุ์ โดยมีจุดเน้นการบริหารตามนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2556 – 2559 เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ จำเป็นต้องมีการเร่งพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความรู้ ความสามารถ การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้รองรับการเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบตามมาตรฐานสากล รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของระบบพื้นฐานเพื่อสร้างบรรยายกาศทางวิชาการเพื่อ

ก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัย เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา (TQF) เป็นคนดี มีจิตสาธารณะและเป็นประชาธิปไตย มีการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นองค์กรที่ปราศจากการคอร์รัปชัน และมีส่วนร่วมในการนำสังคมสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาสอดคล้องตามกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2551-2565) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และเป็นไปในทิศทางที่ชัดเจน สามารถสนับสนุนนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดจุดเน้นนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อเป็นกรอบในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2556-2559 ไว้ดังนี้

1. ค้านวิชาการ : เร่งพัฒนาการคุณภาพการศึกษาให้ สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันและเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม

1.1 พัฒนาหลักสูตรที่เป็นความต้องการของ ท้องถิ่น และตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

1.2 เร่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในทุกระดับให้ได้มาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1.3 ส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ทั้งด้านการจัดระบบการเรียนการสอน เพิ่มคุณวุฒิและการพัฒนาตนเข้าสู่ตำแหน่งหัวหน้าวิชาการ

1.4 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เอื้อให้บัณฑิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

1.5 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาที่เป็นที่ต้องการของประเทศไทยและประเทศอาเซียน เช่น Science Communication, Sustainability Science, Seismology ฯลฯ

2. ค้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา : เน้นให้คณะวิชามีความเข้มแข็งค้านวิจัยและการจัดการบัณฑิตศึกษา

2.1 ส่งเสริมการวิจัยเชิงพื้นที่ เช่น ปัญหาร้าง ชาลาล และการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ สถาการพัฒนานวัตกรรมใหม่

2.2 ส่งเสริมการวิจัยสถาบันเพื่อปรับปรุงคุณภาพในการบริหารจัดการในทุกมิติ ของมหาวิทยาลัย

- 2.3 พัฒนาและสร้างเครือข่ายวิจัยกับมหาวิทยาลัย หน่วยงานอื่น ทั้งในและต่างประเทศ
- 2.4 พัฒนานักวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทุกระดับเพื่อผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
- 2.5 พัฒนาความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนการวิจัยในทุกมิติ
- 2.6 พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลของงานวิจัยที่มีคุณภาพ
- 2.7 ส่งเสริมการวิจัยที่ตอบสนองโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ
3. ด้านการบริการวิชาการ : เน้นการบริการวิชาการที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน การวิจัย เพื่อพัฒนานักบุคลากรในท้องถิน
- 3.1 ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับประชาชน เพื่อสร้างศักยภาพในการสร้างงานและอาชีพ
- 3.2 สนับสนุนการบริการวิชาการที่ตอบสนองโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ
- 3.3 ส่งเสริมการบริการวิชาการเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและพื้นที่ 3+2
- 3.4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการให้บริการวิชาการ
4. การพัฒนานักศึกษา : เน้นพหุวัฒนธรรม นำวิถีประชาติไปใช้ ฝึกให้สันติภาพ
- 4.1 สร้างเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม ให้นักศึกษาตระหนักรถึงการดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างทางวัฒนธรรม
- 4.2 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา
- 4.3 ส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดและสร้างจิตวิญญาณประชาติไปไทย
- 4.4 ส่งเสริม สนับสนุน ให้นักศึกษาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสันติภาพในสังคมไทย โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (3+2)
- 4.5 ส่งเสริม สนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างผู้นักศึกษาในประเทศไทย กับประเทศอาเซียน

- 4.6 พัฒนานักศึกษาให้เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
5. ด้านพัฒนาบุคลากร : คัดเลือกคนเก่งและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงาน
- 5.1 เน้นการคัดเลือกคนเก่งและคนดีเข้าสู่ระบบ
 - 5.2 พัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และภาระงานขององค์กร
 - 5.3 ส่งเสริมให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในอาชีพ
 - 5.4 จัดสรรงอัตรากำลังให้เป็นไปตามภารกิจที่แท้จริงตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
 - 5.5 มีระบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม
 - 5.6 สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความจงรักภักดีต่อมหาวิทยาลัย (Loyalty)
6. การบริหารงานทั่วไป : เน้นการบริหารเพื่อเข้าสู่การเป็นองค์กรคุณภาพ
- 6.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัย
 - 6.2 เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยคณะฯ ศูนย์ สำนัก โรงเรียนสาขาวิชา และหน่วยงานต่างๆ
 - 6.3 ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นคุณภาพและมาตรฐาน โปร่งใส และตรวจสอบได้
 - 6.4 เป็นองค์กรที่ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน
 - 6.5 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานและการศึกษา
7. การบริหารงบประมาณ : จัดงบประมาณตามภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
- 7.1 จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์โดยเน้นผลสัมฤทธิ์
 - 7.2 พัฒนาระบบพื้นฐานของมหาวิทยาลัยให้รองรับกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมของนักศึกษาและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย
 - 7.4 เน้นการจัดสรรงบประมาณโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางเพื่อให้บริการนักศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
 - 7.5 เน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นมหาวิทยาลัยสีขาว

- 7.6 เน้นการใช้ทรัพยากร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 7.7 ติดตามและเร่งรัดการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ
8. การพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ร่วมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 8.1 เร่งการพัฒนาโครงการจัดตั้งวิทยาเขตสตูล ให้สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้ทันในปี 2558
- 8.2 จัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเพื่อแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (3+2)
- 8.3 นำความรู้สู่ชุมชนและพัฒนาเยาวชนให้สามารถประกอบอาชีพ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ห่างไกลya เสพติด และอบายมุข
- 8.4 ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาอาหารฮาลาล
9. ประชาคมอาเซียน : พัฒนานักศึกษาและบุคลากรเพื่อให้มีความพร้อมและแข่งขันได้ ในประชาคมอาเซียน
- 9.1 ส่งเสริมการเรียนการสอนและการวิจัยอาเซียนศึกษา
- 9.2 นักศึกษาและบุคลากรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศประชาคมอาเซียน
- 9.3 ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 9.4 สร้างความร่วมมือทางวิชาการในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน

ในส่วนของการบริหารงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาในปัจจุบัน (ระหว่างวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2556 – 28 กุมภาพันธ์ 2558) มีผู้ดํารงตำแหน่งในการบริหารงานดังนี้

1. รศ.ดร.สุนทร โสดิพันธุ์	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. นายพินิจ คำรงค์เลาหพันธ์	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
3. ผศ.อ้อยทิพย์ พลศรี	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
4. ผศ.ดร.นุழอมรี ยิ่งนะ	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
5. ดร.ภวิกา บุณยพิพัฒน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์
6. ผศ.สุพยอม นาจันทร์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย

7. ดร.ไพบูลย์	นวลนิล	รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
8. ผศ.ณัฐมน	เสมีอนคิด	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ
9. นายไพบูลย์	คงเรือง	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบพื้นฐาน

นอกจากนี้ ในส่วนของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ดังรายนามต่อไปนี้

1. ศ.กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครื่องงาน	นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. รศ.ดร.สุพล อารีย์กุล	อุปนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. รศ.ดร.สุนทร โสตถิพันธุ์	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ดร.ปรีดี ใจติช่วง	ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมมหาวิทยาลัย
5. รศ.วรรณ ธรรมโชติ	ประธานสภากณาจารย์และข้าราชการ
6. รศ.ดร.เกริกชัย ทองหนู	ผู้ทรงคุณวุฒิ
7. รศ.ดร.ไกวิทย์ พวงงาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ
8. รศ.ดร.สุศักดิ์ เอกเพชร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
9. นายเดชา ดีพุ่ง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
10.นายธรรมยุทธ์ เจนพิชิตกุลชัย	ผู้ทรงคุณวุฒิ
11.นายนิพนธ์ กิญโญ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
12.นายวิวัฒน์ ศักดิ์คำธาร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
13.รศ.นพ.วรัญญา ตันชัยสวัสดิ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
14.ศ.ดร.วินัย ประลมพ์กาญจน์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
15.รศ.ดร.อาคม ใจเก้า	ผู้ทรงคุณวุฒิ
16.นายพินิจ ดำรงเดາหพันธ์	ผู้แทนผู้บริหาร
17.ดร.พิพัฒน์ ลิมปنانพิทยานร	ผู้แทนผู้บริหาร
18.ดร.สุระพรรณ์ จุลสุวรรณ	ผู้แทนผู้บริหาร
19.นายโอกาส อิสโน	ผู้แทนผู้บริหาร
20.ดร.ทศนา ศริโชค	ผู้แทนคณาจารย์
21.นายปารยะพิรชัย จันเทพ	ผู้แทนคณาจารย์

22. น. ส. วรรณดี	หนูหลง	ผู้แทนคณาจารย์
23. นายวีรชัย	มัณฑราภักษ์	ผู้แทนคณาจารย์
24. พศ. สุพยอม	นาจันทร์	เลขานุการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

ทั้งนี้ ในการบริหารงาน ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้			
1. รศ.ดร.สุนทร	โสตถิพันธุ์	อธิการบดี	ประธานกรรมการ
2. นายพินิจ	คำรงค์เลาหพันธ์	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	กรรมการ
3. พศ.อ้ออพิพิพ	ผลศรี	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
4. พศ.ดร.บุญมอรี	บีหมะ	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา	กรรมการ
5. ดร.ภาวิกา	บุณยพิพัฒน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
6. พศ.สุพยอม	นาจันทร์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ
7. ดร.ไพบูลย์	นวลนิต	รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	กรรมการ
8. พศ.ณัฐมน	สมเมือนกิด	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	กรรมการ
9. นายไพบูลย์	คงเรือง	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบที่นฐาน	กรรมการ
10. พศ.ปรัมใจ	เอื้ออัจกร	คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
11. นายจรุญศักดิ์	บุญญาพิทักษ์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
12. ดร.สุระพรรณ	ฉุลสุวรรณ	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
13. ดร.พิพัฒน์	ลินปนพิทยานร	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
14. ดร.ครรภุ	บัวศรี	คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร	กรรมการ
15. นายวีระศักดิ์	อักษรถึง	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์	กรรมการ
16. นายพิเชษฐ์	จันทวี	คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
17. พศ.ดร.มนัท	ราดุทอง	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
18. พศ.นิตยา	จิตรักษ์ธรรม	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
19. พศ.ดร.อำนาจ	ทองขาว	ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
20. พศ.ชวัญกุมล	บุนพิทักษ์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	กรรมการ
21. นายໂອກາສ	อิสโน	ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการ
22. นายฉลอง	อาภาสุวรรณ	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการและเลขานุการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขยาได้ดำเนินการโดยมีโครงสร้างการบริหารและการแบ่งส่วนราชการ
มหาวิทยาลัยประกอบด้วยส่วนราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มวิชาการ ได้แก่

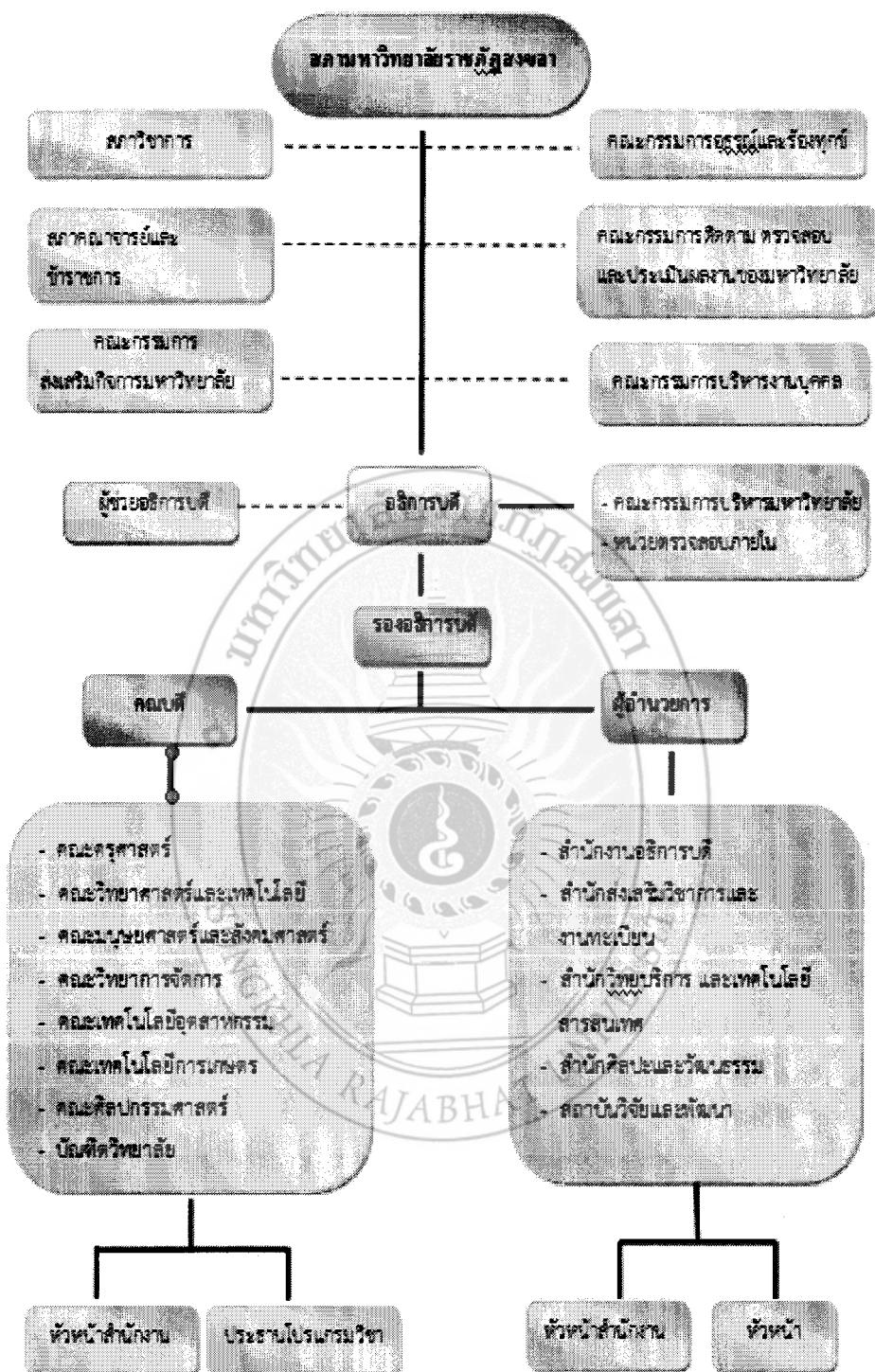
- 1.1 คณะครุศาสตร์
- 1.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 1.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 1.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- 1.5 คณะวิทยาการจัดการ
- 1.6 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 1.7 คณะศิลปกรรมศาสตร์
- 1.8 บัณฑิตวิทยาลัย

2. กลุ่มสนับสนุน ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ ดังต่อไปนี้

- 2.1 สำนักงานธิการบดี
- 2.2 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.3 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- 2.4 สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
- 2.5 สถาบันวิจัยและพัฒนา

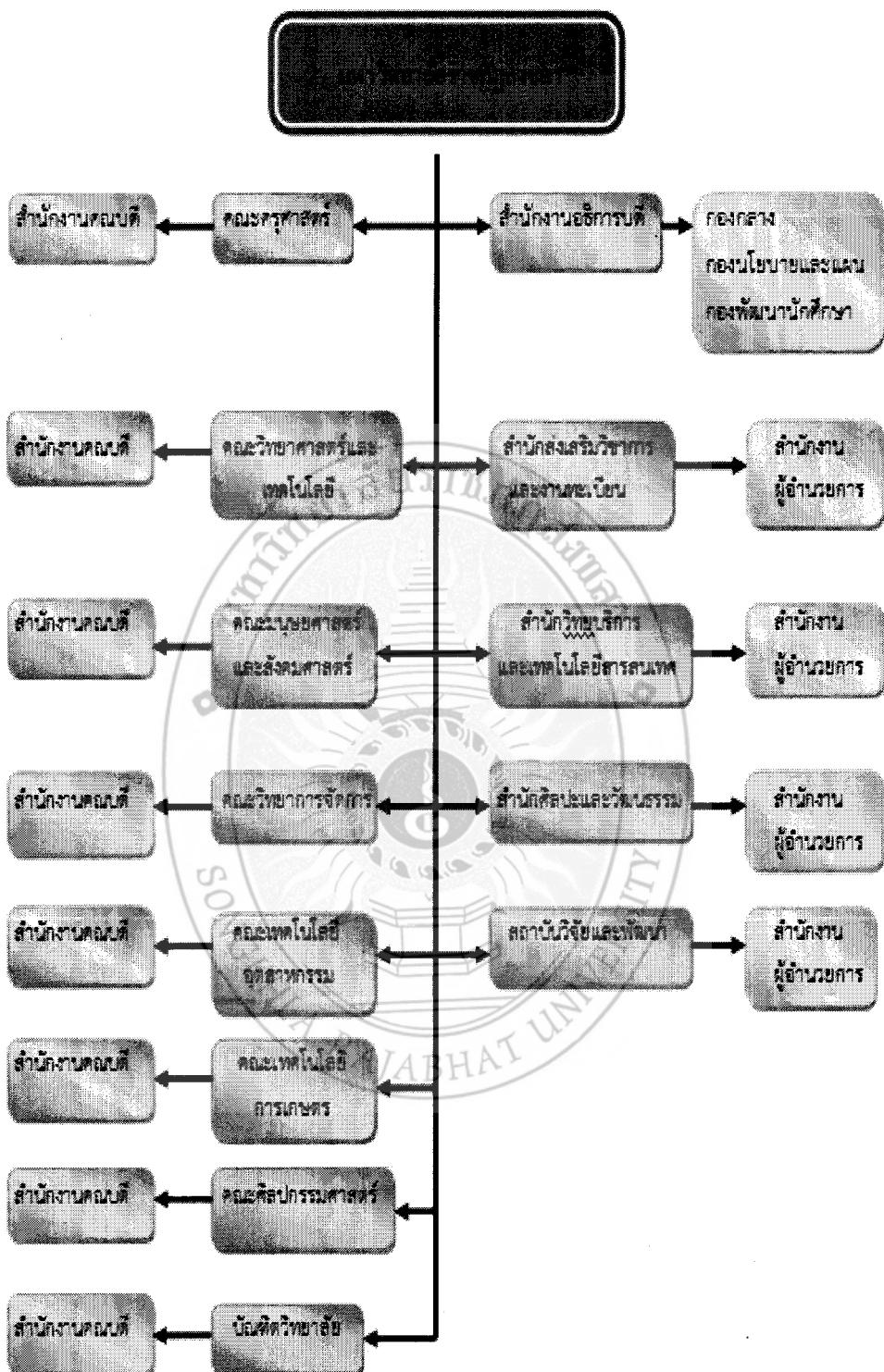
นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขยา ยังได้จัดตั้งหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการกิจของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขยา ให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์เครือข่าย สมศ. ศูนย์วิทยาศาสตร์
สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ หน่วยตรวจสอบฐาน
ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.) และ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ซึ่งจะแสดงในรูปภาพที่ 2-3

และ 2-4

รูปภาพที่ 2-3 โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย

ที่มา : สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย, 2555

รูปภาพที่ 2-4 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ที่มา : สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2555

มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา มีการบริหารงานที่มุ่งการดำเนินการจัดการศึกษา เน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล โดยการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนา ให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น ส่งเสริม สร้างสรรค์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ ตลอดจนดำเนินการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา เริ่มต้นดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินในบริบทของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยการกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ ประกอบด้วย การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ กล่าวคือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคม โดยรวมของประเทศไทยในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการ

สร้างขีดความสามารถในการเปลี่ยนระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรม และบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้เข้ารับการศึกษา ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
- 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
- 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้ สถานศึกษาทุกแห่งจัด ให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการ ประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับ หน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา
- 8) กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษามือ วันที่ 12 พฤษภาคม 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษา ให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม
- 9) กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตาม มาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบของคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน
- 2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล
- 3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจน ได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
- 4) เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด
- 5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ ได้กำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษา ด้วยความโปร่งใส และเป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

นโยบายข้อที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน จัดทำระบบการประกันคุณภาพ เพื่อ พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 มีระบบและส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.2 มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงานตั้งแต่ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

1.3 มีกระบวนการบริหารจัดการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ จัดทำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา ผลผลิตของหน่วยงานระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

2.1 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่เป็นอัตลักษณ์ของทุกหน่วยงานทุกระดับ

2.2 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน อุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎหมายที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอก

2.3 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของหน่วยงานที่สอดคล้อง กับมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยมีการบูรณาการให้ครอบคลุมมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ ก.พ.ร.

2.4 มีการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้ชัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่กำหนด ได้ทั้งหมด ของทุกหน่วยงาน โดยให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์

2.5 มีการกำหนดเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ที่สามารถวัดระดับคุณภาพ ตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้นๆ ได้โดยต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 3 กำหนดให้ทุกหน่วยงาน มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน อย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

3.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วยกลไกการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา การตรวจติดตามคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาโดยให้ถือว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

- 3.2 มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงาน ทุกระดับ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกหน่วยงาน
- 3.3 ทุกหน่วยงานทุกระดับจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน
- 3.4 ทุกหน่วยงานทุกระดับมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
- 3.5 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเอง ส่งต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ให้สาธารณะนิรับทราบ
- 3.6 มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประกันคุณภาพตามพันธกิจ ให้เกิดผลดี มีการประเมินผลลัพธ์และการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาฯ ประจำให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 4.1 มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้น หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อเป็นหน่วยอ้างอิงให้กับหน่วยงานอื่น
- 4.2 มีรายงานการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประกันคุณภาพภายในระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย
- 4.3 มีการเผยแพร่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสาธารณะ
- 4.4 มีผลการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่เป็นไปตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการ หรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การประกันคุณภาพภายใน

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ สร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 5.1 ให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แก่บุคลากรทุกคนภายใน หน่วยงาน อย่างต่อเนื่อง
- 5.2 ส่งเสริมการใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยการสร้างเครือข่าย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ
- 5.3 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล/ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบันและระดับมหาวิทยาลัย
- 5.4 มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหลักเพื่อสามารถนำมาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมิน ตลอดจนเพื่อการ ปรับปรุงพัฒนานโยบายข้อที่ 6 กำหนดให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน คุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) และให้ได้การรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาจากภายนอก มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 6.1 มีกระบวนการและขั้นตอนการตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงาน ทุกระดับ
- 6.2 มีการรายงานผลการตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับและนำผลการตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) ระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก
- 6.3 มีการนำผลการตรวจสอบประเมินและผลการเทียบเคียง (Benchmarking) มาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

สำหรับ ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ในปีการศึกษาต่อๆ หน้า พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนและให้คำแนะนำแก่บุคลากร ให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย และคณะที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในกิจกรรมที่เกิดขึ้น ร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ปีการศึกษา 2555, 2555) สำหรับ การดำเนินงานรอบปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสงขลา ดำเนินการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานระดับคณะ 7 คณะ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะครุศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และมีหน่วยงานสนับสนุน การดำเนินการตามพันธกิจอีก จำนวน 6 หน่วยงาน ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ ได้แก่ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม และสถาบันวิจัยและพัฒนา มีหลักสูตรที่ดำเนินการจัดการศึกษาร่วมทั้งหมด 62 หลักสูตร คือ หลักสูตรระดับปริญญาตรี 53 หลักสูตร หลักสูตรระดับ ป.บัณฑิต 1 หลักสูตร หลักสูตรระดับปริญญาโท 8 หลักสูตร มีหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติตามกรอบ TQF จำนวน 51 หลักสูตร และมีจำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ครบถ้วน จำนวน 11 หลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 12,863 คน นักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 216 คน และ ป.บัณฑิตจำนวน 98 คน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับ 13,177 คน จำนวนบุคลากรทั้งหมด 838 คน โดยแยกเป็น บุคลากรสายสนับสนุน 397 คน บุคลากรสายผู้สอน 441 คน แยกเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง จำนวน 411 คน และอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อจำนวน 30 คน บุคลากรสายผู้สอนที่มีภารกิจการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 65 คน ระดับปริญญาโทจำนวน 367 คน ระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คน และที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ จำนวน 8 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 48 คน ตำแหน่งอาจารย์จำนวน 385 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีงบประมาณ ที่ใช้ในการดำเนินการตามพันธกิจหลักในปีงบประมาณ 2556 แบ่งเป็นงบประมาณเงินแผ่นดิน 472,277,600 บาท และงบประมาณเงินรายได้ 200,022,500 บาท โดยผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) โดยมีผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) ซึ่งนำเสนอในตาราง ที่ 2-1 และตารางที่ 2-2

ตารางที่ 2-1 : ตารางสรุปคะแนนและผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.)

องค์ประกอบ ที่	ชื่องค์ประกอบ	คะแนน ประเมิน	ผล การประเมิน
1	ปรัชญา ปัฒนา วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ	5.00	ดีมาก
2	การผลิตบัณฑิต	3.94	ดี
3	กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	5.00	ดีมาก
4	การวิจัย	4.83	ดีมาก
5	การบริการวิชาการแก่สังคม	5.00	ดีมาก
6	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	5.00	ดีมาก
7	การบริหารและการจัดการ	5.00	ดีมาก
8	การเงินและงบประมาณ	5.00	ดีมาก
9	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	4.00	ดี
สรุปโดยรวม		4.57	ดีมาก

ตารางที่ 2-2 : ตารางสรุปคะแนนและผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.)

องค์ประกอบ ที่	ชื่องค์ประกอบ	คะแนน ประเมิน	ผล การประเมิน
1	ปรัชญา ปัฒนา วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ	-	-
2	การผลิตบัณฑิต	3.55	ดี
3	กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	-	-
4	การวิจัย	3.66	ดี
5	การบริการวิชาการแก่สังคม	5.00	ดีมาก
6	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	5.00	ดีมาก
7	การบริหารและการจัดการ	4.35	ดี
8	การเงินและงบประมาณ	-	-
9	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	4.57	ดีมาก
สรุปโดยรวม		4.18	ดี

จากผลการประเมินตนเอง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละมีผลการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้าง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 โดยองค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ และองค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 4.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และองค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.94 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต เมื่อพิจารณาในมุมของการดำเนินงานตามการกิจของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน พบว่า

1. ด้านการผลิตบัณฑิต มีการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทุกหลักสูตร โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 มีการกำหนดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม ให้ความสำคัญในการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้กรายวิชาทุกภาคการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ในด้านกายภาพมหาวิทยาลัยมีการบริการอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณรวมทั้งสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาทุกระดับ โดยเน้นการกำกับดูแลด้านคุณธรรมจริยธรรม มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของ

มหาวิทยาลัย มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาได้รับรางวัลจากผลงานสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

2. ด้านการวิจัยการวิจัย มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพภายใต้จุดเน้นเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการเรียนการสอน มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยแก่อาจารย์ประจำ มีการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ ตั้งเคราะห์ และจัดการความรู้จากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่สาธารณะและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีการสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีการติดตามผลให้มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคม

3. ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบ กำกับดูแลการให้บริการทางวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ ได้แก่พื้นที่จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และนอกเขตพื้นที่ อย่างต่อเนื่องในหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างคุณค่า คุณประโยชน์ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยการใช้ทรัพยากร่วมกันทั้งในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัยอาจารย์ และบุคลากรตลอดจนนักศึกษามีศักยภาพในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและเป้าหมายที่ของมหาวิทยาลัย “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อย่างชัดเจน

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีเครือข่ายทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ มี

การสร้างความร่วมมือในการทำงานนำร่องศิลปะและวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีระบบและกลไกส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนมีการปลูกฝังให้อาชารย์บุคลากร และนักศึกษาตระหนักรถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยมีความพร้อม และสามารถบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ มีสิ่งสนับสนุนด้านกายภาพในการจัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการจัดการศึกษา สำหรับ ด้านวิชาการ มีกระบวนการดำเนินการจัดการศึกษาที่ดี สำหรับด้านการเงิน มีระบบการดำเนินงาน ที่มีประสิทธิภาพมีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และด้าน การบริหารจัดการ มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยมีสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแล กำหนดทิศทาง และนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย มีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้มีการเผยแพร่ผลการ ดำเนินงานสู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารทุกระดับบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาล

อย่างไรก็ดี แม้ผลการประเมินอยู่ในระดับที่ดี และดีมาก แต่กระบวนการดำเนินกิจกรรมยังมีจุด ที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องนำไปปรับ และแสดง ผลสัมฤทธิ์ให้ประจักษ์ในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. สถาบันมหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงมีการบริหารงาน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล มี วิสัยทัศน์ สามารถกำหนดทิศทางขององค์กรให้มหาวิทยาลัยมุ่งสู่ความเป็นเอกลักษณ์ “มหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” และมีการกำกับดูแลให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไปสู่การพัฒนาที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขามีส่วนร่วมและได้รับความร่วมมือที่ดีกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและหน่วยงานภายนอกในท้องถิ่นในการจัดกิจกรรม

3. ควรนำระบบ Benchmarking มาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาการบริหาร จัดการองค์กรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

4. มหาวิทยาลัยควรเร่งดำเนินการพัฒนาบุคลากรทุกส่วน โดยเฉพาะคณาจารย์ทั้งคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

5. มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยและคณะที่ดำเนินภารกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือและประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงานและข้อมูลร่วมกันและเกิดเป็นภาพผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เช่น แผนบริหารและพัฒนาบุคลากร สิ่งสนับสนุนการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการความรู้ เป็นต้น

จากการศึกษาข้อมูล การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สามารถกล่าวได้ว่า เป็นการดีที่มหาวิทยาลัยมีการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกระดับ ซึ่งผลการดำเนินงานแต่ละหน่วยงานนั้นจะนำไปสู่ผลการดำเนินงานของระดับสถาบัน โดยกิจกรรมการดำเนินงานระดับหน่วยงานนี้ มีลักษณะแยกส่วนการดำเนินการ ต่างฝ่ายต่างดำเนินงาน ซึ่งข้อมูลนี้ จะนำไปสู่การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้มีข้อค้นพบ ดังนี้

4.1 การศึกษา ปัจจัยระดับบุคคลและระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา แห่งชาติ เนตเวอร์กการศึกษา 1 พนฯ คณ.-อาจารย์ มีการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ครบทั้ง 4 ขั้นตอน และพบว่า ครูมีปริมาณการยอมรับการประกันคุณภาพการศึกษาสูงที่สุดรองลงมาคือ การจูงใจสู่การประกันคุณภาพการศึกษา การนำการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ และความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ โดยตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีความสำคัญ คือ ภาวะผู้นำทางความคิด และ ในการอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 4 ขั้น พนฯ ตัวแปรระดับบุคคลที่มีความสำคัญคือพฤติกรรมการสื่อสาร และการรับรู้คุณลักษณะของการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาเกิดขึ้นจากตัวแปรในระดับบุคคล มากกว่าตัวแปรในระดับโรงเรียน (ดุษฎี โยเหลา, 2545)

สำหรับการศึกษานี้ ได้นำประเด็นของตัวแปรที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมด้าน การประกันคุณภาพการศึกษา โดยนำมาสู่การกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่ม และใช้สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.2 การศึกษา ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนท่าเรียนส่าง กรมการขนส่งทางบก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลความพึงพอใจในนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของกองทัพบกและความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนท่าเรียนส่าง กรมการขนส่งทางบก ปัจจัยส่วนบุคคลคือ ด้านชั้นยศ และการศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนท่าเรียนส่าง มีความพึงพอใจต่อนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของกองทัพบก ทั้งนี้ความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ส่วนปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงานของข้าราชการ โรงเรียนท่าเรียนส่าง พบว่า ความรู้ด้านงบประมาณของหลักสูตร สภาพแวดล้อมความเหมาะสมสมของสถานที่ทำงาน ความรู้เกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การผลิตนักเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียน ด้านวัสดุ และกำลังใจของเจ้าหน้าที่ เป็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (พ.อ.พรเดช ยิ่โถขาว, 2547) นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่พื้นฐานพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาได้แก่ ปัจจัย ด้านภาวะผู้นำด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านวัสดุอุปกรณ์ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านสังคม และด้านการเมือง (เกี๊ยวกนก อี้อ่องค์, 2547)

สำหรับการศึกษานี้ทำให้ทราบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งมีอิทธิต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา ใน การศึกษานี้จึงสามารถนำมาสังเคราะห์การมีส่วนร่วมตามบทบาท ตำแหน่ง หน้าที่ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.3 การศึกษาเรื่อง ทักษะดิจิทัลของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ที่เป็นกรรมการประกันคุณภาพของหน่วยงาน มีทักษะดิจิทัลต่างจากบุคลากรที่เป็นผู้ผู้มีหน้าที่ดูแลสนับสนุนการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ

บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในภาพรวมระดับปานกลาง (สุชาติ ฤกษ์ไกรส, 2553) และ การศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการ กรณีศึกษาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอครรภ์ จังหวัดนครนายก จากการศึกษา พบว่า ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 45 ปี ขึ้นไป สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10000 บาท และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ลักษณะทางประชาราศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการ พบว่าอายุ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการแตกต่างกันในทุกด้าน ส่วนกิจกรรมการรับบริการที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการ พบว่า กิจกรรมการรับบริการ ในแผนกบริการลูกค้าและการตลาด แผนกบัญชีและการเงิน และแผนกบริการก่อสร้างและปฏิบัติการ ที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการแตกต่าง กันในทุกด้าน นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการกรณีศึกษาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอครรภ์ จังหวัดนครนายก โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 5 ด้าน พบว่า ด้าน การบริการอย่างเสมอภาค ด้านการบริการอย่างทันเวลา ด้านการบริการอย่างเพียงพอ ด้านการบริการ อย่างต่อเนื่อง และด้านการบริการอย่างก้าวหน้า อยู่ในระดับเห็นด้วย (วรรณพันธ์ แนวสว่าง, 2551)

สำหรับการศึกษานี้ได้นำประเด็นเกี่ยวกับทัศนคติ ที่มีปัจจัยด้านต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคตินี้ สามารถนำมาวิเคราะห์ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละบุรีไป

4.4 การศึกษางานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโดย รวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน บทบาทด้านการส่งเสริมมากที่สุด ส่วนด้านการอำนวย ความสะดวก ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการกำกับดูแลและด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมาก การ ดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ในด้านการรายงานคุณภาพประจำปี ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการตรวจสอบแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ด้านการทำแผนพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้าน การพัฒนามาตรฐานการศึกษา และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท ของผู้บริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทางบวก (นิมิตร อิสระกุล, 2549) นอกจากนี้ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะ

ผู้นำ ความพึงพอใจในงาน กับการปฏิบัติงานของหัวหน้างาน โรงพยาบาลชุมชน เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้างานประเมิน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ประเมินภาวะผู้นำอยู่ในระดับสูง ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ความพึงพอใจในงาน ขนาดโรงพยาบาล อายุ อายุราชการ และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของหัวหน้างานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่สามารถอธิบายการปฏิบัติงานพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง อายุ ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนสามารถร่วมกันอธิบายการปฏิบัติงานของหัวหน้างานได้ ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น โดยหัวหน้างานควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานควรสนับสนุนและจัดทำเอกสาร ตำราวิชาการ และวารสารเกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้หัวหน้างานนำผลการวิจัยใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการคัดเลือกผู้ที่จะดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน โรงพยาบาลชุมชนควรพิจารณาประสบการณ์ในการทำงานร่วมด้วย (ทัศนีย์ คำรณฤทธิ์, 2546)

สำหรับการศึกษานี้ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระดับบุคคล โดยบทบาทมีผลต่อการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา ใน การศึกษานี้จึงสามารถนำมาสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของบทบาท ตำแหน่ง หน้าที่ ของผู้บริหาร ซึ่งนำไปสู่การกำหนดแบบสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.5 การศึกษา บทบาทของผู้บริหาร ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหาร ด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน พนักงานอยู่ในระดับดีทุกด้าน ได้แก่ บทบาทด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและด้านการมีวิสัยทัศน์ ส่วนบทบาทของผู้บริหารตามขอบข่ายการกิจงาน 4 ด้านของสถานศึกษา พนักงานอยู่ในระดับดีทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (วีรชน จิรชัยกุร, 2551)

จากการศึกษานี้ ได้นำประเด็นของบทบาทผู้บริหารด้านการปฏิบัติหน้าที่ที่มีคุณภาพโดยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ บทบาทด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์กำหนดในแบบสัมภาษณ์ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้บริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพ ซึ่งจะทำให้เนื้อหาการกำหนดค่าตามมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อสามารถนำมากำหนดเป็น แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และนำเสนอแนวทางนี้ ต่อไป

4.6 การศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยศึกษาสภาพปัญหา การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามตำแหน่งงาน และสายงานที่สังกัด ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล่าวขึ้นไปแล้วรังสิต จำนวน 1,082 คน ประธานกรรมการ และกรรมการในคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน จำนวน 17 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 763 คน และสัมภาษณ์ประธานกรรมการ และกรรมการในคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน จำนวน 7 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ สังกัดสายวิชาการ และมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยภาพรวมทุกด้าน เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) บุคลากร ไม่มีเวลา ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาน่องจากมีภาระงานประจำมาก 2) บุคลากร ไม่ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก 3) มหาวิทยาลัย ไม่มีการจัดให้บุคลากรไปศึกษาดูงานเรื่องการประกันคุณภาพจากสถาบัน/มหาวิทยาลัยอื่น 4) บุคลากร ไม่แน่ใจว่าการปฏิบัติงานของตนสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 5) บุคลากร ไม่มีการແດกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับสถาบันและระดับหน่วยงาน 6) หน่วยงาน ไม่มีตัวอย่างการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ 7) บุคลากร ไม่ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 8) บุคลากรมีความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ตรงกัน และจากการสัมภาษณ์คณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน พนักงานปัญหาเพิ่มเติมคือ 1) การขาดระบบฐานข้อมูลออนไลน์ที่เชื่อมโยงทั้งระบบ 2) การขาดบุคลากรที่คิดวิเคราะห์/จัดระบบ/รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง 3) ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรยังมีน้อย 4) การสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้บุคลากร/นักศึกษาทราบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษายังมีน้อย 5) หัวหน้าหน่วยงานหรือคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานไม่ติดตาม ไม่กระตือรือร้นในการวิเคราะห์/สร้างงานและขยายเครือข่ายความรู้แก่ลูกน้อง

นอกจากนี้ การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามตำแหน่งงาน สายงานที่สังกัด พบว่า 1) บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นค่อสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านบุคลากรและด้านการบริหารจัดการ 2) บุคลากรที่สังกัดสายงานแตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ทั้งนี้ การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีดังนี้คือ ด้านบุคลากร ปัญหาที่พบคือ 1) บุคลากร ไม่มีเวลาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเนื่องจากมีภาระงานประจำมากและคิดว่าเป็นภาระ บุคลากร ไม่มีความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทำให้เกิดความสับสนในการจัดทำ บุคลากร ไม่ตระหนักรู้ในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา และ 2) บุคลากรคิดว่าการทุ่มเทให้กับ การดำเนินงานประกันคุณภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานประจำ บุคลากรมีเวลาศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไม่เพียงพอ ส่วนข้อเสนอแนะ คือ บุคลากรควรให้บริการนักศึกษาด้วยความเต็มใจ พูดจา ยิ้มแย้ม และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา สำหรับด้าน การบริหารจัดการ ปัญหาที่พบคือ 1) การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ไม่เห็นผลเชิงรูปธรรม 2) มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับสาขาวิชาการมากกว่าสายสนับสนุนวิชาการ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ไม่มีความเข้าใจ ในมาตรฐานของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน เนื่องจากกำหนดขอบข่ายมาตรฐานกวางจนไม่สามารถปฏิบัติ ได้ถูกต้อง รูปแบบและการปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษายังไม่ลงตัว และการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามักจะทำเป็นช่วงๆ (เทคโนโลยี) หากกล่าวว่าพัฒนางาน อย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมหรือเผยแพร่ความรู้ให้บุคลากรภายในทุกคน ได้เข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง 2) มหาวิทยาลัยควรมีการสร้างความตระหนักรู้/แจงเหตุผลให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา มิใช่ของว่าเป็นภาระและมหาวิทยาลัยควรมีมาตรฐานกลาง โดยอาจมีการแบ่งตามสายงาน ที่ใกล้เคียงกันเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ ได้นำไปปฏิบัติ และ 3) คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในการเป็นชุดเดิมเพื่อความต่อเนื่องและความเป็นมาตรฐานเดียวกัน และการดำเนินงานประกันคุณภาพแต่ละครั้งมีการใช้กระดาษในปริมาณมาก มหาวิทยาลัยควรมีแนวทางหรือการเก็บข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์/ระบบฐานข้อมูลออนไลน์ที่ลดปัญหานี้ นอกจากปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ แล้ว ยังมีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ ซึ่งพบข้อเสนอแนะ คือ มหาวิทยาลัยควร มีระบบสารสนเทศส่วนกลางเพื่อสืบค้น/จัดเก็บข้อมูล เพื่อนำไปใช้ในการอ้างอิง เช่น จำนวนนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และ มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ใน

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งการจัดทำเอกสาร การประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้บุคลากรได้รับทราบ อย่างเพียงพอ (บุณยาพร นิมพลอย และ นิตาพร โภสตี, 2547)

สำหรับการศึกษานี้ ได้นำสภาพปัจจุบันการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มากำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.7 การศึกษา การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่าง ลำปาง โดย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง ในด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการและด้าน การจัดทำรายงาน ตลอดจน ศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว ประชารศึ่งผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการเตรียมการเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ด้านอื่นๆ ด้านการเตรียมการในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ/อนุกรรมการ/และกำหนดบทบาทหน้าที่การควบคุมระบบงานประกันคุณภาพภายในเป็นลายลักษณ์อักษร คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการเตรียมบุคลากรแกนนำของวิทยาลัยฯ ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแก่บุคลากรของวิทยาลัย ในด้านการดำเนินการพบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ มีการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพแต่ละมาตรฐานให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน มีการจัดสั่งอำนวยความสะดวก และให้การสนับสนุนวิทยากรเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษามีความพยายามดำเนินการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและในด้านการจัดทำรายงานพบว่าผลการสำรวจความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายงานการประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี มีเนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนที่เกี่ยวข้อง และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา มีการรวบรวมผลการดำเนินงาน ผลการประเมินเพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองแต่ละมาตรฐาน เพยแพร่รายงานต่อนักเรียนของวิทยาลัย ผู้ปกครอง ชุมชนและสาธารณชน ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะจากคำามปลายเปิดที่สำคัญในทุกด้านคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับน้อยควรพัฒนาบุคลากรให้เกิดความตระหนักและมีความรู้ ความเข้าใจในทุกขั้นตอน โดยจัดประชุมสัมมนาจัดทำเอกสารคู่มือการ

ดำเนินงานและการศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่มีความพร้อมมีระบบการประกันคุณภาพ เป็นแบบอย่างได้แก่ กิจกรรมที่มีความต่อเนื่อง ที่มีการประเมินคุณภาพการศึกษา ไปพิจารณาจัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการประจำปี ที่สำคัญผู้บริหารควรให้ความสนใจ นิเทศ กำกับ ติดตามผล มีการให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นการดำเนินงานตามแผน หรือปฏิทิน การปฏิบัติงานที่วางแผนไว้ให้ครบ ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) สรุปและรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยสารพัดช่างล้ำปั่ง ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (อรัญญา กิมภิรักษ์, 2552)

สำหรับการศึกษานี้ ได้นำสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างล้ำปั่ง ในด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการและด้าน การจัดทำรายงาน มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดทิศทาง ครอบคลุมที่ต้องการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านการมีส่วนร่วม และการบูรณาการต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานั้นเอง

4.8 การศึกษางานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือ โดยการศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนา ส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยจากประชากรที่ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ดูแล ควบคุม กำกับ และติดตามการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หัวหน้างานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และหัวหน้างานวิจัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือ ทั้ง 71 แห่ง จำนวน 284 คน ทั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบประเมิน โครงการประกันคุณภาพชั้นเริ่มต้น และแบบประเมินที่ใช้ในการติดตามหลังจากการประกันคุณภาพชั้นเริ่มต้น แล้วประมาณ 3 เดือน ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์โดย ผลการศึกษาวิจัยโดยสรุปได้ ดังนี้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ที่แท้จริง และบุคลากรมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา 6 มาตรฐาน 34 ตัวบ่งชี้ ทั้งนี้ยังพบปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้ 1) ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา มีปัญหาหรืออุปสรรคในเรื่องบุคลากร และงบประมาณสำหรับการบริหารจัดการ 2) ด้านการดำเนินงานของสถานศึกษา มีปัญหาหรือ

อุปสรรค ในเรื่องการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง และความรู้ / ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของบุคลากร

ผลการศึกษาโดยสรุปยังพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความต้องการเข้าร่วมประชุมชี้แจง ในเรื่องวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา และการทำรายงานผลการประเมินตนเอง ซึ่งผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาคาดความรู้ในเรื่องการเขียนรายงานผลการประเมิน และการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ ผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความต้องการความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเขียนรายงานผลการประเมิน และการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยผลการประเมินโครงการประชุมชี้แจง แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะ ในเรื่องความรู้ที่ได้รับ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน 2) เทคนิค/วิธีการประชุม ของการประชุมชี้แจงมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความสอดคล้องของเนื้อหา กับวิธีการประชุม และวิธีการประชุมเน้นการบรรยายประกอบการฝึกปฏิบัติ 3) สื่อ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการประชุมชี้แจง มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะสื่อที่ใช้ในการนำเสนอประกอบการบรรยาย และโสตทัศนูปกรณ์ 4) วิทยากรที่ให้ความรู้ ในการประชุมชี้แจง มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการถ่ายทอดความรู้ และความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 5) สภาพทั่วไปของการจัดประชุมชี้แจงมีความเหมาะสม ในระดับมาก โดยเฉพาะสถานที่จัดประชุม และการบริการอำนวยความสะดวก ความสะดวก และผลการศึกษาโดยสรุปยังพบอีกว่า ผลจากการติดตามสภาพ การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในด้านต่างๆ หลังจากการประชุมชี้แจงไปแล้วประมาณ 3 เดือน มีดังนี้ 1) สภาพการปฏิบัติงานในด้านการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 3) สภาพการปฏิบัติงานในด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องมีความยินดีในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบต่องาน 4) สภาพการปฏิบัติงานในด้าน ประโยชน์ของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ในเรื่องการมีข้อมูล ในการตัดสินใจเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา และการเห็นความสำคัญ และจำเป็นของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา) ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของผู้ที่ผ่านการเข้าร่วมประชุมชี้แจง มีผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งผลการศึกษาโดยสรุปยังพบว่า ผลกระทบหลังจากการประชุมชี้แจงแนวทางการ

ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแล้ว มีดังนี้ 1) ผู้ที่ผ่านการประชุมเป็นแกนนำและบริหารการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างเป็นระบบพร้อมทั้งเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ สร้างความตระหนักรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้แก่บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น จัดสรรงบประมาณ บริหารงานวิชาการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และนิเทศ โครงการต่างๆ เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ 3) ครู อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผนในการทำงานของตนเองโดยการยึดมาตรฐานการอาชีวศึกษาเป็นเป้าหมายในการดำเนินงาน ทำให้มีการจัดเก็บข้อมูลในงานต่างๆ เป็นระบบที่ต่อเนื่อง และเป็นระบบมากขึ้น 4) สถานศึกษามีการพัฒนา ได้รับการประสานงาน สร้างความเข้าใจ ที่ดีและได้รับความร่วมมือจากชุมชน สถานประกอบการ รวมทั้งจากการศึกษาดูงาน ข้อเสนอแนะจากผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนดำเนินการนิเทศติดตามการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และควรจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยต้นสังกัด อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

จากการศึกษานี้ ได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ เพื่อปรับใช้ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏสิงขลา เนื่องจากมีบริบทที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำหรับสถานศึกษา เช่นเดียวกัน

4.9 การศึกษางานวิจัย เรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ใน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหาร และระดับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 และเพื่อค้นหาตัวพยากรณ์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนวิชาสามัญ ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามตามชั้ntonที่ 1 ตามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหาร และตอนที่ 2 ตามเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิจัยสรุป ดังนี้ (สัมมาน สะบูดิจ คณะ, 2553)

1) ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 โดยภาพรวม พบว่า การแสดงพฤติกรรม การดำเนินงานของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

2) การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3) ปัจจัยการบริหารที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 คือ การทำงานเป็นทีม ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ภาวะผู้นำ และ โครงสร้างองค์กร

จากการศึกษานี้ ได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเมินการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต่อไป

4.10 การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการประกันสุขภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงภาวะผู้นำคุณภาพในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วัฒนธรรมคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายในมหาวิทยาลัยฯ และศึกษาถึงความแตกต่างของภาวะผู้นำคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ระหว่าง 3 คณะ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เอกสาร นำเสนอ, 2543) ผลการวิจัยพบว่า

1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีภาวะผู้นำเอื้อต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เพียงร้อยละ 58.8 และพบว่าผู้บริหารมีแนวคิดที่ขัดแย้ง กับแนวคิดคุณภาพในเรื่องของบุคลากร

2. ปัจจัยเอื้อทางด้านวัฒนธรรมคุณภาพ ที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงให้เอื้อต่อการประกันคุณภาพการศึกษามากขึ้น สามารถเรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านโครงสร้างองค์กรด้านจิตสำนึก การปรับปรุงคุณภาพโดยรวม ด้านวิธีการดำเนินงาน ด้านผลผลิตและบริการด้านบุคลากร และด้านสภาพแวดล้อม

3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีการวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่กำลังจะเกิดขึ้น ปัญหาและอุปสรรคทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นั้นพบว่า มีปัญหาทางด้านการขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และปัญหานักศึกษา หน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศประจำคณะ มีอยู่ไม่เพียงพอ พบว่าอยู่ในระดับมาก

4. จากการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างระหว่าง 3 คณะ ในประเด็นดังต่อไปนี้ วัฒนธรรมคุณภาพด้านผลผลิตและบริการ ด้านโครงสร้างองค์กร และอุปสรรคทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.11 การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงราย เป็นการศึกษาสภาพปัจจัยสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงรายผลการวิจัยพบว่า สถาบันมีปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปรัชญา พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แต่ขาดความชัดเจนในเกณฑ์ที่ใช้ตรวจสอบด้านหลักสูตร และโปรแกรมวิชาที่เปิดสอนตอบสนองความต้องการของสังคม ท่องถิน และผู้เรียน เนื้อหาในรายวิชาที่ทันสมัย มีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ แต่ประเมินผล การจัดการเรียน การสอน และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ด้านอาจารย์มีเสรีภาพ ทางวิชาการ ได้สอนตรงตามวุฒิ ความสามารถและประสบการณ์เจ้าหน้าที่และบุคลากรสนับสนุนที่เพียงพอ แต่ขาดการประเมินอาจารย์เพื่อรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิน มีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษา หรือผู้สอนน้อย ด้านนักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ยังขาดวินัย ส่วนกระบวนการรับนักศึกษา ท้องถินยังมีส่วนร่วมน้อย และกระบวนการติดตามผล การมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษายังดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ด้านการบริหาร และการจัดการสถาบันมีการสนับสนุนเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการศึกษา แต่เกณฑ์และกระบวนการที่ใช้ประเมินผลการประกันคุณภาพไม่ชัดเจนเป็นรูปธรรมด้านการวิจัยมีทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แต่อาจารย์มีความสนใจทำวิจัยน้อย ขาดการเผยแพร่องค์ความรู้ของอาจารย์และขาดการนำผลการวิจัยไปพัฒนาสถาบัน (วิรัช นิลอ่างทอง, 2544)

4.12 การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์ประسังค์เพื่อศึกษาความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ระดับปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านการมีส่วนร่วมและด้านการวางแผนของสถาบัน ความสัมพันธ์พหุคุณระหว่างปัจจัย ด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการวางแผน ผลการวิจัยพบว่า (กวี ครองแก้ว, 2546)

1. ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

2. ปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพมีส่วนร่วม และด้านการวางแผนของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านเดียวที่มีค่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน

3. ความสัมพันธ์พหุคุณ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวางแผน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ

4.13 การศึกษา เรื่อง โนมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายใน สำหรับกลุ่มสาขาวิชาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งได้สังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลากร ด้านการตระหนักรถึงความสำคัญ และ การมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพภายใน การทำงานเป็นทีม การฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร ความพร้อมด้านทรัพยากร ทั้งด้านจำนวนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างองค์กร และการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดขององค์กร ส่วนประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษามี 2 ส่วน (กิตติยา สีอ่อน, 2547) ประกอบด้วย

1. ประสิทธิผลระหว่างทาง(Intermediate outcome) ซึ่งได้แก่ การบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิบัติงานแบบวงจรคุณภาพ และความพึงพอใจ ในงานของบุคลากร

2. ประสิทธิผลสุดท้าย (End outcome or ultimate outcome) ได้แก่ การบรรลุพันธกิจของสถาบัน

จากการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเด็นการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ต่อไป

4.14 การศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และปัญหาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ผล การศึกษา (อาจารย์ พลเยี่ยม, 2542) สรุปได้ว่า

1. ระดับการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมทุกด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้านพบว่า ด้านที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างมาก มี 2 ด้าน คือ ด้านการเรียน การสอน และด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน ส่วนด้านที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างน้อย มี 2 ด้านคือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ ด้านระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ปัญหาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีปัญหาสำคัญที่พบ คือ ด้านการเรียนการสอน ระบบการสรรหาร และการชำระรักษาไว้ซึ่งอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรม ยังไม่ดี เท่าที่ควร คณาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการมีถึง ร้อยละ 2 หน่วยงานรับผิดชอบ การให้คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ การทำงานทำเกณฑ์ศึกษาไม่เพียงพอ การส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการจัดการการเรียนการสอนแบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่เพียงพอ และด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา หน่วยงานรับผิดชอบการให้คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ การทำงานทำเกณฑ์ศึกษาไม่เพียงพอการพัฒนานักศึกษาด้านสังคมเป็นผู้มีระเบียบวินัย รักประชาธิปไตย รักก่อนธุรกิจสิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม จริยธรรม ยังไม่เหมาะสม

4.15 การศึกษาเรื่อง กรณีศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยที่ดี และได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่จะศึกษารูปแบบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่สุดของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา (Key Success Factor) คือ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ในเรื่องการสนับสนุนจากผู้บริหาร หรือผู้นำจากการศึกษาพบว่า ในคณะวิชาที่ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพและเป็นผู้บริหารที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะส่งผลอย่างดีมาก ต่อความสำเร็จให้กับการดำเนินการนี้ และกรณีที่ผู้บริหารให้ความสนใจและมีคุณสมบัติรองลงมา ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความสามารถในองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ อีกทั้งมีประสบการณ์ในการบริหารงานในด้านวิสัยทัศน์ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการมองภาพการณ์ในการดำเนินงานที่เป็นไปได้ขององค์กร และสามารถสร้างให้เกิดวิสัยทัศน์ร่วมในองค์กรให้ได้ ผู้บริหารต้องสนับสนุนหุ่น雷霆万钧 ความมุ่งมั่น และเวลาให้กับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ต้องมอบหมาย คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม เพื่อปฏิบัติงานในด้านนี้ นอกเหนือ ผู้บริหาร ยังต้องเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้ปฏิบัติงาน และบุคลากร สร้างขวัญและกำลังใจ เช่น การยกย่อง ชมหาย และส่งที่สำคัญประการหนึ่ง ผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความเชื่อมั่นว่า การดำเนินการประกันคุณภาพเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ คณะวิชาต้องดำเนินการที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเลื่อนั่นถึงความสำคัญ ระหว่างนักถึงประโยชน์และมีความมั่นคงตามด้วย อย่างไรก็ตามการดำเนินการประกันคุณภาพ แม้ในคณะ ที่ประสบผลสำเร็จไปแล้วก็เป็นระยะเวลาของการ

เริ่มต้นเท่านั้น การเริ่มจากผู้บริหาร (Top down) เป็นสิ่งที่ดีและควรทำ หากต้องการให้งานเกิดผล สำเร็จอย่างจริงจัง แต่ในการพัฒนา ที่ยังยืนนั้น การร่วมแสดงความคิดเห็น และการร่วมมือจากฝ่ายล่าง (Bottom up) ก็ เป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นต่อไป (กนกวนิช ไทยน้อย, 2544)

จากการศึกษา การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา นั้น สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดบทบาท หน้าที่ การมีส่วนร่วมของกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ยังสามารถนำมาเป็นขอบเขต ในการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ด้วย

4.16 การศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการประกันคุณภาพการศึกษา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยชุมพรราชวิทยาลัย จากการศึกษา พบร้า โครงการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยชุมพรราชวิทยาลัย รวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร้าด้านที่มีผลการประเมิน ระดับปานกลางค่อนข้างสูง มี 2 ด้าน คือ ด้านผลผลิต และด้านบริบท ส่วนด้านที่ผลประเมิน ปานกลางค่อนข้างต่ำ มี 2 ด้าน คือด้านปัจจัยนำเข้า และด้านปัจจัยกระบวนการ ปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ คือ การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงาน จำนวนผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพมีไม่เพียงพอ ขาดการประชาสัมพันธ์ และภาระงานไม่เหมาะสมกับโครงการสร้างหน่วยงาน ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นกับบุคลากร พบร้า ผลกระทบทางบวกคือ ทำให้บุคลากร มีประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น บุคลากรกระตือรือร้นในการทำงาน และมีความสำนึกรักในวัฒนธรรมองค์กร ส่วนผลกระทบด้านลบคือ บุคลากร ไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง บุคลากรให้ความร่วมมือน้อย เพราะไม่เห็นความสำคัญ หวั่นเกรงการจับผิดในการดำเนินงาน (พระมหาสาธิ์ เมธีธรรมราษฎร์, 2547)

4.17 การศึกษาเรื่อง การประเมินผล โครงการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อวิเคราะห์ประเมินประสิทธิผลการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษา และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษา (เยาวลักษณ์ แรกข้าว, 2549) พบร้า

1. โครงการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความก้าวหน้า ในระดับสูง

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลการดำเนินงานโครงการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ได้แก่ ด้านวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านลักษณะบุคลากร มีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าการดำเนินโครงการ
3. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ การขาดการวางแผนในการให้ความรู้แก่บุคลากร เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การติดตามประเมินผล การจัดสรรงบประมาณสำหรับ การประกันคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกัน คุณภาพการศึกษา

4.18 การศึกษา การประเมินการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา พนวจ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน โครงการ การประกันคุณภาพการศึกษา (มุชัมมัดดาวุด บิลร่าห์มาน, 2545) ได้แก่

1. ปัญหาด้านบุคลากร พนวจครู อาจารย์ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกัน คุณภาพการศึกษา การปฏิบัติงานของครูต้องได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการประกันคุณภาพ การศึกษา
2. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ พนวจครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ไม่ทำงานเป็นทีม และ ไม่ได้รับการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน
3. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ พนบปัญหาการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกัน คุณภาพการศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน
4. ปัญหาด้านงบประมาณ พนวจ การจัดสรรงบประมาณ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน สนับสนุน การดำเนินงาน โครงการ การประกันคุณภาพการศึกษา

4.19 การศึกษางานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (ทิพย์สุชา ศิลปะ, 2551) พนวจว่า

1. ระดับประสิทธิภาพการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง
 - 1.1 จุดแข็ง ของประสิทธิภาพ การประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์
 - 1.2 จุดอ่อน ของประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ มีงบประมาณ สนับสนุนไม่เพียงพอ
2. ระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

- 2.1 จุดแข็ง ของประสิทธิผล การประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ สรุป และจัดทำรายงานผลการดำเนินการ ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ การศึกษา
- 2.2 จุดอ่อน ของประสิทธิผล การประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ มิได้นำผลการประเมินมาตรฐานองค์ประกอบที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ไปปรับปรุงและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง

3. ปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นปัจจัยหลักที่จะผลักดันงานประกันคุณภาพการศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามที่มหาวิทยาลัยฯ หวัง รองลงมา เป็นปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคลากร และปัจจัยด้านนโยบาย วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ ตามลำดับ

4.20 การศึกษาในกรณีศึกษา : การประเมินคุณภาพการศึกษาแบบประเมินสถาบันทั้งองค์รวม ในอเมริกา (Massaro, 1995) พบว่า คุณภาพของมหาวิทยาลัย และคุณภาพของงาน教學ที่รัฐบาลกำหนดให้ส่งคุณภาพที่แท้จริงอาจจะยังค้นหาไม่พบสิ่งที่พบอาจจะเป็นเพียงคุณภาพของการนำเสนอข้อมูล เท่านั้นการประกันคุณภาพการศึกษาในประเทศอเมริกา ซึ่งเป็นเหมือนกับ การตรวจสอบประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหาร เพราะมักจะนำเรื่องนี้ไปผูกติดอยู่กับการเพิ่มหรือลดลงประมาณสนับสนุนมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ในการทดลองตอบ แบบการประเมินคุณภาพ พบว่าต้องใช้เวลามาก มหาวิทยาลัยตกลอยู่ในภาวะที่ถูกบีบบังคับให้ปั้นน้ำเป็นตัว อย่างไร ก็ตาม ถ้าการประเมินคุณภาพ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประเมิน “ผลสัมฤทธิ์ในการบริหาร มหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล” สถาบันการศึกษาทั้งหลายก็อาจจะมีแนวโน้ม ที่จะเน้นที่การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมากกว่า จะมุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ ดังนั้น จึงทำให้มีคำถามที่ว่า การบริหารมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพนั้น เป็นเรื่องที่ช่วยเพิ่ม หรือเป็นการลด คุณภาพ ของมหาวิทยาลัย และควรประเมินที่ระดับใด ระหว่างระดับสาขาวิชา กับระดับสถาบัน รัฐบาลตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการอุดมศึกษา (Committee for Quality Assurance in Higher Education: CQAHE) เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพ และเสนอความเห็นต่อรัฐบาลในการจัดสรรงบประมาณ ถึงแม้ว่ามีการยกเว้นกันเกี่ยวกับธรรมชาติของกระบวนการประเมินคุณภาพที่จะนำมาใช้ แต่ท้ายที่สุดก็ได้ข้อสรุปว่า การประเมินคุณภาพ ควรจะต้องทำในบริบทของการกิจของสถาบัน และใช้การประเมินตนเอง (Self-Assessment) เพื่อทราบระดับความมีประสิทธิภาพในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ที่ได้จากมหาวิทยาลัยก็ถูกตรวจสอบด้วยเช่นกัน มีการใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เพื่อตอบคำถามที่ว่า

- 1) มหาวิทยาลัยมีนโยบาย และการดำเนินการ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพอย่างไรบ้าง
- 2) ทั้งสองเรื่อง มีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง
- 3) มีการตัดสินคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานอย่างไร
- 4) ผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศในสาขาใด (What Area) และด้วยวิธีการใด (What Ways) 5) พัฒนาการของมหาวิทยาลัย เมื่อเรียงตามลำดับ ความสำคัญแล้ว ได้แก่ สิ่งใดบ้าง

การตรวจสอบคุณภาพแบบมององค์กรทั้งองค์รวม เพื่อที่จะประกันคุณภาพการศึกษานั้น เป็นวิธีการวัดที่มีความคลุมเครือเกินไป กระบวนการประเมินแบบนี้ ต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องความไม่กระจังชัด และวิธีการไม่ชัดเจนหรือมีน้ำหนักเพียงพอที่จะได้ແย័ងคำวิพากษ์วิจารณ์ได้ การประเมินแบบนี้ไม่ใช่กระบวนการที่จะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพที่ต่อเนื่องและพัฒนา วัฒนธรรมการประกันคุณภาพในมหาวิทยาลัย โดย กระบวนการประเมินคุณภาพมหาวิทยาลัยไม่มีความเที่ยงตรง มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินสูงมากจะได้รับงบประมาณมาก ในขณะที่มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินต่ำต้องอยู่ในสถานะที่เสียเบรียบ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรมีเสรีภาพในการกำหนดภารกิจของตน รัฐบาลควรรับผิดชอบที่จะกำกับในระดับชาติ ซึ่งทุกมหาวิทยาลัยควรได้รับอนุญาตให้ประเมินตนเอง ผลการประเมินของกลุ่มมหาวิทยาลัยประเภทเดียวกันมักเข้าข้างกันเอง เพราะหากแสดงความแตกต่างอาจไม่ใช่ความคลาด ล้าหกมหาวิทยาลัยเหล่านั้นต้องการงบประมาณจากรัฐบาล ซึ่งการจัดอันดับมหาวิทยาลัยเพื่อคำนวณส่วนแบ่งงบประมาณเป็นการกระทำที่ผิดพลาด เพราะเป็นการสร้างลำดับชั้นทางสังคม (Public Rank Ordering) ซึ่งมีผล (และจะมีผลต่อไป) ต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยที่ถูกจัดให้อยู่ในอันดับต่ำ หากการจัดอันดับยังจำเป็นต่อการทำงานของคณะกรรมการ ก็ควรจัดอันดับโดยการจำแนกประเภทและเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันเท่านั้น แต่ด้วยเหตุผลนานาประการ รวมทั้งความต้องการที่จะจัดอิทธิพลทางการเมืองออกจากกระบวนการประเมิน Massaro เนื่องด้วยกับวิธีการประเมินแบบใหม่ที่ต้องอยู่บนพื้นฐานการให้มหาวิทยาลัยผลักดันประเมินกันเองภายในกลุ่ม (Peer Review Programs) แต่ประเมินระดับโปรแกรม หรือสาขาวิชาเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งองค์รวมหรือทั้งมหาวิทยาลัย เช่นที่ทำอยู่ในเวลานี้

กล่าวโดยสรุป การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง กับการศึกษาว่า จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และเป็นแนวทางการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาอีกด้วย วิธีการประกันคุณภาพที่ใช้กันอยู่สามารถจำแนกได้ 3 แบบ คือ

- 1) แบบภาคพื้นยุโรปที่เน้นการประกันคุณภาพโดยภาคราชการดูแล อย่างใกล้ชิด
- 2) แบบอังกฤษ ที่มีองค์กรอิสระอยู่ระหว่างสถาบันคุณภาพ และ

3) แบบประเมินชี้ช่องคุณคุณภาพโดยระบบการรับรองวิทยฐานะ และการอนุมัติออกใบประกาศนียบสำหรับประเทศไทยແຄນເອເຊີຍແລະແປ່ຕິພິກໄດ້ນໍາแนวทางของທັງ 3 ກຸລຸມ ມາປັບໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນອອກໄປຕາມບົນຫາທອງແຕ່ລະປະເທດ ລາຍການປະກັນຄຸນກາພທີ່ເໝາະສົມ ນ່າຈະເປັນກາປະກັນທີ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໄໟສູງເກີນໄປ ເປັນວິທີ ທີ່ອາຈານຍືແລະນັກວິຊາກາຍອມຮັບ ແລະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃຊ້ຮະບຶບວິທີການປະເມີນທີ່ຫລາກຫລາຍເຊັ່ນ ລາຍການປະເມີນຕາມເອງ ລາຍການວິເຄຣະທີ່ສາຮສະເທດທາງສົດີ ລາຍການສໍາรวจຄວາມຄົດເຫັນຂອງຜູ້ເກີວັນຂຶ້ອງ ແລະກາທດສອບຄວາມຮູ້ ທັກຍະ ແລະຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ເຮັດວຽກ

ຈາກການສຶກໝາ ລາຍການປະເມີນຄຸນກາພກການສຶກໝາ ໄດ້ນໍາຂໍ້ມູນນາໃຊ້ໃນການກຳໜາດຂອບເຂດເນື້ອຫາຈານວິຊຍ່ຽ້ວງ ແນວທາງການພັດນາສຶກຍກາພກການປະກັນຄຸນກາພກການສຶກໝາດ້ານການມີສ່ວນຮ່ວມຕ່ອງການນູຽນາກາຮາຂອງບຸກຄາກຮາມຫາວິທາລ້ຽງຮາງກັບສົງຂາລາ ທີ່ນີ້ນີ້ບົນທາກປະກັນຄຸນກາພກໃນລັກຄະນະທີ່ໄໟແຕກຕ່າງກັນນັກ ແຕ່ສາມາດນໍາມາເປັນການໂປ່ອການສຶກໝາແນວທາງການພັດນາ ທັງນີ້ຈາກການສຶກໝາໃນການປະກັນຄຸນກາພກການສຶກໝາຂອງປະເທດຕ່າງປະເທດ ມີຢ່າງໃນປະເທດໄທຍເອງກໍຕາມສາມາດສ້າງຮະບັນການປະກັນຄຸນກາພກທີ່ເໝາະສົມຕາມບົນຫາທີ່ສັບສົນການສຶກໝານີ້ ຈີ່ວິທີການປະເມີນຈະຖືກດໍາເນີນການໂດຍໜ່າຍງານທີ່ເກີວັນຂຶ້ອງ ໂດຍທີ່ສັບສົນການສຶກໝາສ້າງ ມີຢ່າງໃນປະເທດໄທຍເອງກໍຕາມການປະກັນຄຸນກາພກດ້ວຍຕົນເອງ ນອກຈາກນີ້ ການໃຫ້ປະເມີນພາການດໍາເນີນງານຕາມເອງ ຕຽບສອບກັນເອງກາຍໃນກຸລຸມ ກີ່ເພື່ອທີ່ຈະໄໝເປັນການສ້າງຄວາມເຄີຍດີໃຫ້ແກ່ສັບສົນ ໃຫ້ອົງກໍາລົງສະນີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນທີ່ຈະສ້າງ ຄວາມເທິ່ງຕຽງສູງ ແລະກາຮາຍງານພລ ຕ່ອກາຍນອກອ່າຍໆຊັດເຈນ ແລະມີຄວາມໝາຍນີ້ ຈະຕ້ອງດໍາເນີນການຍ່າງຕ່ອງ ເພື່ອປັບປຸງ ແກ້ໄຂ ແລະພັດນາອ່າຍໆສືບເນື່ອງຕ່ອງໄປ

5. ກຽມແນວຄົດໃນການສຶກໝາ

5.1 ຮາຍລະເອີຍດອກກຽມແນວຄົດໃນການສຶກໝາ

ຈາກການສຶກໝາແນວຄົດທຸກໝົດ ແລະຈານວິຊຍ່ຽ້ວັນຂຶ້ອງ ສາມາດນໍາມາປະຢຸກຕີເປັນກຽມແນວຄົດການສຶກໝາ ທີ່ສັງສົດກຽມແນວຄົດໄດ້ ດັ່ງຮູບພາບທີ່ 2-5 ທີ່ແສດງໃຫ້ເຫັນຄື່ງຄວາມສັນພັນທີ່ ຮະຫວ່າງຕົວແປ່ຕ່າງ ຈີ່ໂດຍສຶກໝາຕົວແປ່ຕ່ານການມີສ່ວນຮ່ວມຕ່ອງການນູຽນາກາຮາມຫາວິທາລ້ຽງຮາງກັບສົງຂາລາ ເຮັດຈາກປັ້ງຈັກທາງປະຊາກສາສົກ ທີ່ສັນພັນທີ່ກັບສັກພາກການດໍາເນີນການປະກັນຄຸນກາພກການສຶກໝາຂອງບຸກຄາກ ທັງນີ້ພຸດທິກຣມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະສັກພາກການດໍາເນີນການປະກັນຄຸນກາພກການສຶກໝາຂອງບຸກຄາກເປັນປັຈຍໍທີ່ມີອິທິພລຕ່ອການມີສ່ວນຮ່ວມຕ່ອງການນູຽນາກາຮາມຫາວິທາລ້ຽງຮາງກັບສົງຂາລາ ທີ່ຈັກການສຶກໝານີ້ ປະກອບດ້ວຍ

5.1.1 ປັ້ງຈັກທາງປະຊາກສາສົກຂອງຜູ້ມີສ່ວນເກີວັນຂຶ້ອງກັບການດໍາເນີນການປະກັນຄຸນກາພກການສຶກໝາຂອງມຫາວິທາລ້ຽງຮາງກັບສົງຂາລາ ໄດ້ແກ່ ເພີ້ມ ອາຍຸ ອາຊີພ ຮາຍໄດ້

อายุการทำงาน ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพ พื้นที่พักอาศัยหรือภูมิลำเนา เป็นต้น

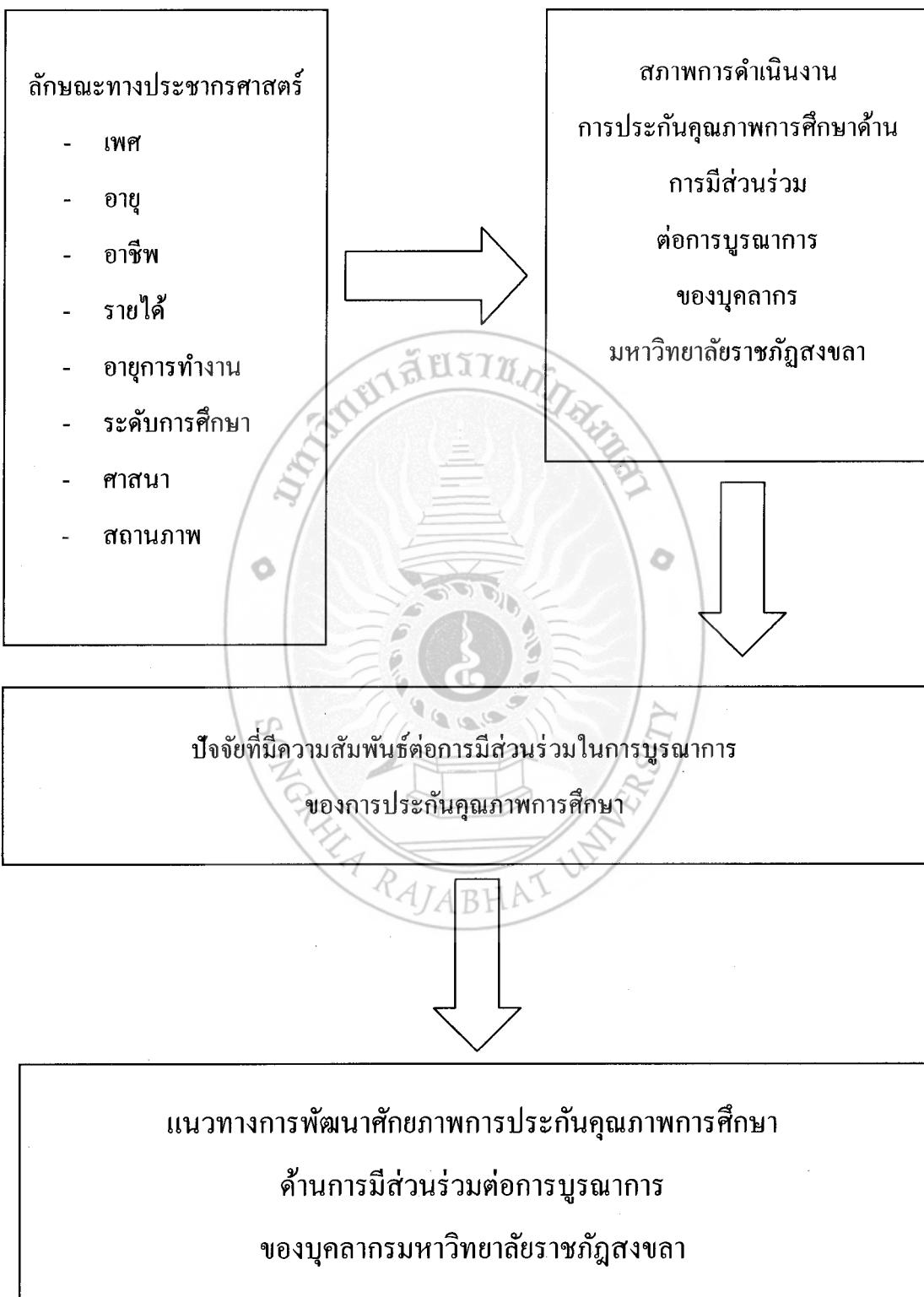
- 5.1.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ได้แก่ ลักษณะการมีส่วนร่วม บทบาทการมีส่วนร่วม จำนวนครั้งที่ได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น
- 5.1.3 สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อมูลการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
- 5.1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ

5.2 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
จากการออกแบบการศึกษา แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ศึกษา คือ

- 5.2.1 ความสัมพันธ์ของการศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร
- 5.2.2 ความสัมพันธ์ของการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา

5.3 สมมุติฐานการวิจัย
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ส่งผลต่อสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

รูปที่ 2-5 : กรอบแนวคิดการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research)ซึ่งกำหนดการศึกษาเป็นแผนงานการดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้คือ

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) โดยศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และสภาพปัญหาจากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยทำการสอบถามจากผู้นำหน่วยงาน ตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อคิดเห็นของผู้บริหาร รวมถึงการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) โดยศึกษาความคิดเห็นความต้องการและพฤติกรรมของบุคลากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาการแก้ปัญหาตลอดจนปัจจัยสู่ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพที่เหมาะสม และเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาอย่างยั่งยืนสืบไป

ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ และบรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย ที่กำหนดไว้ ซึ่งได้กำหนดด้วยการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. วิธีการเก็บข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ การศึกษาข้อมูลกันคัว ศึกษาเอกสารจากแหล่งต่างๆ อาทิ เอกสารวิชาการ รายงานการประชุมวิชาการ สิ่งพิมพ์ วารสาร หนังสือ เว็บไซต์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อมูลปฐมนิเทศ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามโดย การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวนรวม 400 ชุด และจาก การสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ ผู้นำหน่วยงาน ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 10 ชุด ต่อหน่วยงาน และสำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งหมด จำนวนรวม 140 ชุด นอกจากนี้ ทำการการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรงจำนวน 14 ชุด

2. ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม จากจำนวนประชากรทั้งหมด 838 คน ดังนี้คือ

2.1.1 บุคลากร ทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน

2.1.2 ผู้บริหารหน่วยงาน ได้แก่

- ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย

- ผู้บริหารระดับคณะ

- ผู้บริหารระดับหลักสูตร

- ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา

- ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย

2.1.3 ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง บุคลากร ทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ซึ่งสามารถคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชากร โดยใช้หลักการคำนวณสูตร และตารางสูตรสำเร็จรูปของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 คน และกำหนดค่า $\alpha = 0.05$ เป็นค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยมี การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ออาศัยความน่าจะเป็น แบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

(Simple Random Sampling) โดยทำการแบ่งกลุ่มเพื่อทำการสุ่มตัวอย่างแบบ quota (Quota Sampling) ผู้ที่จะเข้าร่วมกัน

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างในที่นี่มีค่าเท่ากับร้อยละ 5

จากสูตร สามารถแทนค่าได้ดังนี้

$$n = \frac{838}{1 + (890)(0.05)^2}$$

$$n = 400 \text{ คน}$$

2.2.2 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารหน่วยงาน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการซึ่งมีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ บุคลากรผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานระดับต่าง ๆ และกำหนด quota (Quota Sampling) หน่วยงานละเท่าๆ กัน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย รวมกันไม่เกิน 10 คนต่อหน่วยงาน และสำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 140 คน

2.2.3 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับผู้ที่ดำเนินงานหลักด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของหน่วยงาน โดยตรง ดำเนินการโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวนรวม 14 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม) สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ

3.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา และสร้างกรอบแนวคิดการศึกษา

3.1.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถาม
แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร ลักษณะคำ답นจะเป็น
แบบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการ
ประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ลักษณะคำ답นจะเป็นแบบให้
เลือกตอบ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา
ลักษณะคำ답นจะเป็นแบบการประเมินชี้งกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ

ตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพ
การศึกษาอย่างบูรณาการ ลักษณะคำ답นจะเป็นแบบการประเมิน
ชี้งกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ

ตอนที่ 5 สอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ลักษณะคำ답น
จะเป็นแบบปลายเปิด

สำหรับตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ลักษณะคำ답นจะเป็นแบบการประเมินชี้ง
กำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ โดยจะใช้การกำหนดระดับคะแนน และความหมายดังตารางที่ 3-1

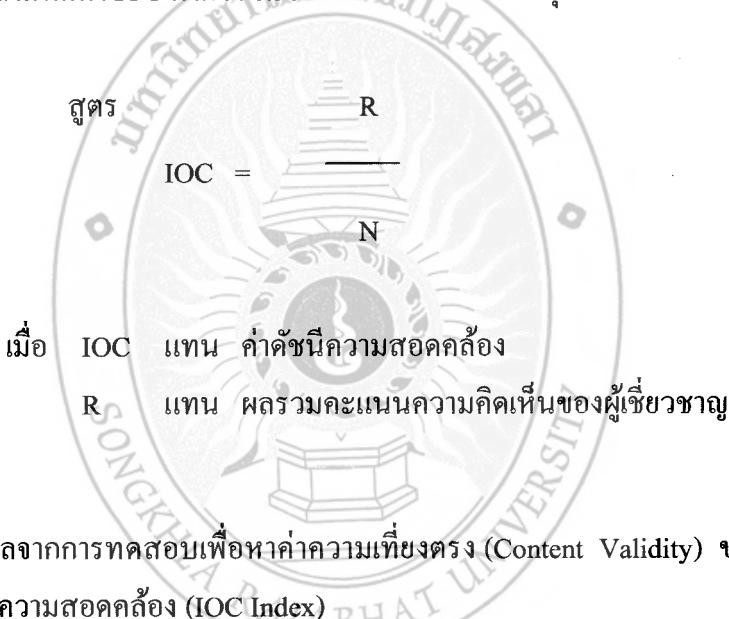
ตารางที่ 3-1 : การกำหนดระดับคะแนน และความหมาย

ระดับคะแนน	ระดับความสำคัญ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

- 3.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างแล้ว เสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัยเพื่อตรวจสอบ และแก้ไขให้มีความถูกต้อง เหมาะสมในประเด็นของเนื้อหา และถ้อยคำภาษาที่ใช้
- 3.1.5 นำแบบสอบถามที่ได้หลังจากเสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัยผ่านแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณา เนื้อหา และโครงการสร้าง ว่ามีความเหมาะสมกับการนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย หรือไม่ แล้วทดสอบความเที่ยงตรง (Test Validity) โดยการหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC Index) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC ดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ทั้งนี้ผลจากการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Content Validity) ของแบบสอบถาม จะต้องได้ค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC Index)

- 3.1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พร้อมทั้งทดสอบความเข้าใจในประเด็นของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร
- 3.1.7 ทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Test Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟารอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า α คือ มีค่าใกล้เคียงกับ 1 และจะว่าเครื่องมือนั้นมีค่าความเชื่อมั่นสูง ซึ่งผลจากการทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จะต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟารอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient)ตามเกณฑ์ของการแปลความ เชื่อมั่นในระดับที่ 0.71-1.00 มีระดับความเชื่อมั่นสูง (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2552)

$$\text{สูตร} \quad k \text{ covariance / variance}$$

$$a = \frac{1}{1 + (k+1) \text{ covariance / variance}}$$

เมื่อ a แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนคำถาม
 covariance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างคำถาม
 variance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

3.1.8 ทบทวนปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องมากที่สุด

3.1.9 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงต่อไป

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม) สำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 กำหนดค่าวัดถูกประสงค์ของการศึกษาและสร้างกรอบแนวคิดการศึกษา

3.2.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารทุกระดับ ตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 สัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ลักษณะคำถามจะเป็นแบบให้เลือกตอบและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยทางที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างนูรณาการ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด

ตอนที่ 5 สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด

- 3.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างปรึกษา กับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้มีความถูกต้อง เหมาะสมในประเด็นของเนื้อหา และ ถ้อยคำภาษาที่ใช้ เป็นเครื่องมือในการศึกษาที่มีความสมบูรณ์
- 3.2.5 สอบถามเชิงสัมภาษณ์รายบุคคลเพื่อได้ข้อมูลจากสำหรับผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับ โปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อให้ ครอบคลุมประเด็นต่างๆ

4. วิธีการเก็บข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามสำหรับบุคลากรทุกหน่วยงาน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจำนวนรวม 400 คน สัมภาษณ์รายบุคคล ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 10 คน ต่อหน่วยงาน จำนวนรวม 140 คน รวมทั้งทำการ สัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ หน่วยงานหลักโดยตรง จำนวน 14 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนแรก เป็นข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนลงรหัสข้อมูล หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของ แบบสัมภาษณ์ ก่อนประมวลผลข้อมูล

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลจากการสนทนากลุ่มย่อย โดยจะทำการรวบรวม และตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มก่อนประมวลผลข้อมูล

5.2 การวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ เพื่อใช้อธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

5.3 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุមาน เพื่อใช้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบ ความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และหาค่าความแตกต่างโดยการใช้สถิติทดสอบ

ความแตกต่างของค่าที (t-Test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) ด้วยการทดสอบค่าเออฟ (F-Test) โดยกำหนดค่า p-value ที่ 0.05 และ 0.01

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Content Analysis) ที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ และจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล

5.5 การกำหนดอันตรภาคชั้น ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับระดับศักยภาพของการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถนำวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยการคำนวณอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{ช่วงระดับคะแนน}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงระดับคะแนน}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

การแปลงค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญ แสดงได้ดังตารางที่ 3-6

ตารางที่ 3-2 : อันตรภาคชั้น และความหมาย

อันตรภาคชั้น	ระดับความสำคัญ
4.20- 5.00	มากที่สุด
3.40 – 4.19	มาก
2.60 – 3.39	ปานกลาง
1.80 – 2.59	น้อย
1.00 – 1.79	น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวนรวม 400 ชุด และจากการสอบถามและสัมภาษณ์ ผู้นำหน่วยงาน ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 10 ชุด ต่อหน่วยงาน และสำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งหมดจำนวนรวม 140 ชุด และทำการการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรงจำนวน 14 ชุด ซึ่งนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งผลการศึกษาได้ 3 ส่วนตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สำหรับผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้นำผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา นอกจากนี้ยังนำผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร และผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมฯ ของบุคลากร

และสำหรับผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้นำผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมของบุคลากรซึ่งเป็นผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ

การบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังนำผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร และผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมฯ ของบุคลากร

ทั้งนี้ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จะนำมาสู่การวิเคราะห์ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งผลการศึกษาดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลนี้รายละเอียด ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร พบร่วมว่า

1.1.1 เพศบุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 เพศชายจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80

1.1.2 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 โดยอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และมีอายุ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

1.1.3 ระดับการศึกษา/คุณวุฒิ อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

1.1.4 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ปฏิบัติงานระดับผู้บริหาร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 เป็นระดับหัวหน้างาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 เป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครุ/อาจารย์ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 เป็นพนักงาน/เจ้าหน้าที่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และสถานภาพอื่น ๆ เป็นจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 แสดงดังตารางที่ 4 – 1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (n = 400)	ร้อยละ
1. เพศ		
- หญิง	285	71.20
- ชาย	115	28.80
2. อายุ		
- 20-30 ปี	95	23.80
- 31-40 ปี	238	59.50
- 41-50 ปี	44	11.00
- มากกว่า 50 ปี	23	5.8
3. ระดับการศึกษา/คุณวุฒิ		
- ปริญญาตรี	120	30.00
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.20
- สูงกว่าปริญญาตรี	275	68.80
4. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย		
- ผู้บริหาร	13	3.20
- หัวหน้างาน	6	1.50
- ครู/อาจารย์	233	58.2
- พนักงาน/เจ้าหน้าที่	134	33.50
- อื่น ๆ	14	3.50

1.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคลากร พบว่า

1.2.1 ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการมีส่วนร่วมร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 รองลงมาคือการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80

1.2.2 บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ มีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 โดย เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00

1.2.3 ความสนใจเสนอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีส่วนร่วมบ่อยครั้ง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมทุกครั้ง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

1.2.4 ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 รองลงมาได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80

1.2.5 ความสนใจเสนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 รองลงมาคือได้รับความร่วมมือทุกครั้ง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50

1.2.6 การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหน่วยงานของตนเอง ส่วนใหญ่เคย ระดับปานกลาง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80 รองลงมาคือ เคยระดับมาก จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.20

1.2.7 การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก(มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เคย ระดับปานกลาง จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาคือ เคยระดับน้อย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50

แสดงดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	จำนวน (คน) (n = 400)	ร้อยละ
1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา		
- มีส่วนร่วมภายในหน่วยงาน	351	87.80
- มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายใน	39	9.80
- มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก	2	0.50
- ไม่มีส่วนร่วม	8	2.00
2. บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ		
- เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	8	2.00
- เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	233	58.20
- เป็นผู้สนับสนุน	144	36.00
- ไม่มีส่วนร่วม	15	3.80
3. ความสำนึกระมือในการให้ความร่วมมือในการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ทุกครั้ง	150	37.50
- บ่อยครั้ง	197	49.20
- น้อยครั้ง	45	11.20
- ไม่เคย	8	2.00
4. ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน	323	80.80
- ได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน	59	14.80
- ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก	10	2.50
- ไม่มี	8	2.00

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	จำนวน (คน) (n = 400)	ร้อยละ
5. ความสำนึกระมื่นในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ได้รับความร่วมมือทุกรั้ง	186	46.50
- ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	191	47.80
- ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	15	3.80
- ไม่เคย	8	2.00
6. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากผู้รับผิดชอบหลัก(มหาวิทยาลัย)ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับ หน่วยงานของตนเอง		
- เคย ระดับมาก	85	21.20
- เคย ระดับปานกลาง	255	63.80
- เคย ระดับน้อย	49	12.20
- ไม่เคย	11	2.80
7. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากผู้รับผิดชอบหลัก(มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย		
- เคย ระดับมาก	67	16.80
- เคย ระดับปานกลาง	232	58.00
- เคย ระดับน้อย	86	21.50
- ไม่เคย	15	3.80

1.3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ	3.79	0.71	มาก
2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้	3.86	0.69	มาก
3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	3.80	0.71	มาก
4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	3.82	0.72	มาก
5. มีการดำเนินงานครบถ้วนทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน	3.90	0.67	มาก
6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน	3.83	0.66	มาก
7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนา	3.77	0.74	มาก
แผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป			
8. มีการทำหนدنโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพ	3.89	0.69	มาก
การศึกษาที่ชัดเจน			
9. มีการทำหนดโครงการสร้างระบบการบริหารจัดการ และ	3.85	0.66	มาก
ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ			
การศึกษา			
10. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ	3.74	0.83	มาก
11. มีการทำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการ	3.83	0.70	มาก
ประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA			
12. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกัน	3.76	0.75	มาก
คุณภาพฯ			

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ต่อ)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
13. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้าน การประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.79	มาก
14. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่าง บูรณาการ	3.35	0.79	ปานกลาง
15. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน	3.72	0.86	มาก
16. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระบุเป็น ข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน	3.92	0.69	มาก
17. บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน	3.88	0.70	มาก
18. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน	3.86	0.70	มาก
19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล สารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการ ประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย	3.80	0.74	มาก
20. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการ ด้านการประกันคุณภาพตามที่ได้รับมอบหมาย	3.78	0.69	มาก
21. บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร	3.76	0.80	มาก
22. มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ	3.71	0.76	มาก
23. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายกาศ สถานที่ให้เชื้อต่อ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.77	มาก
24. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน	3.71	0.74	มาก
25. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงฯ พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.74	มาก
26. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงฯ พัฒนาในแผนการประกันฯ ในปีการศึกษาต่อไป	3.67	0.73	มาก

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสูงขล้า (ต่อ)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
27.บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ	3.67	0.70	มาก
28.มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันอย่างบูรณาการ	3.65	0.71	มาก
29.มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม	3.64	0.70	มาก
30.มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก
31.มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก
32.มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯ ในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก
โดยรวม	3.98	0.77	มาก

จากตาราง 4-3 พบร่วมกัน ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสูงขล้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.77) และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พบร่วมกัน บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 1. มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ 2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 5. มีการดำเนินงานครบถ้วน องค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน 6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน 7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป 8. มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 9. มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 10. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ 11. มีการกำกับ

ติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA 12. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ 13. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเด็น 14. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯอย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมากเพิ่มเติมทุกประเด็น ดังนี้ 15. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน 16. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลงระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน 17. บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน 18. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน 19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม สม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย 20. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย 21. บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร 22. มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ 23. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายกาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 24. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน 25. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 26. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป 27. บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ 28. มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ 29. มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม 30. มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 31. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 32. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ

1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-4 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ				t-Test	Sig.		
	ชาย		หญิง					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.95	0.64	3.86	0.73	4.807*	.029		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.86	0.65	3.90	0.71	0.047	.828		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.84	0.65	3.84	0.76	2.347	.126		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.73	0.63	3.62	0.75	5.263*	.022		
โดยรวม	3.83	0.54	3.88	0.72	9.389	.002		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-4 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีเพศต่างกันมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกับบุคลากรดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	อายุ								F	Sig.		
	20-30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		มากกว่า 50 ปี					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.88	0.63	3.87	0.74	3.86	0.70	4.13	0.62	.925	.429		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.94	0.65	3.88	0.69	3.77	0.74	4.04	0.70	.993	.396		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.94	0.72	3.79	0.68	3.97	0.90	3.65	0.93	1.996	.114		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งเน้นการ	3.69	0.70	3.65	0.66	3.70	0.82	3.34	1.11	1.537	.204		
โดยรวม	3.91	0.69	3.87	0.66	3.86	0.76	3.78	0.67	.523	.859		

จากตาราง 4-5 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-6 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ						F	Sig.		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.80	0.44	4.01	0.63	3.84	0.73	2.661	.071		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.80	0.44	4.08	0.69	3.81	0.68	6.290*	.002		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.20	0.44	4.18	0.68	3.70	0.71	21.449*	.000		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.80	0.44	3.81	0.68	3.57	0.73	4.688*	.010		
โดยรวม	3.80	0.44	4.08	0.70	3.79	0.65	7.942	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-6 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา/คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	--	.288	.018
ปริญญาตรี	--	--	.265*
สูงกว่าปริญญาตรี	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-7 พนวจบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	--	.983	.505
ปริญญาตรี	--	--	.477*
สูงกว่าปริญญาตรี	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-8 พน.ว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	--	.016	.221
ปริญญาตรี	--	--	.238*
สูงกว่าปริญญาตรี	--	--	--

จากตาราง 4-9 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย								F	Sig.		
	ข้าราชการ		พนักงาน		ประจำตำแหน่ง		อื่น ๆ					
	มหาวิทยาลัย	สัญญา										
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.76	0.82	3.83	0.71	4.08	0.64	3.77	0.44	3.734*	.011		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.71	0.83	3.84	0.66	4.05	0.66	4.33	0.70	4.581*	.004		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.57	0.96	3.79	0.69	4.04	0.70	4.11	0.60	5.550*	.001		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.28	1.04	3.61	0.65	3.91	0.65	3.33	0.50	9.374*	.000		
โดยรวม	3.57	0.76	3.83	0.62	4.09	0.70	4.11	0.60	7.486	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-10 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวม

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ มหาวิทยาลัย	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ประจำตามสัญญา	อื่น ๆ
ข้าราชการ	--	.074	.324*	.015
พนักงานมหาวิทยาลัย	--		.249*	.058
ประจำตามสัญญา			--	.308
อื่น ๆ				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-11 พบร่วมบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญา มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญา มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ประจำตามสัญญา	อื่นๆ
ข้าราชการ	--	.130	.343*	.619*
พนักงานมหาวิทยาลัย	--		.212*	.488*
ประจำตามสัญญา			--	.275
อื่นๆ				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-12 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญาและอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญาและอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	พนักงาน	ประจำตามสัญญา	อื่น ๆ
	มหาวิทยาลัย			
ข้าราชการ	--	.220	.476*	.539*
พนักงานมหาวิทยาลัย	--	--	.256*	.319
ประจำตามสัญญา	--	--	--	.063
อื่น ๆ	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-13 พบร่วมบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญาและอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญา มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ประจำตามสัญญา	อื่น ๆ
ข้าราชการ	--	.330	.627*	.047
พนักงานมหาวิทยาลัย	--		.297*	.282
ประจำตามสัญญา			--	.580
อื่น ๆ				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-14 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญา มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญา มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	ลักษณะงานปัจจุบัน								F	Sig.		
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		อาจารย์		เจ้าหน้าที่					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.85	0.37	4.20	0.44	3.76	0.73	4.07	0.58	11.060*	.000		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.42	0.78	4.68	0.57	3.76	0.66	4.08	0.67	12.777*	.000		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.71	0.75	4.20	0.44	3.67	0.72	4.16	0.66	14.153*	.000		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งมานาการ	4.00	0.57	4.00	0.56	3.54	0.74	3.82	0.67	5.273*	.001		
โดยรวม	4.14	0.37	4.68	0.58	3.74	0.65	4.08	0.66	13.198	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-15 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งมานาการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานโดยรวม

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.657	1.090*	.780*
หัวหน้างาน		--	.433	.123
อาจารย์			--	.309*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-16 พ布ว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.571	.662*	.344
หัวหน้างาน		--	1.233*	.916*
อาจารย์			--	.317*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-17 พนวจบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นหัวหน้างานกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.485	.037	.446
หัวหน้างาน		--	.522	.039
อาจารย์			--	.483*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-18 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.418	.451	.175
หัวหน้างาน		--	.322	.178
อาจารย์			--	.275*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-19 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-20 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงาน
ที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน										F	Sig.		
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		ครู/อาจารย์		พนักงาน/เจ้าหน้าที่		อื่น ๆ					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.69	0.94	4.00	0.68	3.84	0.72	4.08	0.58	2.92	0.47	10.248*	.000		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.00	0.81	4.01	0.87	3.81	0.64	4.11	0.69	2.92	0.47	12.297*	.000		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.30	0.48	4.50	0.54	3.70	0.72	4.16	0.66	3.21	0.42	15.780*	.000		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.61	0.50	4.00	0.75	3.58	0.75	3.84	0.65	2.85	0.53	7.885*	.000		
โดยรวม	3.53	0.51	4.16	0.72	3.80	0.65	4.11	0.68	3.07	0.26	11.811	.000*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-20 พนว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบร่วมด้านการดำเนินงาน โดยรวมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการ ดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงาน ที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานโดยรวม

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครุ /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	.307	.157	.389*	.763*
หัวหน้างาน	--	--	.150	.082	1.071*
ครุ /อาจารย์	--	--	--	.232*	.921*
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	--	--	--	--	1.153*
อื่น ๆ	--	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-21 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างานกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน อื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่และอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มี ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน อื่นๆ มีระดับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรค่อสภากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่นๆ
ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	--	.325	.180	.119	.253*
หัวหน้างาน	--	--	.272	.271	.321*
ครู /อาจารย์			--	.299*	.891*
พนักงาน / เจ้าหน้าที่				--	.182*
อื่นๆ					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-22 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน /เจ้าหน้าที่ และอื่นๆ มีระดับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่าน มา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน /เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด ที่มี ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-23 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงาน ที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่นๆ
ผู้บริหาร	--	.339	.400	.856	.093
หัวหน้างาน	--	--	.791	.335	.335*
ครู /อาจารย์		--	--	.456	.493*
พนักงาน /เจ้าหน้าที่			--	--	.949*
อื่นๆ				--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-23 พนบฯ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วม ของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่าน มา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มี ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครุ /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่นๆ
ผู้บริหาร	--	.384	.031	.227	.758
หัวหน้างาน	--	--	.416	.156	.342*
ครุ /อาจารย์	--	--	--	.259*	.726
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	--	--	--	--	.986*
อื่นๆ	--	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-24 พนบ.ว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครุ / อาจารย์ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มี ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแลกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05

1.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการน้อมถอดความคิดเห็นของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการน้อมถอดความคิดเห็นของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.		
	ไม่มีส่วนร่วม		มีส่วนร่วมใน หน่วยงานของ ตัวเอง		มีส่วนร่วม ระหว่าง หน่วยงาน		มีส่วน ร่วมกับ หน่วยงาน ภายนอก					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.37	0.51	3.88	0.70	4.07	0.66	3.00	1.41	1.424	.213		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.50	0.53	3.89	0.69	4.07	0.66	2.50	0.70	1.553	.200		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.50	0.53	3.85	0.75	3.84	0.58	3.50	0.70	.736	.531		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.37	0.51	3.66	0.73	3.56	0.68	3.50	0.70	.673	.569		
โดยรวม	3.50	0.53	3.87	0.67	4.02	0.70	3.50	0.70	1.655	.176		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-25 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ								F	Sig.		
	เป็นผู้ ดำเนินงานหลัก		เป็นผู้ร่วม ดำเนินงาน		เป็นผู้สนับสนุน		ไม่มีส่วนร่วม					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.25	0.88	3.87	0.75	3.95	0.60	3.40	0.63	1.536	.201		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.25	0.88	3.86	0.71	3.95	0.64	3.60	0.63	2.137	.095		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.50	0.75	3.87	0.79	3.84	0.63	3.46	0.63	2.089	.101		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.62	0.74	3.66	0.73	3.66	0.68	3.26	0.88	1.480	.220		
โดยรวม	3.75	0.70	3.85	0.72	3.95	0.60	3.60	0.63	1.562	.198		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-26 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ ต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

การศึกษา	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ								F	Sig.		
	การศึกษา				สภาพการประกันคุณภาพ							
	ทุกครั้ง	S.D.	บ่อยครั้ง	S.D.	น้อยครั้ง	S.D.	ไม่เคย	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.02	0.69	3.91	0.67	3.44	0.72	3.37	0.51	9.889	.000*		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.03	0.66	3.90	0.67	3.46	0.72	3.50	0.53	9.080	.000*		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.03	0.69	3.77	0.72	3.55	0.81	3.50	0.53	7.019	.000*		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.78	0.69	3.65	0.65	3.26	0.98	3.37	0.51	6.408	.000*		
โดยรวม	4.03	0.63	3.85	0.66	3.53	0.75	3.50	0.53	7.725	.000*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-27 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยรวม

ความสมำเสมอในการให้ ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	--	.112	.582*	.651*
บ่อยครั้ง	--		.469*	.538*
น้อยครั้ง			--	.069
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-28 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

ความสม่ำเสมอในการให้ ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	--	.124	.566*	.533*
บ่อยครั้ง		--	.441*	.408
น้อยครั้ง			--	.033
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-29 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	.256*	.477*	.533*	
บ่อยครั้ง		.221	.276	
น้อยครั้ง		--	.055	
ไม่เคย			--	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-30 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง น้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ความสมำเสมอในการให้ ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	ป้อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	--	.125	.513*	.405
ป้อยครั้ง	--	--	.388*	.279
น้อยครั้ง	--	--	--	.108
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-31 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-32 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพ								F	Sig.		
	การศึกษา											
	ได้รับความ ร่วมมือภายใน หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับความ ร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน	ได้รับความ ร่วมมือจาก หน่วยงาน	ไม่มี								
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.86	0.69	4.15	0.71	3.60	0.69	3.37	0.51	4.920	.002*		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.88	0.67	4.00	0.83	4.01	0.47	3.50	0.53	1.409	.240		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.81	0.72	4.06	0.78	3.60	0.69	3.50	0.53	2.938	.033*		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งน้าการ	3.65	0.72	3.74	0.77	3.40	0.69	3.37	0.51	1.117	.342		
โดยรวม	3.87	0.65	4.01	0.79	3.60	0.69	3.50	0.53	3.230	.024*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-32 พนว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-33 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยรวม

ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน	ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงานของตนเอง	ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน	ได้รับความร่วมมือ จากหน่วยงานภายนอก	ไม่มี
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
- ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงานของตนเอง	--	.285*	.266	.491*
- ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน	--	--	.552*	.777*
- ได้รับความร่วมมือจาก หน่วยงานภายนอก	--	--	--	.225
- ไม่มี	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-33 พบร้า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และไม่มี มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก และไม่มี มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน	ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน ของตนเอง	ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน	ได้รับความร่วมมือ จากหน่วยงานภายนอก	ไม่มี
	ภายในหน่วยงานของตนเอง	ระหว่างหน่วยงาน	จากหน่วยงานภายนอก	
- ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงานของตนเอง	.250*	.217	.317	
- ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน	--	.467	.567*	
- ได้รับความร่วมมือจาก หน่วยงานภายนอก	--	--	.100	
- ไม่มี	--	--	--	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-34 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีไม่มีความร่วมมือ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-35 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.		
	ได้รับความ ร่วมมือทุกครั้ง				ได้รับความ ร่วมมือบ่อยครั้ง		ได้รับความ ร่วมมือน้อยครั้ง					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.04	0.65	3.83	0.70	3.06	0.70	3.37	0.51	12.453	.000*		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.01	0.64	3.86	0.69	3.06	0.70	3.50	0.53	10.696	.000*		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.08	0.69	3.69	0.70	3.13	0.35	3.25	0.88	17.398	.000*		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งหมาย	3.82	0.69	3.56	0.69	2.93	0.59	3.12	0.83	11.835	.000*		
โดยรวม	4.02	0.58	3.81	0.72	3.26	0.45	3.25	0.88	10.276	.000*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-35 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งหมาย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยรวม

ความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ [*] ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.210*	.976*	.668*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	--	--	.765*	.457
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	--	--	--	.308
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-36 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-37 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ	ไม่ได้รับความร่วมมือ	ได้รับความร่วมมือ	ไม่ได้รับความร่วมมือ
ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย	
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.152*	.949*	.516*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	--		.797*	.363*
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง			--	.433
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-37 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคยมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ความสมำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ [*] ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.389*	.947*	.830*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	--	--	.557*	.441
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	--	--	--	.116
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-38 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-39 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ [*] ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.267*	.894	.702*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	--	--	.626*	.435
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	--	--	--	.191
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-39 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-40 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง								F	Sig.		
	คุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง				ไม่เคย							
	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปาน	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย	กลาง							
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.27	0.47	3.87	0.70	3.38	0.70	3.63	0.80	19.195	.000*		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.20	0.59	3.89	0.65	3.40	0.78	3.72	0.78	15.133	.000*		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.15	0.62	3.85	0.73	3.34	0.63	3.36	0.80	15.481	.000*		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งมาก	4.00	0.61	3.65	0.69	3.14	0.73	3.27	0.78	17.432	.000*		
โดยรวม	4.17	0.58	3.87	0.62	3.46	0.76	3.54	1.03	13.393	.000*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-40 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งมาก มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-41 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานโดยรวม

การได้รับความรู้ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.396*	.882*	.634*
เคย ระดับปานกลาง	--	--	.486*	.238
เคย ระดับน้อย	--	--	--	.248
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-41 พบร้า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	.301*	.791*	.472*	
เคย ระดับปานกลาง	--	.489*	.170	
เคย ระดับน้อย		--	.319	
ไม่เคย			--	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-42 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-43 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	.298*	.806*	.789*	
เคย ระดับปานกลาง	--	.507*	.491	
เคย ระดับน้อย		--	.016	
ไม่เคย			--	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-43 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-44 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประจำ คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของ	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
ด้านเอง				
เคย ระดับมาก	--	.349*	.857*	.727*
เคย ระดับปานกลาง	--	--	.508*	.378
เคย ระดับน้อย	--	--	--	.129
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-44 พบร้า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงาน ของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และ ไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจาก หน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-45 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	คุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย								F	Sig.		
	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย				ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง				
	เคย ระดับมาก	เคย ระดับ	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย								
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.25	0.47	3.91	0.66	3.56	0.81	3.80	0.77	12.975	.000*		
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.14	0.60	3.93	0.62	3.60	0.83	3.86	0.74	8.737	.000*		
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.29	0.52	3.81	0.71	3.60	0.78	3.60	0.82	13.292	.000*		
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	4.05	0.57	3.65	0.67	3.38	0.81	3.40	0.82	12.540	.000*		
โดยรวม	4.19	0.52	3.87	0.63	3.66	0.76	3.73	0.96	8.371	.000*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-45 พนวณ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนวณ ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-46 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม

การได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.339*	.683*	.453*
เคย ระดับปานกลาง	--	--	.344*	.113
เคย ระดับน้อย	--	--	--	.230
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-46 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-47 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

การได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.213*	.544*	.282*
เคย ระดับปานกลาง	--	--	.330*	.068
เคย ระดับน้อย	--	--	--	.262
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-47 พนว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-48 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความ เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย
เคย ระดับมาก	--	.483*	.693*
เคย ระดับปานกลาง	--	.210*	.214
เคย ระดับน้อย	--	--	.004
ไม่เคย	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-48 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคยระดับปานกลาง เคยระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-49 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

การได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.408*	.675*	.659*
เคย ระดับปานกลาง	--	--	.267*	.250
เคย ระดับน้อย	--	--	--	.016
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-49 พบร่วมกัน บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 โดยมีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 ซึ่งระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 ทั้งนี้สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครุ/อาจารย์ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20

สำหรับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร สรุปได้ว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 ทั้งนี้บุคลากรมีความสมำ่เสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับบ่อยครั้ง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 ซึ่งลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับความร่วมมือภายใต้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 นอกจากนี้บุคลากร เคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80

ทั้งนี้ สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 1) มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ 2) มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 3) มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 4) มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 5) มีการดำเนินงานครบถ้วนทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน 6) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน 7) มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป 8) มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 9) มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 10) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ 11) มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA 12) มีการสนับสนุน

งบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ 13) มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือไปนี้สำหรับประเด็น 14) มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯอย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมากเพิ่มเติมทุกประเด็น ดังนี้ 15) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบาย ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน 16) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน 17) บุคลากรมีส่วนร่วม วิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน 18) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน 19) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่างๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย 20) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย 21) บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร 22) มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ 23) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายศาสตราจารย์ สถานที่ให้เลือกต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 24) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน 25) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพ 26) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป 27) บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่างๆ 28) มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ 29) มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการ ได้อย่างเหมาะสม 30) มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 31) มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 32) มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ

2. ผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการ บูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังขละ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ แสดงดังตาราง ดังไปนี้

ตารางที่ 4-50 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	X	S.D.	ระดับ
ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร			
1. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี	3.96	0.71	มาก
2. มีระบบบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	3.90	0.74	มาก
3. มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม	3.91	0.73	มาก
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ	3.92	0.72	มาก
5. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม	3.92	0.73	มาก
6. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม	3.93	0.76	มาก
7. มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเหมาะสม	3.89	0.75	มาก

ตารางที่ 4-50 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับ
ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ต่อ)

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.75	มาก
9. มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	3.86	0.93	มาก
10. มีการดำเนินงานที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ	3.84	0.84	มาก
11. มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.89	0.78	มาก

ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร

1. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน
2. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน
3. ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
4. ความเป็นกติกามิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน

โดยรวม	3.89	0.77	มาก
--------	------	------	-----

จากตาราง 4-50 พบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\overline{X} = 3.89$, S.D.= 0.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทั้งหมด ได้แก่ ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันของบุคลากร ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวม ในระดับดี 2) มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดคนนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สำหรับปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันของบุคลากร ซึ่งมีระดับความคิดเห็นเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทั้งหมด ประกอบด้วย 1) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน 2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน 3) ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่ เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4) ความเป็นก้าวตามมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	3.088	.378
อายุ	25.461*	.003
ระดับการศึกษา	3.137	.792
สถานภาพการปฏิบัติงาน	21.271*	.012
ลักษณะงานปัจจุบัน	73.998*	.000
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	25.726*	.012

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-51 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุ สถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องลักษณะ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ไม่มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในหน่วยงาน	มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมกับหน่วยงาน	รวม
	ของตัวเอง	หน่วยงานในมหาวิทยาลัย	หน่วยงานใน	ภายนอก	
จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน
อายุ					
20-30 ปี	5(1.25)	75(18.75)	15(3.75)	0(0)	95(23.75)
31-40 ปี	1(0.25)	218(54.50)	18(4.50)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	2(0.50)	40(10.00)	1(0.25)	1(0.25)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	0(0)	18(4.50)	5(1.25)	0(0)	23(5.75)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=25.461$ df = 9 p-value = .003*					
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	2(0.50)	33(8.25)	6(1.50)	1(0.25)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	0(0)	223(55.75)	21(5.25)	1(0.25)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	5(1.25)	87(21.75)	12(3.00)	0(0)	104(26.00)
อื่น ๆ	1(0.25)	8(2.00)	0(0)	0(0)	9(2.25)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=21.271$ df = 9 p-value = .012*					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนຽณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ไม่มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในหน่วยงาน	มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงาน	มีส่วนร่วมกับหน่วยงานในภายนอก	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	0(0)	3(0.75)	3(0.75)	1(0.25)	7(1.75)
หัวหน้างาน	0(0)	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	2(0.50)	236(59.00)	18(4.50)	1(0.25)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	6(1.50)	111(27.75)	14(3.50)	0(0)	131(32.75)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=73.998$ df = 9 p-value = .000*					
ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	0(0)	11(2.75)	1(0.25)	1(0.25)	13(3.25)
หัวหน้างาน	0(0)	6(1.50)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครู /อาจารย์	2(0.50)	210(52.50)	20(5.00)	1(0.25)	233(58.25)
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	6(1.50)	110(27.50)	18(4.50)	0(0)	134(33.50)
อื่น ๆ	0(0)	14(3.50)	0(0)	0(0)	14(3.50)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=25.726$ df = 12 p-value = .012*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-52 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน เป็นครู/อาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-53 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ	
	Chi-square	Sig.
เพศ	37.284*	.000
อายุ	36.051*	.000
ระดับการศึกษา	5.634	.465
สถานภาพการปฏิบัติงาน	23.914*	.004
ลักษณะงานปัจจุบัน	69.537*	.000
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	52.963*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-53 พนว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพพบว่า เพศ อายุ สถานภาพการปฏิบัติงาน ลักษณะงานปัจจุบัน ตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล หลัก	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ				
	เป็นผู้ ดำเนินงาน	เป็นผู้ร่วม ดำเนินงาน	เป็น ผู้สนับสนุน	ไม่มีส่วน ร่วม	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ					
ชาย	6(1.50)	42(10.50)	63(15.75)	4(1.00)	115(28.75)
หญิง	2(0.50)	191(47.75)	81(20.25)	11(2.75)	285(71.25)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=37.284$ df =8 p-value = .000*					
อายุ					
20-30 ปี	0(0)	57(14.25)	30(7.50)	8(2.00)	95(23.75)
31-40 ปี	5(1.25)	128(32.00)	100(25.00)	5(1.25)	238(59.50)
41-50 ปี	0(0)	34(8.50)	8(2.00)	2(0.50)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	3(0.75)	14(3.50)	6(1.50)	0(0)	23(5.75)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=36.051$ df =9 p-value = .000*					

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล หลัก	บทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพ				
	เป็นผู้ ดำเนินงาน	เป็นผู้ร่วม ดำเนินงาน	เป็น ผู้สนับสนุน	ไม่มีส่วน ร่วม	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	3(0.75)	26(6.50)	11(2.75)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	5(1.25)	151(37.75)	85(21.25)	4(1.00)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	0(0)	54(13.50)	42(10.50)	8(2.00)	104(26.00)
อื่นๆ	0(0)	2(0.50)	6(1.50)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=23.914$ df = 9 p-value = .004*					
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	1(0.25)	3(0.75)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	0(0)	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	3(0.75)	161(40.25)	84(21.00)	9(2.25)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	2(0.50)	70(17.50)	53(13.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=69.537$ df = 9 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล หลัก	บทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพ				
	เป็นผู้ ดำเนินงาน	เป็นผู้ร่วม ดำเนินงาน	เป็น ผู้สนับสนุน	ไม่มีส่วน ร่วม	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	10(2.50)	0(0)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	0(0)	3(0.75)	3(0.75)	0(0)	6(1.50)
ครู /อาจารย์	3(0.75)	140(35.00)	84(21.00)	6(1.50)	233(58.25)
พนักงาน /เจ้าหน้าที่	2(0.50)	71(17.75)	55(13.75)	6(1.50)	134(33.50)
อื่น ๆ	0(0)	9(2.25)	2(0.50)	3(0.75)	14(3.50)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=59.963$ df =12 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-54 พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศหญิง มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุนในขณะที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศชาย มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้สนับสนุนมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน

อายุ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

ลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

ตารางที่ 4-55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	7.379	.061
อายุ	22.012*	.009
ระดับการศึกษา	2.758	.839
สถานภาพการปฏิบัติงาน	37.277*	.000
ลักษณะงานปัจจุบัน	20.071*	.017
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	36.777*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-55 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-56 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสนใจในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสนใจในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่มีเลย	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	31(7.75)	44(11.00)	15(3.75)	5(1.25)	95(23.75)
31-40 ปี	92(23.00)	126(31.50)	19(4.75)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	21(5.25)	15(3.75)	6(1.50)	2(0.50)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	6(1.50)	12(3.00)	5(1.25)	0(0)	23(5.75)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=22.012$ df = 9 p-value = .009*					
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ผู้ราชการ	13(3.25)	19(4.75)	8(2.00)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	82(20.50)	142(35.50)	21(5.25)	0(0)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	51(12.75)	32(8.00)	16(4.00)	5(1.25)	104(26.00)
อื่น ๆ	4(100)	4(1.00)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=37.277$ df = 9 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-56 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสมำ่เสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสมำ่เสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	0(0)	7(1.75)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	4(1.00)	1(0.25)	0(0)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	93(23.25)	134(33.50)	28(7.00)	2(0.50)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	53(13.25)	55(13.75)	17(4.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=20.071$ df = 9 p-value = .017*					
ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	1(0.25)	12(3.00)	0(0)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	0(0)	6(1.50)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครู /อาจารย์	91(22.75)	117(29.25)	23(5.75)	2(0.50)	233(58.25)
พนักงาน /เจ้าหน้าที่	57(14.25)	54(13.50)	17(4.25)	6(1.50)	134(33.50)
อื่น ๆ	1(0.25)	8(2.00)	5(1.25)	0(0)	14(3.50)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=36.777$ df = 12 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-56 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับความสมำเสນอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความสมำเสเนอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความสมำเสเนอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความสมำเสเนอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

ตารางที่ 4-57 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	5.443	.142
อายุ	32.552*	.000
ระดับการศึกษา	33.993*	.000
สถานภาพการปฏิบัติงาน	32.714*	.000
ลักษณะงานปัจจุบัน	52.811*	.000
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	113.190*	.000

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-57 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุระดับการศึกษาสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ได้รับภัยใน หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับระหว่าง หน่วยงาน	ได้รับจาก หน่วยงาน	ไม่มี	รวม
	ภายใน มหาวิทยาลัย	ภายนอก			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	71(17.75)	14(3.50)	5(1.25)	5(1.25)	95(23.75)
31-40 ปี	204(51.00)	31(7.75)	2(0.50)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	36(9.00)	5(1.25)	1(0.25)	2(0.50)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	12(3.00)	9(2.25)	2(0.50)	0(0)	23(5.75)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 = 32.552$ df = 9 p-value = .000*					
ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5(1.25)	0(0)	0(0)	0(0)	5(1.25)
ปริญญาตรี	80(20.00)	36(9.00)	1(0.25)	3(0.75)	120(30.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	238(59.50)	23(5.75)	9(2.25)	5(1.25)	275(68.75)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 =$ df = p-value = .0*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องถักยณาความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ถักยณาความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ได้รับภัยใน หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับระหว่าง หน่วยงาน	ได้รับจาก หน่วยงาน	ไม่มี	รวม
	ภาษา ไทย	ภาษาอังกฤษ	ภาษาอังกฤษ	ไม่มี	รวม
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	27(6.75)	10(2.50)	3(0.75)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	211(52.75)	27(6.75)	7(1.75)	0(0)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	77(19.25)	22(5.50)	0(0)	5(1.25)	104(26.00)
อื่นๆ	8(2.00)	0(0)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=32.714$ df=9 p-value = .000*					
ถักยณางานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	6(1.50)	1(0.25)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	227(56.75)	19(4.75)	9(2.25)	2(0.50)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	89(22.25)	35(8.75)	1(0.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=52.811$ df=9 p-value = .000*					

*มีอัตราสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ได้รับภายนอก หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับระหว่าง หน่วยงาน	ได้รับจาก หน่วยงาน	ไม่มี	รวม
	นมหาวิทยาลัย	ภายใน	ภายนอก		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	7(1.75)	1(0.25)	5(1.25)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	6(1.50)	0(0)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครุ /อาจารย์	208(52.00)	19(4.75)	4(1.00)	2(0.50)	233(58.25)
พนักงาน /เจ้าหน้าที่	88(22.00)	39(9.75)	1(0.25)	6(1.50)	134(33.50)
อื่น ๆ	14(3.50)	0(0)	0(0)	0(0)	14(3.50)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 = 113.190$ df =12 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-58 พบร.ว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขยาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภายนอกจากหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-59 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	3.672	.299
อายุ	20.820	.013*
ระดับการศึกษา	11.932	.064
สถานภาพการปฏิบัติงาน	20.763	.014*
ลักษณะงานปัจจุบัน	17.347	.044*
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	23.398	.025*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-59 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-60 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสำมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสำมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ				
	ได้รับความร่วมมือทุกรัง	ได้รับความร่วมมือ	ได้รับความร่วมมือน้อย	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	41(10.25)	46(11.50)	5(1.25)	3(0.75)	95(23.75)
31-40 ปี	115(28.75)	115(28.75)	7(1.75)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	21(5.25)	16(4.00)	3(0.75)	4(1.00)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	9(2.25)	14(3.50)	0(0)	0(0)	23(5.75)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 = 20.820$ df = 9 p-value = .013*					
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
อาจารย์	15(3.75)	25(6.25)	0(0)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	106(26.50)	124(31.00)	13(3.25)	2(0.50)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	60(15.00)	39(9.75)	2(0.50)	3(0.75)	104(26.00)
อื่น ๆ	5(1.25)	3(0.75)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 = 20.763$ df = 9 p-value = .014*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-60 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ				
	ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ	ได้รับความร่วมมือน้อย	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	6(1.50)	1(0.25)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	227(56.75)	19(4.75)	9(2.25)	2(0.50)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	89(22.25)	35(8.75)	1(0.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=52.811$ df =9 p-value = .000*					
ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	4(1.00)	9(2.25)	0(0)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	3(0.75)	3(0.75)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครุ /อาจารย์	101(25.25)	118(29.50)	10(2.50)	4(1.00)	233(58.25)
พนักงาน /เจ้าหน้าที่	74(18.50)	54(13.50)	2(0.50)	4(1.00)	134(33.50)
อื่น ๆ	4(1.00)	7(1.75)	3(0.75)	0(0)	14(3.50)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=23.398$ df =12 p-value = .025*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-60 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับความสมำเสນอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความสมำเสเนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง และได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งมากที่สุด

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสมำเสเนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีความสมำเสเนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

ลักษณะงานปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสมำเสเนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีความสมำเสเนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง

ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับความสมำเสเนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีความสมำเสเนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

ตารางที่ 4-61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรม การมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง	
	Chi-square	Sig.
เพศ	.438	.932
อายุ	23.215	.006*
ระดับการศึกษา	4.119	.661
สถานภาพการปฏิบัติงาน	13.416	.143
ลักษณะงานปัจจุบัน	34.727	.000*
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	19.178	.084

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-61 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองพบว่า อายุลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-62 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง				
	เคย ระดับมาก	เคย /ปานกลาง	เคย /น้อย	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	14(3.50)	64(16.00)	13(3.25)	4(1.00)	95(23.75)
31-40 ปี	54(13.50)	155(38.75)	26(6.50)	3(0.75)	238(59.50)
41-50 ปี	7(1.75)	24(6.00)	9(2.25)	4(1.00)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	10(2.50)	12(3.00)	1(0.25)	0(0)	23(5.75)
รวม	85(21.25)	255(63.75)	49(12.25)	11(2.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 = 23.215$ df = 9 p-value = .006*					
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	4(1.00)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	1(0.25)	0(0)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	51(12.75)	165(41.25)	37(9.25)	4(1.00)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	30(7.50)	86(21.50)	8(2.00)	7(1.75)	131(32.75)
รวม	85(21.25)	255(63.75)	49(12.25)	11(2.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 = 34.727$ df = 9 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-62 พนว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเคย ในระดับ ปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เคย ใน ระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

ตารางที่ 4-63 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อ การประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	
	Chi-square	Sig.
เพศ	8.351	.039*
อายุ	29.421	.001*
ระดับการศึกษา	5.480	.484
สถานภาพการปฏิบัติงาน	18.118	.034*
ลักษณะงานปัจจุบัน	20.282	.016*
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	20.728	.055

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-63 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยพบว่า เพศ อายุ สถานภาพการปฏิบัติงาน ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-64 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย					รวม
	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เพศ						
ชาย	22(5.50)	74(18.50)	14(3.50)	5(1.25)	115(28.75)	
หญิง	45(11.25)	158(39.50)	72(18.00)	10(2.50)	285(71.25)	
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)	
Chi-square $\chi^2=8.351$ df =3 p-value = .039*						
อายุ						
20-30 ปี	10(2.50)	57(14.25)	21(5.25)	7(1.75)	95(23.75)	
31-40 ปี	51(12.75)	133(33.25)	51(12.75)	3(0.75)	238(59.50)	
41-50 ปี	6(1.50)	22(5.50)	11(2.75)	5(1.25)	44(11.00)	
มากกว่า 50 ปี	0(0)	20(5.00)	3(0.75)	0(0)	23(5.75)	
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)	
Chi-square $\chi^2=29.421$ df = 9 p-value = .001*						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-64 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย				
	เคย ระดับมาก	เคย /ปานกลาง	เคย /น้อย	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	0(0)	29(7.25)	13(3.25)	0(0)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	47(11.75)	142(35.50)	48(12.00)	8(2.00)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	18(4.50)	55(13.75)	25(6.25)	6(1.50)	104(26.00)
อื่น ๆ	2(0.50)	6(1.50)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=18.118$ df =9 p-value = .034*					
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	3(0.75)	1(0.25)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	0(0)	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	37(9.25)	154(38.50)	59(14.72)	7(1.75)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	27(6.75)	74(18.50)	22(5.50)	8(2.00)	131(32.75)
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=20.282$ df =8 p-value = .016*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-64 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศหญิง เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย ในขณะที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลาที่เป็นเพศชาย เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

อายุมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการ ประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก และเคย ในระดับน้อย

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

ลักษณะงานปัจจุบันความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วน ร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เคย ในระดับปานกลาง ในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-65 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ				T	Sig.		
	ชาย		หญิง					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.10	0.72	3.94	0.71	.792	.374		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.99	0.84	3.86	0.74	1.026	.312		
โดยรวม	4.02	0.77	3.91	0.71	1.725	.190		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-65 พบร้า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-66 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ
การศึกษาโดยจำแนกตามอายุ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	อายุ								F	Sig.		
	20-30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		มากกว่า 50 ปี					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน	3.76	0.62	4.06	0.71	4.20	0.79	3.79	0.75	6.388*	.000		
คุณภาพของบุคลากร												
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน	3.77	0.62	3.97	0.79	3.86	0.92	3.65	0.71	2.456	.063		
คุณภาพของบุคลากร												
โดยรวม	3.75	0.59	4.02	0.75	4.09	0.80	3.65	0.71	4.848*	.003		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-66 พ布ว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกันมี
ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พ布ว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการ
ประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา
โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-67 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

อายุ	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
20-30 ปี	--	.298*	.436*	.029
31-40 ปี		--	.137	.328*
41-50 ปี			--	.465*
มากกว่า 50 ปี				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-67 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อายุระหว่าง 41-50 ปี อายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-68 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ						F	Sig.		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.20	0.44	4.02	0.64	3.99	0.74	1.183	.143		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.80	0.44	3.83	0.71	3.93	0.80	.708	.493		
โดยรวม	3.80	0.44	3.92	0.68	3.95	0.75	.174	.840		

จากตาราง 4-68 พนบฯ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-69 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย								F	Sig.		
	ข้าราชการ		พนักงาน		ประจำตาม อื่น ๆ		มหาวิทยาลัย					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการ												
ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.95	0.85	3.99	0.70	4.00	0.71	3.88	0.33	.126	.945		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ												
ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.80	0.83	3.90	0.81	3.95	0.64	3.66	0.50	.621	.601		
โดยรวม	3.83	0.79	3.96	0.75	3.95	0.68	3.88	0.33	.394	.758		

จากตาราง 4-69 พนบ.ว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-70 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ลักษณะงานปัจจุบัน								F	Sig.		
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		อาจารย์		เจ้าหน้าที่					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน	4.00	0.57	4.01	0.55	3.97	0.76	4.02	0.65	.119	.949		
คุณภาพของบุคลากร												
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน	3.57	0.78	4.00	0.51	3.91	0.80	3.88	0.73	.494	.687		
คุณภาพของบุคลากร												
โดยรวม	3.57	0.78	4.00	0.57	3.96	0.76	3.93	0.67	.669	.571		

จากตาราง 4-70 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-71 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน										F	Sig.		
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		ครู/อาจารย์		พนักงาน/เจ้าหน้าที่		อื่น ๆ					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงาน	3.53	0.51	4.02	0.65	4.02	0.74	4.03	0.63	3.07	0.26	11.217*	.000		
ด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร														
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงาน	3.23	0.59	4.50	0.54	3.97	0.79	3.90	0.71	3.07	0.26	8.438*	.000		
ด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร														
โดยรวม	3.30	0.48	4.50	0.54	4.01	0.75	3.94	0.65	3.07	0.26	9.598*	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-71 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากรด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-72 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	1.461*	.483*	.498*	.467
หัวหน้างาน	--	--	.978*	.962*	1.928*
ครู /อาจารย์	--	--	--	.015	.950
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	--	--	--	--	.965
อื่น ๆ	--	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-72 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน ครู /อาจารย์ และพนักงาน / เจ้าหน้าที่ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ พนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ

มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-73 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน ด้านปัจจัยภายนอก ของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครุ /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	1.269*	739*	.672*	.159
หัวหน้างาน	--	--	.530	.597*	1.428*
ครุ /อาจารย์	--	--	--	.066	.898
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	--	--	--	--	.813
อื่น ๆ	--	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-73 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน ครุ /อาจารย์ และพนักงาน / เจ้าหน้าที่ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้าน ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครุ /อาจารย์ พนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-74 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.		
	ไม่มีส่วนร่วม		มีส่วนร่วมในหน่วยงานของ		มีส่วนร่วมในหน่วยงาน		มีส่วนร่วมในหน่วยงานภายนอก					
	ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.75	0.46	4.00	0.73	3.94	0.55	3.00	0.68	1.683	.170		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.75	0.42	3.91	0.78	3.89	0.68	2.50	0.70	2.341	.073		
โดยรวม	3.75	0.45	3.96	0.75	3.89	0.59	3.00	0.67	1.403	.242		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-74 พบร้า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-75 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ
การศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ								F	Sig.		
	เป็นผู้		เป็นผู้ร่วม		เป็นผู้สนับสนุน		ไม่มีส่วนร่วม					
	ดำเนินงานหลัก	ดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.00	0.53	3.90	0.71	4.15	0.72	3.73	0.59	4.481*	.004		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.25	0.88	3.78	0.79	4.13	0.68	3.73	0.59	8.487*	.000		
โดยรวม	3.25	0.88	3.86	0.72	4.13	0.71	3.73	0.59	7.117*	.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-75 พบร่วมกัน บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-76 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯ ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

บทบาทการมีส่วนร่วม เป็นผู้ดำเนินงาน เป็นผู้ร่วม เป็นผู้สนับสนุน ไม่มีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกัน หลัก ดำเนินงาน คุณภาพ				
เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	--	.094	.159	.266
เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	--		.254*	.172
เป็นผู้สนับสนุน	--			.426*
ไม่มีส่วนร่วม	--			--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-76 พนว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบไม่มีส่วนร่วม มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-77 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯ ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

บทบาทการมีส่วนร่วmnูรณาการด้านการประกันคุณภาพ	เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	เป็นผู้สนับสนุนดำเนินงาน	ไม่มีส่วนร่วม
เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	--	.539*	.881*	.483
เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	--	--	.342*	.056
เป็นผู้สนับสนุน	--	--	--	.398
ไม่มีส่วนร่วม	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-77 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ดำเนินงานหลัก กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-78 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ								F	Sig.		
	การศึกษา											
	ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		น้อยครั้ง		ไม่เคย					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.06	0.59	4.00	0.78	3.77	0.82	3.75	0.46	2.099	.100		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.85	0.73	3.96	0.77	3.80	0.46	3.75	0.46	.992	.396		
โดยรวม	3.94	0.63	4.00	0.76	3.71	0.89	3.75	0.46	2.172	.091		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-78 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสม่ำเสมอ
ในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อ
ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-79 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพ								F	Sig.		
	การศึกษา				ภายนอก							
	ได้รับความ ร่วมมือภายใน หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับความ ร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน	ได้รับความ ร่วมมือจาก หน่วยงาน	ไม่มี	ได้รับความ ร่วมมือภายใน หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับความ ร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน	ได้รับความ ร่วมมือจาก หน่วยงาน	ไม่มี				
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.02	0.71	3.88	0.74	3.70	0.82	3.75	0.46	1.587	.192		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.93	0.77	3.79	0.76	3.60	0.84	3.75	0.46	1.141	.332		
โดยรวม	3.98	0.73	3.81	0.73	3.70	0.82	3.75	0.46	1.462	.225		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-79 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-80 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	ความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกัน								F	Sig.		
	คุณภาพการศึกษา											
	ได้รับความ ร่วมมือทุกครั้ง		ได้รับความ ร่วมมืออย่างครั้ง		ได้รับความ ร่วมมือน้อยครั้ง		ไม่เคย					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.04	0.62	3.98	0.80	3.53	0.74	3.75	0.46	2.674*	.047		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.88	0.71	3.96	0.80	3.33	0.97	3.75	0.46	3.389*	.018		
โดยรวม	3.96	0.62	3.98	0.79	3.33	0.97	3.75	0.46	3.967*	.008		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-80 พบร่วมกันว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกันว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-81 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสำมำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

ความสำมำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือ	ได้รับความร่วมมือ ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.053	.509*	.293
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	--	--	.456*	.239
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	--	--	--	.216
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-81 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-82 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

ความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือ	ได้รับความร่วมมือ [*] ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ [*] น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.086	.548*	.131
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	--	--	.635*	.218
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	--	--	--	.416
ไม่เคย	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-82 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-83 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง								F	Sig.		
	คุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง				คลาย							
	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปาน	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปาน	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.14	0.55	4.00	0.73	3.69	0.82	3.90	0.70	4.184*	.006		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.08	0.60	3.88	0.82	3.71	0.73	3.72	0.46	2.789*	.040		
โดยรวม	4.07	0.61	3.95	0.77	3.73	0.72	3.72	0.46	2.534*	.050		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-83 พนวณว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนวณว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-84 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเองด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.137	.447*	.232
เคย ระดับปานกลาง			.310*	.094
เคย ระดับน้อย			--	.215
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-84 พนวจ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-85 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของ ตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.200*	.368*	.355
เคย ระดับปานกลาง			.168	.155
เคย ระดับน้อย			--	.012
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-85 พบร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง และเคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-86 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย								F	Sig.		
	เคย ระดับมาก		เคย ระดับปาน		เคย ระดับน้อย		ไม่เคย					
	คงทาง											
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.16	0.51	4.04	0.73	3.75	0.73	3.73	0.79	5.653*	.001		
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.07	0.72	3.93	0.79	3.68	0.73	3.73	0.59	3.860*	.010		
โดยรวม	4.05	0.60	4.02	0.74	3.68	0.75	3.73	0.59	5.559*	.001		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-86 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ ที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-87 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจในระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.116	.408*	.430*
เคย ระดับปานกลาง	--		.291*	.314
เคย ระดับน้อย			--	.022
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-87 พบร่วมกันว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-88 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.134	.388*	.341
เคย ระดับปานกลาง	--		.253*	.206
เคย ระดับน้อย			--	.047
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-88 พบร่วมกับ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ผลจากการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทึ้ง มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินงานครบถ้วนอย่างคู่ปรับกับตามเกณฑ์ประเมิน มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระบุข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายกาศ สถานที่ให้อิอ่องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ นอกเหนือนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯ ในปีการศึกษาต่อไป บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่างๆ มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการ

ประกันฯอย่างบูรณาการ มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไป ได้อย่างบูรณาการ สำหรับประเด็นที่มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ผลจากการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี 2) มีระบบบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง–พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และจากการศึกษาเบริญบที่บ่งความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันกล่าวคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ ที่มีอายุต่างกัน มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน และมี

ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่าง

ทั้งนี้ จากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรพบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน และบุคลากรที่มีลักษณะความร่วมร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน และบุคลากรที่มีการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเองต่างกัน รวมถึงบุคลากรที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน

3.3 ผลจากการศึกษาหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างแท้จริง และบุคลากรมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา โดยยังพบปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีสภาพการปฏิบัติงานในด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการประเมินตนเองและเมื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และนำมาสู่การวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับการบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งนี้จำแนกเป็นประเด็นที่สำคัญ กล่าวคือ

3.3.1 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของบุคลากร

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4 – 104

ตารางที่ 4 - 89 ปัญหาและอุปสรรคในการการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (จำนวนผู้ตอบ)
สภาพการดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> – ด้านการดำเนินงานโดยรวม มีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ (5) – ด้านการบริหารจัดการยังไม่มีการนำผลประเมินฯไปใช้เพื่อการ ปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม (5) – ด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากร ยังมีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ยัง อยู่ในระดับน้อย – ด้านการบูรณาการ ยังมีลักษณะการดำเนินงานอย่างเกือบถูกข้อมูล เพื่อการบูรณาการที่น้อย
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ การบูรณาการของบุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> – ภายใต้การกำหนดผู้รับผิดชอบต่อการดำเนินงาน ยังไม่เป็นการ กำหนดที่มาจากการงานที่แท้จริง (2)
ปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จของ การประกันคุณภาพการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> – ปัจจัยภายใน ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือเรื่องของทัศนคติ และ การมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ (27) – ปัจจัยภายนอก ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือความมีเสถียรภาพของ เกณฑ์การประเมินฯ (8)

3.3.2 ข้อมูลการดำเนินงาน การบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

- ข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน บัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานหลักด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง แสดงดังตารางที่ 4 – 105

ตารางที่ 4-90 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 144)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	65	42.2
- หญิง	89	57.8
2. อายุ		
- 41 – 50 ปี	130	84.4
- 25 – 40 ปี	24	15.6
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
- ระดับปริญญาตรี	32	20.8
- ระดับปริญญาตรีขึ้นไป	122	79.2
4. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย		
- ข้าราชการ	48	31.3
- พนักงานมหาวิทยาลัย	97	62.9
- ประจำตามสัญญา	6	3.9
- อื่นๆ	3	1.9
5. สังกัดหน่วยงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ผู้ปฏิบัติ	79	51.3
- ผู้บริหาร	75	48.7

จากตารางที่ 4-90 พบว่า บุคลากรทั้งสายทั้งสามงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหาร ระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน บัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานหลัก ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน โดยตรง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 เพศชาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 มีอายุ อุบัติระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 25-40 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 มีระดับการศึกษาสูงสุด อุบัติในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และ ระดับปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ข้าราชการ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาคือ พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 สำหรับสถานภาพการปฏิบัติงานประจำตามสัญญา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อย ละ 3.9 และสถานภาพการปฏิบัติอื่นๆ จำนวน 3 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ ทั้งนี้ ลักษณะงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา คือเป็นผู้บริหาร จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7

- ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา

การศึกษา แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานัน्द ได้เก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร ซึ่งมีข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยสรุป คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาบุคลกรมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมในระดับ มหาวิทยาลัยเป็นลำดับต่อมา ทั้งนี้การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ มีเพียง 2 ท่านเท่านั้น ซึ่งไม่มีผู้ตอบว่าไม่มีส่วนร่วมใด ๆ สำหรับบทบาทการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่นั้นมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็น ผู้สนับสนุน ซึ่งการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่จะมีความ สมำเสมอในระดับบ่อยครั้ง โดยได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งจากผู้ร่วมงานทั้งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก และได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับ ปานกลางเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลักในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย

สำหรับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสระบุรี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการการกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม ได้ดำเนินกิจกรรมครบตามวงจร PDCA ทั้งนี้สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานการบริหารจัดการ ผู้ดูแลแบบสัมภาษณ์ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีการกำหนดนโยบาย ทิศทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการสนับสนุนงบประมาณ แต่สำหรับการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพยังไม่เป็นระบบเอกสาร ทั้งนี้การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ และการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ ยังไม่เป็นรูปธรรมนั่นเอง ทั้งนี้สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร พบว่าส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ซึ่งนำมาสู่การวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ แต่ไม่ได้มีการร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้การดำเนินงานอย่างบูรณาการของผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ โดยที่การดำเนินงานโดยตรงและการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน ตลอดจนการกำหนดแผนการประกันคุณภาพการศึกษาปีต่อไปยังไม่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ปัจจัยของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสระบุรี เป็นสถานศึกษาที่เริ่มก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ.2462 จนเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2538 ได้มีฐานะเป็นสถาบันราชภัฏสระบุรี ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 และต่อมาวันที่ 15 มิถุนายน ปี พ.ศ. 2547 ได้เป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏสระบุรี” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมี การบริหารจัดการร่วมกัน ภายใต้ปรัชญาที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวิสัยทัศน์ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสระบุรี เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำเพื่อพัฒนาท้องถิ่นภาคใต้สู่สากล และมีพันธกิจ ประกอบด้วย 1) จัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีคุณภาพและคุณธรรม 2) บริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งฐานของการมีส่วนร่วม 3) ผลิต พัฒนาครุ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานของวิชาชีพครุ 4) ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ 5) วิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างสมองค์ความรู้ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น 6) ส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ 7) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน 8) สร้างสันติสุขในเขตพัฒนาเมืองกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

สำหรับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีว่า เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยคือมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้นิยาม “เป็นคนดี” ก็คือเป็นผู้ที่คิดดี พูดดี และทำดี หมายถึง คิด พูด และทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ตัน และสิ่งที่เป็นประโยชน์ท่านนิยาม “มีทักษะชีวิต” หมายถึง มีความชำนาญ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ปัญญาและเหตุผล ในการดำเนินชีวิต ผ่านกระบวนการฝึกทักษะการคิดทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการลี่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการตระหนักรู้ในตน ทักษะการเข้าใจผู้อื่น ทักษะการจัดการกับอารมณ์ และทักษะการจัดการกับความเครียด นิยาม “จิตสาธารณะ” หมายถึง จิตที่คิดสร้างสรรค์ เป็นกุศล และมุ่งทำการมีค่าที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ความตั้งใจดีและเจตนาดีคิดสร้างสรรค์ ก็คือ คิดในทางที่ดี ไม่ทำลายบุคคล สังคมวัฒนธรรม ประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม กรรมดีคือการกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดี

นิยาม “การพัฒนาท้องถิ่น” หมายถึง การทำให้พื้นที่ ที่เป็นที่อยู่อาศัยเจริญขึ้น งอกงามขึ้น ทั้งนี้ การทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนานั้น มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดตามพันธกิจ มหาวิทยาลัยทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ภายใต้การบริหารงานของอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โสตถิพันธุ์ โดยมีจุดเน้นการบริหารตามนโยบายการบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2556 – 2559 เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ จำเป็นต้องมีการเร่ง พัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถ การปรับปรุง โครงสร้างการบริหารให้รองรับการเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบตามมาตรฐานสากล รวมทั้ง การเตรียมความพร้อมของระบบพื้นฐานเพื่อสร้างบรรยากาศทางวิชาการเพื่อก่อให้เกิดการ พัฒนาการเรียนการสอน การวิจัย เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ ตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา (TQF) นำไปสู่มาตรฐานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกัน คุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งมุ่งหวังการเป็นคนดี มีจิตสาธารณะและเป็นประชาธิปไตย มีการ บริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นองค์กรที่ปราศจากการคอร์รัปชั่น และมีส่วนร่วมในการ นำสันติสุขสู่ชั้นหัวด้วยแคนภาครได้ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สถาคคล้องตามกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2551-2565) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และเป็นไปวิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดคุณเด่น นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อเป็นกรอบในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2556-2559 ไว้ดังนี้ ก็คือด้านวิชาการ โดยเร่งพัฒนาการคุณภาพการศึกษาให้ สอดคล้องกับ

เอกสารกักษณ์ของมหาวิทยาลัยสามารถแบ่งขั้นและเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ประกอบด้วย 1) พัฒนาหลักสูตรที่เป็นความต้องการของ ห้องถีน และตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 2) เร่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในทุกระดับให้ได้มาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 3) ส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ทั้งด้านการจัดระบบการเรียนการสอน เพิ่มคุณวุฒิและการพัฒนาตนเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ 4) จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เอื้อให้บัณฑิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายที่กำหนด 5) พัฒนาหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาที่เป็นที่ต้องการของประเทศและประชาคมอาเซียน เช่น Science Communication, Sustainability Science, Seismology ฯลฯ

สำหรับด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา โดยเน้นให้คณวิชา มีความเข้มแข็งด้านวิจัยและการจัดการบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมการวิจัยเชิงพื้นที่ เช่น ปัญหาร้าง หาด และการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สากลการพัฒนานวัตกรรมใหม่ 2) ส่งเสริมการวิจัยสถาบันเพื่อปรับปรุงคุณภาพในการบริหารจัดการในทุกมิติของมหาวิทยาลัย 3) พัฒนาและสร้างเครือข่ายวิจัย กับมหาวิทยาลัย หน่วยงานอื่น ทั้งในและต่างประเทศ 4) พัฒนานักวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทุกระดับเพื่อผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ 5) พัฒนาความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนการวิจัยในทุกมิติ 6) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลของงานวิจัยที่มีคุณภาพ และ 7) ส่งเสริมการวิจัยที่ตอบสนองโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ อีกทั้งการบริการวิชาการ โดยเน้นการบริการวิชาการที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากรในห้องถีน ประกอบด้วย 1) ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับประชาชน เพื่อสร้างศักยภาพในการสร้างงานและอาชีพ 2) สนับสนุนการบริการวิชาการที่ตอบสนองโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ 3) ส่งเสริมการบริการวิชาการเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าเลสถานสงขลาและพื้นที่ (3+2) และ 4) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการให้บริการวิชาการ ทั้งนี้การพัฒนานักศึกษา โดยเน้นพุฒันธรรม นำวิถีประชาธิปไตย ฝึกให้สันติภาพ ประกอบด้วย 1) สร้างเสริมสังคมพุฒันธรรมให้นักศึกษาตระหนักรถึงการดำรงชีวิตในสังคมที่แตกต่างทางวัฒนธรรม 2) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา 3) ส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดและสร้างจิตวิญญาณประชาธิปไตย 4) ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสันติภาพในสังคมไทย โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (3+2) 5) ส่งเสริม สนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างผู้นำนักศึกษาในประเทศไทย สมาชิกประชาคมอาเซียน และ 6) พัฒนานักศึกษาให้เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ด้านพัฒนาบุคลากร โดยคัดเลือกคนเก่งและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 1) เน้นการคัดเลือกคนเก่งและคนดีเข้าสู่ระบบ 2) พัฒนาบุคลากรใหม่ สมรรถนะตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และภาระงานขององค์กร 3) ส่งเสริมให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในอาชีพ 4) จัดสรรงอัตรากำลังให้เป็นไปตามภารกิจที่แท้จริงตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย 5) มีระบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม และ 6) สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความจงรักภักดีต่อมหาวิทยาลัย (Loyalty) สำหรับการบริหารงานทั่วไป โดยเน้นการบริหารเพื่อเข้าสู่การเป็นองค์กรคุณภาพ ประกอบด้วย 1) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัย 2) เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยคณะฯ ศูนย์สำนัก โรงเรียนสาธิตและหน่วยงานต่างๆ 3) ยึดหลักการบริหารภารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นคุณภาพและมาตรฐาน โปร่งใสและตรวจสอบได้ 4) เป็นองค์กรที่ปราศจากการทุจริตคอร์ปชั่น 5) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานและการศึกษา สำหรับการบริหารงบประมาณโดยจัดงบประมาณตามภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์โดยเน้นผลลัพธ์ 2) พัฒนาระบบพื้นฐานของมหาวิทยาลัยให้รองรับกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมของนักศึกษาและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย 4) เน้นการจัดสรรงบประมาณโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางเพื่อให้บริการนักศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ 5) เน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นมหาวิทยาลัยสีขาว 6) เน้นการใช้ทรัพยากร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด 7) ติดตามและเฝ้าระวังการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ

สำหรับการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ร่วมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 1) เร่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ขาดแคลน ให้สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้ทันในปี 2558 รวมทั้ง 2) จัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของห้องถีนและรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเพื่อแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (3+2) 3) นำความรู้สู่ชุมชนและพัฒนาเยาวชนให้สามารถประกอบอาชีพ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ห่างไกลยาเสพติด และอบายมุข 4) ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาอาหารสาลาด นอกจากนี้ ประชาชนอาเซียนโดยพัฒนานักศึกษาและบุคลากรเพื่อให้มีความพร้อมและแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 1) สร้างเสริมการเรียนการสอนและการวิจัยอาเซียนศึกษา 2) นักศึกษาและบุคลากรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศประชาคมอาเซียน 3) สร้างเสริมการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ 4) สร้างความร่วมมือทางวิชาการในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์เครือข่าย สมศ. ศูนย์วิทยาศาสตร์ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ ศูนย์ปั่นเพาะธุรกิจ หน่วยตรวจสอบผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.) และ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการบริหารงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา รวมถึงการมีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดจนมีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง รวมทั้งมีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ โดยต้องมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง และ/หรือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม โดยมีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม เป็นปัจจัยภายในที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอย่างเป็นทิศทางเดียวกัน

การดำเนินการจัดการศึกษา จำเป็นต้องเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันเป็นมาตรฐานสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยการจัดการศึกษาที่หลากหลาย พลิตบัณฑิต พัฒนาครุ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครุ มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนา ให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น ส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์คุณภาพและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ ตลอดจนดำเนินการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมาตรฐาน) (สมศ.) และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มต้นดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยการกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ ประกอบด้วย การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระดับสั้นและระยะยาว ซึ่งปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ กล่าวคือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศไทยในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของบุคลากรวิัตันต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรัตน์ และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่ออุปสงค์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
- 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
- 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถาบันศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันศึกษา
- 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

- 8) กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถานบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม
- 9) กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในการรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน 2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสำคัญ 3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง 4) เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษามาตรฐานสัมภาระที่มีคุณภาพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้กำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยความโปร่งใส และเป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

นโยบายที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน จัดทำระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1.1 มีระบบและส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.2 มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงานตั้งแต่ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

1.3 มีกระบวนการบริหารจัดการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ จัดทำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา ผลผลิตของหน่วยงานระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

2.1 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่เป็นอัตลักษณ์ของทุกหน่วยงานทุกระดับ

2.2 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับมาตรฐาน อุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครอบมาตรฐานคุณวุฒิเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอก

2.3 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของหน่วยงานที่สอดคล้องกับมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยมีการบูรณาการให้ครอบคลุม มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ ก.พ.ร.

2.4 มีการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้ร่วมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมดของทุกหน่วยงาน โดยให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์

2.5 มีการกำหนดเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ที่สามารถตรวจสอบคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้นๆ ได้โดยต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 3 กำหนดให้ทุกหน่วยงาน มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

3.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วยกลไกการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจติดตามคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาโดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

3.2 มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงาน ทุกระดับ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกหน่วยงาน

3.3 ทุกหน่วยงานทุกระดับจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน

3.4 ทุกหน่วยงานทุกระดับมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน โดยสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

3.5 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเอง ส่งต้นสังกัด หรือ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ให้สาธารณะได้รับทราบ

3.6 มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการ ประกันคุณภาพตามพันธกิจ ให้เกิดผลดี มีการประเมินผลลัพธ์และการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนางานประจำให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการสร้างนวัตกรรมด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

4.1 มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้น หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อเป็นหน่วยห้องเรียนให้กับหน่วยงานอื่น

4.2 มีรายงานการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประกันคุณภาพภายในระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

4.3 มีการเผยแพร่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสาธารณะ

4.4 มีผลการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่เป็นไปตาม เป้าหมายของ แผนปฏิบัติการ หรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การประกันคุณภาพภายใน

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ สร้างเครือข่ายการประกัน คุณภาพการศึกษา และ ใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มี แนวทางดำเนินการ ดังนี้

5.1 ให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แก่บุคลากรทุกคน ภายใน หน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

5.2 ส่งเสริมการใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ

5.3 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล/ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบันและระดับมหาวิทยาลัย

5.4 มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหลักเพื่อสามารถนำมาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมิน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

นโยบายข้อที่ 6 กำหนดให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) และให้ได้การรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาจากภายนอก มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

6.1 มีกระบวนการและขั้นตอนการตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับ

6.2 มีการรายงานผลการตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับ และนำผลการตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) ระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก

6.3 มีการนำผลการตรวจสอบประเมินและผลการเทียบเคียง (Benchmarking) มาวิเคราะห์เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

สำหรับ ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในปีการศึกษาต่าง ๆ นั้น พนักงานคณะกรรมการมักมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย และคณะที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในกิจกรรมเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือ และประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงาน และข้อมูลร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2555, 2555) สำหรับ การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาปีการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดำเนินการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานระดับคณะ 7 คณะ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์

คณานุญาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณภาพโโนโลยีการเกษตร คณวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณวิชาการจัดการ คณครุศาสตร์ และคณภาพโโนโลยีอุตสาหกรรม และมีหน่วยงานสนับสนุน การดำเนินการตามพันธกิจอีก จำนวน 6 หน่วยงาน ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณาระดับแก้บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม และสถาบันวิจัยและพัฒนา มีหลักสูตรที่ดำเนินการจัดการศึกษาร่วมทั้งหมด 62 หลักสูตร คือ หลักสูตรระดับปริญญาตรี 53 หลักสูตร หลักสูตรระดับ ป.บัณฑิต 1 หลักสูตร หลักสูตรระดับปริญญาโท 8 หลักสูตร มีหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติตามกรอบ TQF จำนวน 51 หลักสูตร และมีจำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ครบถ้วน จำนวน 11 หลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 12,863 คน นักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 216 คน และ ป.บัณฑิตจำนวน 98 คน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับ 13,177 คน จำนวนบุคลากรทั้งหมด 838 คน โดยแยกเป็น บุคลากรสายสนับสนุน 397 คน บุคลากรสายผู้สอน 441 คน แยกเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง จำนวน 411 คน และอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อจำนวน 30 คน บุคลากรสายผู้สอนที่มีภาระสอนที่มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 65 คน ระดับปริญญาโทจำนวน 367 คน ระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คน และที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ จำนวน 8 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 48 คน ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 385 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีงบประมาณ ที่ใช้ในการดำเนินการตามพันธกิจหลักในปีงบประมาณ 2556 แบ่งเป็นงบประมาณเงินแผ่นดิน 472,277,600 บาท และงบประมาณเงินรายได้ 200,022,500 บาท โดยผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปค่าคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) โดยมีผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปค่าคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.)

จากการประเมินตนเอง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 โดยองค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปฏิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ และองค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 4.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และองค์ประกอบที่มี

ผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.94 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต เมื่อพิจารณาในมุมของการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน พบว่า

1. ด้านการผลิตบัณฑิต มีการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทุกหลักสูตร โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 มีการกำหนดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม ให้ความสำคัญในการดำเนินการตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงาน การดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ในด้านกายภาพมหาวิทยาลัยมีการบริการอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรห้องด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ รวมทั้งสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาทุกระดับโดยเน้นการกำกับดูแล ด้านคุณธรรมจริยธรรม มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาได้รับรางวัลจากผลสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

2. ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพภายใต้จุดเน้นเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการเรียนการสอน มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยแก่อาจารย์ประจำ มีการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่สาธารณะและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีการสนับสนุนการเผยแพร่

ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีการติดตามผลให้มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคม

3. ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบ กำกับดูแลการให้บริการทางวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ ได้แก่พื้นที่ จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และนอกเขตพื้นที่ อายุ่งต่อเนื่องในหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างคุณค่า คุณประโยชน์ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนโดยการใช้ทรัพยากร่วมกันทั้ง ในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัยอาจารย์ และบุคลากรตลอดจนนักศึกษามีศักยภาพในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและ เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อายุ่งชัดเจน

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีการส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อายุ่งต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีเครือข่ายทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ มีการสร้างความร่วมมือในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีระบบและกลไก ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนมีการ ปลูกฝังให้อาจารย์บุคลากร และนักศึกษาตระหนักรถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อ ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานตามมาตรฐานสถานบันธุ์คุณศึกษา มหาวิทยาลัยมีความ พร้อม และสามารถบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ มีสิ่งสนับสนุนด้านกายภาพในการจัดการ จัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐาน มี ครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนคอมพิวเตอร์ เพียงพอต่อการจัดการศึกษา สำหรับด้านวิชาการ มีกระบวนการดำเนินงานการจัดการศึกษาที่ดี สำหรับด้านการเงิน มีระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมีระบบการติดตามตรวจสอบและ ประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และด้านการบริหารจัดการ มีระบบการบริหารจัดการที่มี ประสิทธิภาพโดยมีสภาพสถานบันท์หน้าที่กำกับดูแล กำหนดทิศทาง และนโยบายในการพัฒนา มหาวิทยาลัย มีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานสู่สาธารณะอย่าง ต่อเนื่อง ผู้บริหารทุกระดับบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาล

อย่างไรก็ได้ แม้ผลการประเมินอยู่ในระดับที่ดี และดีมาก แต่กระบวนการดำเนินกิจกรรมยังมีจุดที่ ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องนำไปปรับ และแสดงผลสัมฤทธิ์ให้ประจักษ์ในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. สถานมหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงมีการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล มีวิสัยทัศน์ สามารถกำหนดทิศทางขององค์กร ให้มหาวิทยาลัยมุ่งสู่ความเป็นเอกลักษณ์ “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” และมีการกำกับดูแลให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ไปสู่การพัฒนาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสังคมามีส่วนร่วมและได้รับความร่วมมือที่ดีกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภายในท้องถิ่นในการจัดกิจกรรม
3. ควรนำระบบ Benchmarking มาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาการบริหาร จัดการองค์กรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
4. มหาวิทยาลัยควรเร่งดำเนินการพัฒนานบุคลากรทุกส่วน โดยเฉพาะคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
5. มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยและคณะที่ดำเนินการกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือและประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงานและข้อมูลร่วมกันและเกิดเป็นภาพผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เช่น แผนบริหาร และพัฒนานบุคลากร สิ่งสนับสนุนการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการความรู้ เป็นต้น

จากการศึกษาข้อมูล การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสังคมามา สามารถกล่าวได้ว่า เป็นการดีที่มหาวิทยาลัยมีการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกระดับ ซึ่งผลการดำเนินงานแต่ละหน่วยงานนั้นจะนำไปสู่ผลการดำเนินงานของระดับสถาบัน โดยกิจกรรมการดำเนินงานระดับหน่วยงานนั้น มีลักษณะแยกส่วนการดำเนินการ ต่างฝ่ายต่างดำเนินงาน ซึ่งข้อมูลนี้ จะนำไปสู่การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสังคมามาต่อไป

บทที่ ๕

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รวมถึงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดย ศึกษาถึงสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงศึกษา ข้อมูลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา ซึ่งการศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) การทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-Test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ของการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) โดยกำหนดค่า p-value ที่ 0.05 และ 0.01 หากผลทดสอบมีความแตกต่างกันทางสถิติตามระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จะทดสอบเปรียบเทียบเชิงช้อนเป็นรายคู่ โดยเทคนิค Scheffe รวมไปถึง ข้อมูลจากกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึง ผู้นำหน่วยงาน ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 10 คน ต่อหน่วยงาน และผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 140 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ ทำการการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรงจำนวน 14 ชุด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยการอธิบายความ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาจำแนกตามประเด็นที่ศึกษา และเรียนรู้โดยสรุปข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาประกอบด้วย

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ด้านสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพ การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา โดยศึกษาถึงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลกรซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็นผล การศึกษาข้อมูลทั่วไปของบุคลากร ที่มีพฤติกรรมการส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกัน คุณภาพการศึกษา นำไปสู่การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับ พฤติกรรมของบุคลากร ซึ่งเป็นผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการ เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษากับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมฯ ของบุคลากร การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อ ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร และการ เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมฯ ของบุคลากร

สำหรับการศึกษาข้อมูลจาก กลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึง ผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหาร ระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรง ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการคุณภาพและสังคมศาสตร์ 2) คณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3) คณะกรรมการโอนโลยีอุตสาหกรรม 4) คณะกรรมการโอนโลยีการเกษตร 5) คณะกรรมการศิลปกรรมศาสตร์ 6) คณะกรรมการจัดการ 7) คณะกรรมการคุณภาพ 8) บัณฑิตวิทยาลัย 9) สถาบันวิจัยและพัฒนา 10) สำนักงานอธิการบดี 11) สำนักศิลปะและ วัฒนธรรม 12) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 13) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี สารสนเทศ และ 14) สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

ข้อมูลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

1.1 ข้อมูลของบุคลากร

บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา/คุณวุฒิอยู่ในระดับระดับสูงกว่า บริษัทฯ จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 และระดับปริญญาตรี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 โดยมีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครุ/อาจารย์ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 เป็นพนักงาน/เจ้าหน้าที่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และสถานภาพอื่น ๆ เป็นจำนวน 33 คน

1.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

บุคลากรส่วนใหญ่มีส่วนร่วมภายใต้หน่วยงานของตนเอง จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 รองลงมา คือการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายใต้มหาวิทยาลัย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 ซึ่ง เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ทั้งนี้บุคลากรมีความสนใจในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับป้องกัน จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 ซึ่งลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับความร่วมมือภายใต้หน่วยงาน จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 รองลงมาได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 โดยได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษานอกประเทศ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 นอกจากนี้บุคลากรโดยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80

1.3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นพบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 1) มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ 2) มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 3) มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 4) มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 5) มีการ

ดำเนินงานครบถ้วนทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน 6) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน 7) มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป 8) มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 9) มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 10) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ 11) มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA 12) มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ 13) มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเด็น 14) มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมากเพิ่มเติมทุกประเด็น ดังนี้ 15) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน 16) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลงระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน 17) บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน 18) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน 19) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย 20) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย 21) บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร 22) มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ 23) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายกาศ สถานที่ให้เลือกต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 24) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน 25) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 26) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป 27) บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ 28) มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ 29) มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม 30) มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 31) มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 32) มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ โดยแสดงระดับความคิดเห็นเป็นลำดับความสำคัญดังตาราง 5-1

**ตารางที่ 5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา**

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลงระบบที่ชี้ ชัดเจนต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของ หน่วยงาน	3.92	0.69	มาก	1
มีการดำเนินงานครบถ้วนทุกองค์ประกอบอย่างเป็น ระบบ	3.90	0.67	มาก	2
มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกัน คุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	3.89	0.69	มาก	3
บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน	3.88	0.70	มาก	4
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมิน ตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน	3.86	0.70	มาก	5
มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้	3.86	0.69	มาก	6
มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการ ประกันคุณภาพการศึกษา	3.85	0.66	มาก	7
มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุก ขั้นตอน	3.83	0.66	มาก	8
มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้าน ^{การประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA}	3.83	0.70	มาก	9
มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	3.82	0.72	มาก	10
มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	3.80	0.71	มาก	11
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล สารสนเทศการดำเนินงานด้านต่างๆ เกี่ยวกับด้าน ^{การประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ ได้รับมอบหมาย}	3.80	0.74	มาก	12

**ตารางที่ 5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ (ต่อ)**

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ	3.79	0.71	มาก	13
บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯตามที่ได้รับมอบหมาย	3.78	0.69	มาก	14
มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป	3.77	0.74	มาก	15
มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ	3.76	0.75	มาก	16
บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร	3.76	0.80	มาก	17
มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ	3.74	0.83	มาก	18
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.77	มาก	19
บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงฯ พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.74	มาก	20
บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดชนวนรายด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน	3.72	0.86	มาก	21
บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน	3.71	0.74	มาก	22
มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ	3.71	0.76	มาก	23
มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.79	มาก	24

**ตารางที่ 5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ (ต่อ)**

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงพัฒนาในแผนการประกันฯ ในปีการศึกษาต่อไป	3.67	0.73	มาก	25
บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ	3.67	0.70	มาก	26
มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯ อย่างบูรณาการ	3.65	0.71	มาก	27
มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม	3.64	0.70	มาก	28
มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก	29
มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก	30
มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา ในการดำเนินงานและกำหนดแผนการ ประกันฯ ในปีต่อไป ได้อย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก	31
มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ	3.35	0.79	มาก	32

1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ โดยรวม อยู่ใน ระดับมาก เช่นเดียวกับ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ โดยแสดงระดับความคิดเห็นเป็น ลำดับความสำคัญดังตาราง 5-2

**ตารางที่ 5-2 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ**

ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร				
มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี	3.96	0.71	มาก	1
มีการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างมีส่วนร่วม	3.93	0.76	มาก	2
มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม	3.92	0.73	มาก	3
มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่าง เป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่มีเป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ	3.92	0.72	มาก	4
มีการกำหนด นโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้าน ประกันคุณภาพที่เหมาะสม	3.91	0.73	มาก	5
มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.75	มาก	6
มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาที่ชัดเจน	3.90	0.74	มาก	7
มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม	3.89	0.75	มาก	8
ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร				
ความเป็นก้าวตามมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการ ประเมินตามบริบทของหน่วยงาน	3.95	0.73	มาก	1
ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณา การดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.84	0.78	มาก	2
เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมสมกับบริบทของหน่วยงาน	3.84	0.80	มาก	3
เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับ สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน	3.83	0.82	มาก	4

บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเดิม ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี 2) มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสาร หลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สำหรับปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเดิม ประกอบด้วย 1) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน 2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน 3) ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4) ความเป็นกälliyam มิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

1.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา พนวชา อายุ สถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบัน ตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มีรายละเอียดดังนี้

1.5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.1.2 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.1.3 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.1.4 ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน เป็นครุ /อาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพพบว่า เพศอาชญาสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่เป็นเพศหญิง มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุนในขณะที่บุคลากรที่เป็นเพศชาย มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้สนับสนุน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน

1.5.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.2.3 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.2.4 ลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.2.5 ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสำมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสำมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความสำมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด

1.5.3.2 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความสำมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาโดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

1.5.3.3 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความสำมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

1.5.3.4 ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความสำมำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

1.5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุระดับการศึกษาสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภาระในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

1.5.4.2 ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภาระในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายนอกในมหาวิทยาลัย

1.5.4.3 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภาระในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

1.5.4.4 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภาระในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

1.5.4.5 ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้รับภาระในหน่วยงานของตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

1.5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง และได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด

1.5.5.2 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

1.5.5.3 ลักษณะงานปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง

1.5.5.4 ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ

การศึกษา โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีความสำมั่นเสมอในการ ได้รับความร่วมมือ ในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบ ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

1.5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง พบว่า อายุลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้าน การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.6.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เคย ในระดับปานกลางในการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด

1.5.6.2 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เคย ในระดับปานกลางในการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

1.5.7 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยพบว่า เพศ อาชีวสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในเรื่องการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.7.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่เป็นเพศหญิง เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย ในขณะที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศชาย เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

1.5.7.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก และเคยในระดับน้อย

1.5.7.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เคย ในระดับปานกลาง ในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

1.5.7.4 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านลักษณะงานปัจจุบัน ความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย หากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

ตารางที่ 5-3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรม การมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการฯ ของบุคลากร	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สถานภาพ การปฏิบัติงาน	ลักษณะงาน ปัจจุบัน	ตำแหน่งงาน ที่ผ่านมา
ลักษณะการมีส่วนร่วมฯ		*		*	*	*
บทบาทการมีส่วนร่วมฯ	*	*		*	*	*
ความสำเร็จในการให้ความร่วมมือฯ		*		*	*	*
ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพฯ		*	*	*	*	*
การได้รับความร่วมมือฯ		*		*	*	*
ความสำเร็จในการได้รับความร่วมมือฯ		*		*	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ ระดับหน่วยงาน		*			*	
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ ระดับมหาวิทยาลัย	*	*		*	*	

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

1.6.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีเพศต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนบฯ ด้านการดำเนินงาน โดยรวมด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.6.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนบฯ ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.6.3.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.3.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.3.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน

การโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคคลากร ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคคลากร ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญา มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.5 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมว่าด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้าน การดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.6.5.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบัน เป็นผู้บริหารกับบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน

1.6.5.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบัน เป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้าน การบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นหัวหน้างานกับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน สำหรับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.5.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบัน เป็นอาจารย์กับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวม แตกต่างกัน

1.6.5.4 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบัน เป็นอาจารย์กับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมແแทกต่างกัน

1.6.6 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างมุ่งผลการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.6.6.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสระบุรี ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน /เจ้าหน้าที่ และอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากร ที่มี ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างานกับบุคลากร ที่มีตำแหน่ง งาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน อื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้ บุคลากรที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์กับบุคลากร ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน /เจ้าหน้าที่และอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน สำหรับบุคลากร ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน เป็นพนักงาน /เจ้าหน้าที่กับบุคลากร ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน เป็นพนักงาน อื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการ ดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.6.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากร ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแลกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรที่มี

ทั้งนี้ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสังขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับ สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณา การ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5-4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

สภาพการ ประกันฯ ข้อมูล ส่วนบุคคล	การดำเนินงาน โดยรวม	การดำเนินงานด้าน การบริหารจัดการ	การดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วม ของบุคลากร	การดำเนินงาน อย่างบูรณาการ
เพศ	*			*
อายุ				
ระดับการศึกษา/ คุณวุฒิ		*	*	*
สภาพการปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย	*	*	*	*
ตำแหน่งงาน/ลักษณะ งานปัจจุบัน	*	*	*	*
ตำแหน่งงาน/ลักษณะ งานที่ผ่านมา	*	*	*	*

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกต่ำกว่าระดับมาตรฐานที่มีผลลัพธ์ของการประเมินการประกันคุณภาพด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

1.7.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.7.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ ต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.7.3 บุคลากรที่มีความสมม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ โดยรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมฯ ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.7.3.1 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ ทุกรังกับบุคลากร ที่ให้ความร่วมมือฯ น้อยครึ่ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากร ที่ให้ความร่วมมือฯ บ่อยครั้งกับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ น้อยครึ่ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน

1.7.3.2 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ ทุกรังกับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ น้อยครึ่ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ บ่อยครั้งกับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ น้อยครึ่ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.3.3 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ ทุกรังกับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ บ่อยครั้ง น้อยครึ่ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.3.4 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทุกครั้ง กับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน สำหรับ บุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯน้อยครั้ง กับน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.4 บุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการ ดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.7.4.1 บุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายใน หน่วยงานของตนเอง กับแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาฯ ด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีลักษณะความ ร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กับแบบได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน ภายนอก มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาฯ ด้านการดำเนินงานโดยรวม แตกต่างกัน

1.7.4.2 บุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายใน หน่วยงานของตนเอง กับแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน กับไม่มีความร่วมมือ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.5 บุคลากรที่มีความสนใจในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.7 บุคลากรที่มีการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการ ประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการ ดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วน ร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี รายละเอียดดังนี้

1.7.7.1 บุคลากรที่เคยฯ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับ มหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และ ไม่เคย ได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพฯ ด้านการดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคยฯ ระดับปาน กลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย กับที่เคยฯ ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพฯ ด้านการดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.7.2 บุคลากรที่เคยฯ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับ มหาวิทยาลัย กับที่เคยฯ ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และ ไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจ ระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคยฯ ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่ เคยฯ ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.7.3 บุคลากรที่เคยฯ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับ มหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่เคยฯ ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และ ไม่เคย ได้รับความรู้ ความ เข้าใจ ระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสติ๊ติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคยฯ ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจฯ ระดับมหาวิทยาลัย กับที่เคยฯ ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจฯ ระดับมหาวิทยาลัย มีระดับ สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมี ส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติ๊ติที่ระดับ .05

1.7.7.4 บุคลากรที่เคยฯ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่เคยฯ ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติ๊ติที่ ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมต่อ การประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากร ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติ๊ติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5-5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

สภาพการประกันฯ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมฯ	การดำเนินงานโดยรวม	การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	การดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	การดำเนินงานอย่างบูรณาการ
ลักษณะการมีส่วนร่วมฯ				
บทบาทการมีส่วนร่วมฯ				
ความสมำ่เสมอในการให้ความร่วมมือฯ	*	*	*	*
ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันฯ	*		*	
ความสมำ่เสมอในการได้รับความร่วมมือฯ	*	*	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมฯ ระดับหน่วยงาน	*	*	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมฯ ระดับมหาวิทยาลัย	*	*	*	*

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

1.8.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.8.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.8.2.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อายุระหว่าง 41-50 ปี อายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.8.4 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.8.5 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแต่ก็ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.8.6 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พนบ.ว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้าน ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อ ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.8.6.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน ครู /อาจารย์และพนักงาน /เจ้าหน้าที่ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ พนักงาน /เจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8.6.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน ครู /อาจารย์และพนักงาน /เจ้าหน้าที่ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัย

ภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ พนักงาน /เจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5-6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ข้อมูล ส่วนบุคคล	ปัจจัยในการ ประกัน คุณภาพฯ	ปัจจัยภายใน ของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร	ปัจจัยภายนอก ของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร
เพศ			
อายุ	*		
ระดับการศึกษา/คุณวุฒิ			
สภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย			
ตำแหน่งงาน/ลักษณะ งานปัจจุบัน			
ตำแหน่งงาน/ลักษณะ งานที่ผ่านมา	*		*

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

1.9.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.9.2 บุคลากร ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.9.2.1 บุคลากร ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน กับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน กับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบไม่มีส่วนร่วม มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.9.2.2 บุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ดำเนินงานหลัก กับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงานกับบุคลากร ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมนูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อ

**ตารางที่ 5-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการ
ประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการนูรณาการด้าน
การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร**

ปัจจัยในการประกันคุณภาพฯ พฤติกรรม การมีส่วนร่วมต่อ การนูรณาการฯของบุคลากร	ปัจจัยภายใน ของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร	ปัจจัยภายนอก ของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร
ลักษณะการมีส่วนร่วมฯ		
บทบาทการมีส่วนร่วมฯ	*	*
ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือฯ		
ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการ ประกันคุณภาพฯ		
ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือฯ	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วน ร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ	*	*
ระดับหน่วยงาน		
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วน ร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ	*	*
ระดับมหาวิทยาลัย		

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.10 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของบุคลากร

บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน บัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานหลักด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ หน่วยงานโดยตรง มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.10.1 สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรมีความ คิดเห็นว่า การดำเนินงานโดยรวม มีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ ทั้งนี้ด้านการบริหารจัดการยังไม่มีการ นำผลประเมินฯไปใช้เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงด้านการมี ส่วนร่วมของบุคลากร ยังมีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ โดยการมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการ ประเมินตนเอง (SAR) ยังอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ด้านการบูรณาการ ยังมีลักษณะการ ดำเนินงานอย่างเกือบถูกข้อมูลเพื่อการบูรณาการที่น้อย

1.10.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร มีความเห็นว่าการมี ส่วนร่วมของบุคลากรอยู่ภายใต้การกำหนดผู้รับผิดชอบต่อการดำเนินงาน ยังไม่เป็นการกำหนด ที่มาจากการรายงานที่แท้จริง

1.10.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรมี ความคิดเห็นว่าปัจจัยภายใน ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือเรื่องของทัศนคติ และการมีส่วนร่วมต่อ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอก ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือความมีสติภาพของเกณฑ์การประเมินฯ

1.11 การดำเนินงาน การบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา

บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา ทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ อยู่ระหว่าง 41-50 ปี ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป โดยสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นข้าราชการ และพนักงาน มหาวิทยาลัย ซึ่งลักษณะงานเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้บุคลากรมี ความเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา โดยผลการศึกษาพบว่า บุคลากรมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมในระดับมหาวิทยาลัยเป็นลำดับต่อมา โดยมีบทบาทการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาส่วนใหญ่นั้นมี

บทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็นผู้สนับสนุน ซึ่งการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาส่วนใหญ่จะมีความสม่ำเสมอในระดับบอยครึ่ง โดยได้รับความร่วมมือบอยครึ่ง จากผู้ร่วมงานทั้งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอกสถาบันอื่นๆ โดยได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับปานกลางเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย

สำหรับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม ได้ดำเนินกิจกรรมครบตามวงจร PDCA ทั้งนี้สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานการบริหารจัดการ มีการกำหนดนโยบาย ทิศทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการสนับสนุนงบประมาณ แต่สำหรับการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพยังไม่เป็นระบบเชิงภาพ ทั้งนี้การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ และการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ ยังไม่เป็นรูปธรรมเท่ากัน นอกจากนี้ สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ซึ่งนำมาสู่การวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ แต่ไม่ได้มีการร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ผู้บริหารมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงาน โดยที่มีการดำเนินงานโดยตรงและการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน ตลอดจนการกำหนดแผนการประกันคุณภาพการศึกษาปีต่อไปยังไม่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ บุคลากรมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาภายใต้การบริหารงานของอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ไสตติพันธุ์ มีจุดเน้นการบริหารตามนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาและเป็นไปในลักษณะ แล้วพัฒกิจของมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดจุดเน้นนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อเป็นกรอบในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2556-2559 ไว้ดังนี้ คือด้านวิชาการ โดยเร่งพัฒนาการคุณภาพการศึกษาให้ สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สามารถแข่งขันและเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ประกอบด้วย 1) พัฒนาหลักสูตรที่เป็นความต้องการของ ท้องถิ่น และตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 2) เร่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในทุกระดับให้ได้มาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 3) ล่างเสริมศักยภาพอาจารย์ทั้งด้านการจัดระบบการเรียนการสอน เพิ่มคุณวุฒิและการพัฒนาตนเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ 4) จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการ

เรียนการสอนที่เอื้อให้บัณฑิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายที่กำหนด 5) พัฒนาหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาที่เป็นที่ต้องการของประเทศและประชาคมอาเซียน เช่น Science Communication, Sustainability Science, Seismology และ นอกจากนี้ปัจจัยของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการบริหารจัดการยังสอดคล้องตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยมี การบริหารจัดการร่วมกัน ภายใต้ปรัชญาที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีวิสัยทัศน์ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำเพื่อพัฒนาท้องถิ่นภาคใต้สู่สากล และมีพันธกิจ ประกอบด้วย 1) จัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีคุณภาพและคุณธรรม 2) บริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการมีส่วนร่วม 3) ผลิต พัฒนาครุ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานของวิชาชีพครุ 4) ส่งเสริม และสืบสาน โครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ 5) วิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างสมองค์ความรู้ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น 6) ส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ 7) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน 8) สร้างสันติสุขในเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสอดรับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ว่า เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ ด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา เน้นให้คณวิชา มีความเข้มแข็งด้านวิจัยและการจัดการบัณฑิตศึกษา ส่วนของการบริการวิชาการ เน้นการบริการวิชาการที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากร ในท้องถิ่น ส่วนด้านพัฒนาบุคลากร โดยคัดเลือกคนเก่ง และพัฒนาบุคลากร ให้มีศักยภาพการปฏิบูรณ์ต่าง สำหรับการบริหารงานทั่วไป โดยเน้นการบริหารเพื่อเข้าสู่การเป็นองค์กรคุณภาพ ทั้งนี้การบริหารจะประมวลโดยจัดงบประมาณตามภารกิจและบุคลาศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สำหรับการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ร่วมสร้างสันติสุข ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนานักศึกษาและบุคลากรเพื่อให้มีความพร้อมและแข่งขัน ได้ในประชาคมอาเซียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีหน่วยงานเพื่อสนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์เครือข่าย สมศ.ศูนย์วิทยาศาสตร์ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ ศูนย์นิ่มพะ Chuركิจ หน่วยตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มพช.) และ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการบริหารงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาในภาพรวมที่ดีจะมีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา รวมถึงการมีระบบการบริหารจัดการค้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการ

กำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดจนมีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง รวมทั้งมีการ ดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมิน คุณภาพ โดยต้องมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง และ/หรือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม โดยมีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสมเป็นปัจจัย ในที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอย่างเป็นทิศทางเดียวกัน

โดยการดำเนินการจัดการศึกษา เน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันเป็นมาตรฐาน สำคัญต่อการพัฒนาห้องถึงสู่มาตรฐานวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยการจัดการศึกษาที่ หลากหลาย ผลิตบัณฑิต พัฒนาครุ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครุ มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนา ห้องถึงให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนา ให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของ ห้องถึง สำหรับ สถาบัน สร้างสรรค์ศิลปะและวัฒนธรรมห้องถึงของชาติ ตลอดจนดำเนินการ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มต้น ดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษา ที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินในบริบทของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยการกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ ประกอบด้วย การ ผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้ง ระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกัน

คุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ ก่อร่างกือ 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศไทยในระยะยาว 2) ความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาขั้นพรอมแคน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประทานของคุณภาพการศึกษา 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่ออุปสรรคทางเศรษฐกิจ การพัฒนาประเทศ ให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรม และบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ประกอบ รัฐบาล และประชาชนทั่วไป 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล 6) พระราชนูญติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเทศหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม 9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิ และสาขาวิชา

ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เบริญเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน 2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสำคัญ 3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง 4) เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษามีความสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด 5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้กำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยความโปร่งใส และเป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

นโยบายข้อที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน จัดทำระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีแนวทางดำเนินการ กล่าวคือ 1) มีระบบและส่งเสริมสนับสนุน เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 2) มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงานตั้งแต่ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย 3) มีกระบวนการบริหารจัดการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ จัดทำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการบริหารจัดการศึกษา ผลผลิตของหน่วยงานระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย มีแนวทางดำเนินการ ประกอบด้วย 1) มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่เป็นอัตลักษณ์ของทุกหน่วยงานทุกระดับ 2) มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพ

กายนอก 3) มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของหน่วยงานที่สอดคล้อง กับมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยมีการบูรณาการให้ครอบคลุมมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ ก.พ.ร. 4) มีการ พัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้ชัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมด ของ ทุก หน่วยงาน โดยให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ดำเนินการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ 5) มีการกำหนดเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ที่สามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้นๆ ได้โดยต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 3 กำหนดให้ทุกหน่วยงาน มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน อย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน มีแนวทาง ดำเนินการ กล่าวได้ว่า 1) มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วยกลไก การ พัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจติดตามคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาโดย ให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง 2) มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงานทุกระดับซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกหน่วยงาน 3) ทุกหน่วยงานทุกระดับจัดทำคู่มือการประกัน คุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน 4) ทุกหน่วยงานทุกระดับมีการเปิดโอกาส ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยสร้างเครือข่าย การประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน 5) มีการจัดทำรายงานประจำปีที่ เป็นรายงานการประเมินตนเอง สังคีนสังกัด หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ให้ สาธารณชนได้รับทราบ 6) มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการ ดำเนินการประกันคุณภาพตามพันธกิจ ให้เกิดผลดี มีการประเมินผลลัพธ์และการนำผลการ ประเมินมาใช้ในการพัฒนางานประจำให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการสร้างนวัตกรรมด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้ 1) มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้นหรือแนวปฏิบัติที่เป็น เลิศ (Best Practice) เพื่อเป็นหน่วยอ้างอิงให้กับหน่วยงานอื่น 2) มีรายงานการเปลี่ยนแปลงอัน เนื่องมาจากการประกันคุณภาพภายในระดับโปรแกรมวิชา/ คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับ มหาวิทยาลัย 3) มีการเผยแพร่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อ สาธารณชน 4) มีผลการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่เป็นไปตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการหรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การประกันคุณภาพภายใน

นโยบายที่ ๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ สร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มีแนวทางดำเนินการ กล่าวว่า 1) ให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แก่บุคลากรทุกคนภายใน หน่วยงานอย่างต่อเนื่อง 2) ส่งเสริมการใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยการสร้าง เครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่วัตกรรมใหม่ ๆ 3) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล/ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบันและระดับมหาวิทยาลัย 4) มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหลักเพื่อสามารถนำมาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมิน ตลอดจนเพื่อการ ปรับปรุงพัฒนา

นโยบายที่ ๖ กำหนดให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) และให้ได้การรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาจากภายนอก มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้ 1) มีกระบวนการ และขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับ 2) มีการรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับและนำผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) ระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก 3) มีการนำผลการตรวจประเมินและผลการเทียบเคียง (Benchmarking) มาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการเตรียมความพร้อม เพื่อให้สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

สำหรับ ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ ในการศึกษาต่าง ๆ นั้น พ布ว่าคณะกรรมการนักมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือ และประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงาน และข้อมูลร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยโดยผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ ประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) พิจารณาในมุมมองการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน ๔ ด้าน กล่าวได้ว่า

ด้านการผลิตบัณฑิต มีการดำเนินงานโดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 มี

การกำหนดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม และให้ความสำคัญในการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ในด้านกายภาพมหาวิทยาลัยมีการบริการอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณรวมทั้งสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาทุกระดับ โดยเน้นการกำกับดูแลด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้นำเน้นให้นักศึกษาเป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาได้รับรางวัลจากผลสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพภายใต้จุดเน้นเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการเรียนการสอน มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยแก่อาจารย์ประจำ มีการรวมรวม คัดสรร วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่สาธารณะและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีการสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีการติดตามผลให้มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคม

ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาชี้แจงทำหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการให้บริการทางวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบได้แก่พื้นที่จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และนอกเขตพื้นที่ อย่างต่อเนื่องในหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างคุณค่า คุณประโยชน์ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยการใช้ทรัพยากร่วมกันทั้งในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัยอาจารย์ และบุคลากรตลอดจนนักศึกษามีศักยภาพในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามฤดูเน็นและเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อย่างชัดเจน

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีเครือข่ายทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ มีการสร้างความร่วมมือในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีระบบและกลไกส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน มีการปลูกฝังให้อาชารย์บุคลากร และนักศึกษาตระหนักรถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมีความพร้อม และสามารถบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ มีสิ่งสนับสนุนด้านกายภาพในการจัดการจัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการจัดการศึกษา สำหรับด้านวิชาการ มีกระบวนการดำเนินงานการจัดการศึกษาที่ดี สำหรับด้านการเงิน มีระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และด้านการบริหารจัดการ มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยมีสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแล กำหนดทิศทาง และนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย มีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานสู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง

2. อภิปรายผล

2.1 สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ

บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษา/คุณวุฒิ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้บุคลากรส่วนใหญ่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครุ/อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ซึ่งบุคลากรมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สรุปได้ว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง และมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด และเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งนี้บุคลากรมีความสำมั่นเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง โดยลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน ซึ่งได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง ทั้งนี้บุคลากรเคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง

สำหรับระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งมีการวางแผนการดำเนินงาน ทุกขั้นตอนของกระบวนการ มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินงานครบถ้วนองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทาง ด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ อย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายกาศ สถานที่ให้อิอ้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ

นอกจากนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ สำหรับประเด็นที่มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง

การดำเนินด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำเป็นที่บุคลากรต้องมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา นั่นเพราะการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วม และความเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของบุคคลแก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงาน ขององค์การและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือพยายามเข้าร่วมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสนอออกมามิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เขาร่วมอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ (นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา , 2546) ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้ หมายรวมถึง ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นส่วนของบุคคลในแต่ละระดับ ซึ่งการปฏิบัติมีส่วนในกระบวนการวางแผนการจัดองค์กร การสังกัด และควบคุมการปฏิบัติในแต่ละส่วน อย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้การบริหารแบบมีส่วนร่วม

คือ การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กรได้ร่วมกันเพื่อจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจนเกิดความสำเร็จ โดย การมีส่วนร่วมนั้น ๆ จะอยู่ในขั้นตอนใด ๆ ที่ ตามจะขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละกระบวนการ ของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์ (วันชัย โภคลงทะเบสุต, 2549) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วม (participation) ยังเป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลง และความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดเห็นเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ และมีเหตุผล แรกของการที่มีคนมาร่วมกันได้ควร จะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำ ทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือ ในนามกลุ่มนั้น ผ่านองค์การ (organization) (อุพารา รูปงาม, 2545) โดยการมีส่วนร่วมยังเป็นกระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน พัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม ทั้งนี้จากการศึกษา ความหมายของการมีส่วนร่วม สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วมได้ว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคย มาเข้าร่วมด้วยเดือนน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมี อิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วม อย่างผิวนอกแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น ด้วยการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและ ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดเห็นเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ ดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาร่วมกัน และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรก จนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ ซึ่งการศึกษานี้จะนำไปสู่การศึกษาการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ เพื่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดีต่อไป

ทั้งนี้รูปแบบและขั้นตอนการมีส่วนร่วมจะเป็นกระบวนการ โดยเริ่มตั้งแต่ การระดม ความคิดเพื่อนำมาร่วมกันวางแผน และปฏิบัติการหรือดำเนินงานร่วมกัน พร้อมทั้งร่วมกันตรวจ ติดตามประเมินผล ตลอดจนขอมรับผลจากการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งปรับปรุง แก้ไข พัฒนา รวมทั้ง การรับผลประโยชน์ร่วมกันนั้นเอง โดยการมีส่วนร่วมที่ใช้ลักษณะการดำเนินกิจกรรมตาม วัชรคุณภาพนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน (สถาบันพระปกเกล้า, 2545) ประกอบด้วย การ มีส่วนร่วมต่อการวางแผน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นความจำเป็นที่ต้อง เข้าร่วมในการวางแผน เพื่อการตอบสนองต่อสิ่งที่เข้าถึง ซึ่งการพัฒนาให้ได้รับประโยชน์ที่เข้าไป มีส่วนในการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ โดยระดับของการมีส่วนร่วมจะสามารถวัดบทบาทของ ระดับการมีส่วนร่วมนั้น ได้แก่ การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมต่อการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงาน หรือการมีส่วนร่วมทำ คือร่วมใน ขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด และการมีส่วนร่วมสนับสนุน ซึ่งเป็นลักษณะการ ไม่มีโอกาสร่วม

ทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือ ในด้านต่าง และในการศึกษา รูปแบบและระดับการมีส่วนร่วมนี้ จะนำไปสู่การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ได้อย่างดี โดยการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษามีแนวทางและขั้นตอนเป็นระบบ PDCA ซึ่งมหาวิทยาลัย และหน่วยงานย่อมต้องวางแผน และสามารถดำเนินการให้บรรลุตามปรัชญา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีกรอบแบบตัวชี้วัดคุณภาพและเกณฑ์ตัดสิน ซึ่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บัญญัติไว้ในมาตรา 39 ให้สถานศึกษามีอำนาจในการบริหารตนเองด้านวิชาการ งานด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป โดยการมีส่วนร่วมในวงจรการทำงาน (PDCA-Cycle) ของบุคลากรทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา จะทำให้มหาวิทยาลัย เกิดคุณภาพตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) อีกทั้งการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาดังต่อไปนี้ คือ การดำเนินงานที่สำคัญที่สุด คือ การดำเนินงานด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ทุกฝ่าย และบุคลากรทุกคน ซึ่งบทบาทของการมีส่วนร่วมจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับระดับการดำเนินงานที่สอดคล้องตามกัน และขั้นตอนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) กล่าวได้ว่า การเตรียมการ ซึ่งมีความสำคัญ คือ

1. การเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยต้องสร้างความตระหนักรถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพภายในและการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะจัดทำการชี้แจงทำความเข้าใจโดยใช้บุคลากรภายในสถานศึกษาหรือวิทยากรมืออาชีพจากภายนอก โดยบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมรับทราบพร้อมกัน และต้องพัฒนาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในให้บุคลากรทุกคนเกิดความมั่นใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการในแต่ละปี ต่อมาเน้นเนื้อหาการกำหนดกรอบและแผนการประเมิน การสร้างเครื่องมือประเมินและการรวบรวมข้อมูล ในช่วงท้ายเน้นเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการประเมินและการเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง

2. การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม โดยการตั้งคณะกรรมการควรพิจารณาตามแผนภูมิโครงสร้างการบริหารซึ่งฝ่ายที่รับผิดชอบงานใดควรเป็นกรรมการรับผิดชอบการพัฒนาและประเมินคุณภาพงานนั้น

นอกจากนี้การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวางแผน โดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลาและทรัพยากรที่ต้องใช้ สำหรับแผนต่างๆ ที่ควรจัดทำคือ แผนพัฒนา คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี แผนการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา แผนการประเมินคุณภาพและแผนงบประมาณ เป็นต้น ต่อมาจะต้องมีการปฏิบัติตามแผน ซึ่งในขณะดำเนินการต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติม ตลอดเวลาและผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานอย่างมี ความสุข จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ กำกับ ติดตามการทำงาน ของบุคลากรทุกระดับ และเมื่อดำเนินงาน ปฏิบัติการตามแผนแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบ ประเมินผล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่ แสดงว่าการดำเนินงานที่ผ่านมารบรรลุเป้าหมายเพียงใด โดยการประเมินต้องจัดวางกรอบการ ประเมิน จัดทำหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และ การตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน และท้ายที่สุดจะต้องมีการนำผลการประเมินมา ปรับปรุงงาน เมื่อแต่ละฝ่ายประเมินผลเสร็จแล้วจะส่งผลให้คณะกรรมการรับผิดชอบนำไป วิเคราะห์ สังเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารและบุคลากร นำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศหรือการ เขียนรายงานประเมินตนเอง และสำหรับการจัดทำรายงานประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี โดยเมื่อสถานศึกษาดำเนินการประเมินผลภายในเสร็จแล้วจะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษา ซึ่งต้องเริ่มจากการรวมผลการดำเนินงาน และผลการประเมินมาวิเคราะห์โดยจำแนก ตามมาตรฐานการศึกษา และเขียนรายงาน ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ ประกันคุณภาพภายใน

ทั้งนี้สำหรับบทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ประกอบด้วย 1) มีการเตรียมความพร้อมของตนเอง โดย ทำการศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ ขั้นตอนในการประเมิน รวมทั้ง พยายามสร้างเจตคติที่ดีต่อการประเมินคุณภาพการศึกษา 2) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการ ให้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาต้องการ 3) ให้ความร่วมมือกับ สถานศึกษามือได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการ ประเมินคุณภาพการศึกษา เช่น เข้าร่วมพิจารณาจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานด้านการประเมิน ภายในสถานศึกษา ร่วมกับพิจารณาจัดสร้างเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลลักษณะต่างๆ ใน กระบวนการประเมิน ร่วมกันทำการสำรวจเก็บข้อมูลที่คณะกรรมการสำรวจ ร่วมกันทำการ

วิเคราะห์ข้อมูล (หากมีความรู้ด้านการวิเคราะห์) ร่วมกันสรุปผลการประเมิน เป็นต้น 4) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา และร่วมกันกำหนดเกณฑ์การตัดสินมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ในด้านต่าง ๆ และ 5) ปฏิบัติหน้าที่หลัก หรือหน้าที่ประจำที่รับผิดชอบอย่างมีระบบตามกระบวนการ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา เช่น ในหน้าที่การสอนต้องมีการพัฒนาหลักสูตร และแผนการสอน จัดเตรียมเนื้อหาสาระที่ถูกต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดทำสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดกิจกรรม วิธีการเรียนรู้ที่สร้างให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เลือกวิธีการประเมินผลการเรียนหลากหลายและเหมาะสมรวมผลสรุปผล ประเมินการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้เรียน นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น โดยบทบาทของผู้บริหารต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร เพราะในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพให้ประสบความสำเร็จได้ สิ่งสำคัญ (雷 พ. วงศ์พันนา, 2543) ประกอบด้วย มีความยึดมั่นอย่างจริงจัง จากผู้บริหารระดับสูงในการดำเนินการตามระบบ มีความเข้าใจถึงความต้องการตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มีการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ อย่างเพียงพอ มีการวางแผนอย่างดี และมีการตรวจสอบติดตามผล และแก้ไขปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นฝ่ายบริหารขององค์กร ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้แก่

การกำหนดนโยบายคุณภาพขององค์กร ให้สอดคล้องกับนโยบายอื่นๆภายในองค์กร การบริหารงานต้องใช้มาตรฐานที่จำเป็นทุกด้าน รวมถึงการจัดโครงสร้างองค์กรเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพให้ชัดเจน พร้อมกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และการดำเนินการต่างๆในองค์กร และการจัดทำทรัพยากรที่จำเป็นให้เพียงพอ เหมาะสมต่อการดำเนินนโยบายคุณภาพไปปฏิบัติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คุณภาพ ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้รวมถึง 1) ทรัพยากรมนุษย์ และทักษะเฉพาะ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบ และพัฒนา 3) เครื่องมือทดสอบ และตรวจสอบ 4) การจัดการเครื่องมือ และชุดคำสั่งคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ฝ่ายบริหารควรจัดให้มีการทบทวนระบบคุณภาพที่นำมาใช้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ความมั่นใจว่าระบบที่ใช้ยังคงมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ การทบทวนนี้รวมถึงการประเมินผลของการตรวจติดตามคุณภาพภายในด้วย และสิ่งสำคัญคือการจัดตัวแทนฝ่ายบริหาร ซึ่งเมื่อแยกหน้าที่รับผิดชอบอื่นแล้ว ยังให้มีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการที่จะดูแลว่าข้อกำหนดในมาตรฐานนั้น ได้นำไปใช้และถือปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมอ นำไปสู่สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับอย่างมีคุณภาพ

2.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลาที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา มีการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา เริ่มต้นดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ การประเมินในบริบทของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา

ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี 2) มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขลา มีลักษณะการดำเนินงาน ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน และภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนี้คือ 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกัน

มากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคม โดยรวมของประเทศไทยในระยะยาว 2) ความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ที่สิ่งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประทานของคุณภาพการศึกษา 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่ออุปสรรคทางการพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรม และบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 8) กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม และ 9) กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

สำหรับปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน 2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน 3) ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4) ความเป็นก้ามยัณมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน ทั้งนี้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับ เรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ผลการวิจัย (สัลมาน สะบูดิ้ง และคณะ, 2553) 1) ดังนี้ 1) ปัจจัยการบริหาร ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 โดยภาพรวม พบว่า การแสดงพฤติกรรม การดำเนินงานของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง 2) การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยการบริหารที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 คือ การทำงานเป็นทีม ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ภาวะผู้นำ และโครงสร้างองค์การ

นอกจากนี้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงราย ได้ศึกษาสภาพปัจจัยสนับสนุนการประกันคุณภาพ การศึกษาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงรายผลการวิจัย ซึ่งพบว่า สถาบันมีปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปรัชญา พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แต่ขาดความชัดเจนในเกณฑ์ที่ใช้ตรวจสอบด้านหลักสูตร และโปรแกรมวิชาที่เปิดสอนตอบสนองความต้องการของสังคม ท่องถิ่น และผู้เรียน เนื้อหาในรายวิชาที่ทันสมัย มีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ แต่ประเมินผล การจัดการเรียน การสอน และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ด้านอาจารย์มีเสรีภาพ ทางวิชาการ ได้สอนตรงตามวุฒิ ความสามารถและประสบการณ์มีเจ้าหน้าที่และบุคลากรสนับสนุนที่เพียงพอ แต่ขาดการประเมินอาจารย์เพื่อรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น มีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษา หรือผู้สอนน้อย ด้านนักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ยังขาดวินัย ส่วนกระบวนการรับนักศึกษาท้องถิ่นยังมีส่วนร่วมน้อย และกระบวนการติดตามผล การมีงานทำ ของผู้สำเร็จการศึกษายังดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ด้านการบริหาร และการจัดการสถาบันมีการสนับสนุนเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการศึกษา แต่เกณฑ์และกระบวนการที่ใช้ประเมินผลการ

ประกันคุณภาพไม่ซัดเจนเป็นรูปธรรมด้านการวิจัยมีทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แต่อาจารย์มีความสนใจทำวิจัยน้อยขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์และขาดการนำผลการวิจัยไปพัฒนาสถาบัน (วิรัช นิลอ่างทอง, 2544) รวมถึงการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ซึ่งระดับปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านการมีส่วนร่วมและด้านวางแผนของสถาบัน ความสัมพันธ์พหุคุณระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านวางแผน ผลการวิจัยพบว่า (กวี ครองแก้ว, 2546) ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย สำหรับปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการมีส่วนร่วม และด้านวางแผนของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านเดียวที่มีค่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้ ความสัมพันธ์พหุคุณ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วมและด้านวางแผน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ซึ่งความสอดคล้องจากการศึกษานี้ ได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเด็นการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต่อไป

และการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเด็นการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ยังมีผลสอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง การศึกษาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีผลการศึกษา (อาจารณ์ พลเยี่ยม, 2542) สรุปได้ว่า การดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมาก 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน และด้านปรัชญา ปฏิชาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน ส่วนด้านที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างน้อย มี 2 ด้านคือ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ พบว่าปัญหาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีปัญหาสำคัญที่พบ คือ ด้านการเรียนการสอน ระบบ การสรรหา และการดำรงรักษาไว้ซึ่งอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรมยังไม่ดี เท่าที่ควร คณาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการมีถึง ร้อยละ 52 หน่วยงานรับผิดชอบ การให้คำปรึกษาในการประกบอ้าชีพ การทำงานทำแก่นักศึกษาไม่เพียงพอ การส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการจัดการการเรียนการสอน แบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่เพียงพอ และด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา หน่วยงานรับผิดชอบการให้คำปรึกษาในการประกบอ้าชีพ การทำงานทำแก่นักศึกษาไม่เพียงพอการพัฒนานักศึกษาด้านสังคมเป็นผู้มีระเบียบวินัย รักประชาธิปไตย รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม จริยธรรม ยังไม่เหมาะสม

และการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อ ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร โดยพบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแต่ก็แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายนอกในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันกล่าวคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีลักษณะงานปัจจุบัน ต่างกัน และมีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายนอกในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ จากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อ ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรพบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน และบุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน และบุคลากรที่มีการได้รับความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ต่างกัน รวมถึงบุคลากรที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อ ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีลักษณะที่สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง กรณีศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่สุดของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา (Key Success Factor) ก็คือ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ในเรื่องการสนับสนุนจากผู้บริหาร หรือผู้นำจากการศึกษาพบว่า ในคณะวิชาที่ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพและเป็นผู้บริหารที่มีคุณสมบัติ เหมาะสมจะส่งผลอย่างดีมาก ต่อความสำเร็จให้กับการดำเนินการนี้ และกรณีที่ผู้บริหารให้ความสนใจและมีคุณสมบัติรองลงมา ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความสามารถในองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ อีกทั้งมีประสบการณ์ในการบริหารงานในด้านวิสัยทัศน์ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการมองภาพการณ์ในการดำเนินงานที่เป็นไปได้ขององค์กร และสามารถสร้างให้เกิดวิสัยทัศน์ร่วมในองค์กรให้ได้ ผู้บริหารต้องสนับสนุนทุ่มเททรัพยากร ความมุ่งมั่น และเวลา ให้กับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ต้องมอบหมาย คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม เพื่อปฏิบัติงานในด้านนี้

นอกจากนี้ผู้บริหาร ยังต้องเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้ปฏิบัติงาน และบุคลากร สร้างขวัญและกำลังใจ เช่น การยกย่อง ชมเชย และสิ่งที่สำคัญประการหนึ่ง ผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความเชื่อมั่นว่า การดำเนินการประกันคุณภาพเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ คณะวิชา ต้องดำเนินการที่จะทำให้ผู้ได้รับคุณชาเลင์เห็นถึงความสำคัญ ระหว่างนักถึงประโยชน์และมีความมุ่งมั่นตามด้วย อย่างไรก็ตามการดำเนินการประกันคุณภาพ แม้ในขณะที่ประสบผลสำเร็จ ไปแล้วก็เป็นระยะเวลาของการเริ่มต้นใหม่ การเริ่มจากผู้บริหาร เป็นสิ่งที่ดีและควรทำ หากต้องการให้งานเกิดผลสำเร็จอย่างจริงจัง แต่ในการพัฒนา ที่ยังมีน้อย การร่วมแสดงความคิดเห็น และการร่วมมือจากฝ่ายล่างก็ เป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นต่อไป (กนกวนี ไทยน้อย, 2544)

2.3 การพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ต้องอาศัยความแข็งแกร่งด้านการมีส่วนร่วม เพราะการประกันคุณภาพการศึกษาจะมีลักษณะการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมในวงจรการทำงาน (PDCA-Cycle) ของบุคลากรทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา จะทำให้มหาวิทยาลัย เกิดคุณภาพตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) อีกทั้งการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ในระดับมหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ และสำนักต่าง ๆ เป็นการนำเข้าสู่คุณภาพและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2554) ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ทุกฝ่าย และบุคลากรทุกคน ซึ่งบทบาทของการมีส่วนร่วมจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับระดับการดำเนินงานที่สอดคล้องตามกัน และขึ้นต้นการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสภาพการดำเนินงานดังกล่าว เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ การศึกษางานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือ โดยการศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนา ส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยจากบุคลากรทุกระดับ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างแท้จริง และบุคลากรมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา โดยยังพบปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีสภาพการปฏิบัติงานในด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการประเมินตนเองและเมื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และนำมาสู่การวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับการบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อช่วยค้นหาถึงลักษณะของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อีกทั้งการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจาก กลุ่มผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่สำคัญถึง ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรง ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการค่าครองชีพและสังคมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4) คณะเทคโนโลยีการเกษตร 5) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 6) คณะวิทยาการจัดการ 7) คณะครุศาสตร์ 8) บัณฑิตวิทยาลัย 9) สถาบันวิจัยและพัฒนา 10) สำนักงานอธิการบดี 11) สำนักศิลปะและวัฒนธรรม 12) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 13) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 14) สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหารเพื่อช่วยวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และจากข้อมูลข้างต้นสามารถนำไปสู่การเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้

สำหรับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สามารถจำแนกเป็นประเด็นได้ 3 แนวทาง ดังนี้คือ

แนวทางที่ 1 : ส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้ ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย

แนวทางที่ 2 : พัฒนาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

แนวทางที่ 3 : ควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

3.1.1 แนวทางที่ 1 : ส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้ ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง และระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด และเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานในระดับที่รองลงมา ทั้งนี้บุคลากรมีความสนใจในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง ซึ่งลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษานะครั้ง

บุคลากร เคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ใน การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นเร่งด่วนที่จะต้องมีการปรับปรุง พัฒนา เนื่องจากการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลักฯ ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นผลลัพธ์ ดังนั้นจึงมีแนวทางส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้ ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย กล่าวคือ

แนวทางที่ 1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จะต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เพื่อช่วยให้บุคลากรมีการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความรู้ในกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานเอง และระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานเป็นการบูรณาการต่อ กัน

แนวทางที่ 1.2 การปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วม โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ควรมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นการทบทวนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทำการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และเสริมแรงในการปฏิบัติงานหน้าที่อย่างมีส่วนร่วม ทั้งนี้วิธีการประเมินผลควรใช้แบบวิธีผสมโดยการมีส่วนร่วมของผู้ประเมิน ประกอบด้วย หัวหน้างาน เพื่อร่วมงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องในการประสานงาน และการประเมินตนเอง

3.1.2 แนวทางที่ 2 : การพัฒนาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เมื่อนำข้อมูลจากบุคลากรมาวิเคราะห์พบว่า บุคลากรเห็นความสำคัญของสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พนวบ้างประเด็นควรพิจารณา พัฒนาปรับปรุงสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ กล่าวคือ

**แนวทางที่ 2.1 พัฒนากิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษาตามกระบวนการ PDCA โดยมีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ
มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง มีการดำเนินงานครบถ้วน
องค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน และนำ
ผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป**

**แนวทางที่ 2.2 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการ
ประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้าน
การประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดชื่อตกลง ระบุเป็น
ข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT
ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับ
ด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการ
รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพฯตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วม
เกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยาย สถานที่ให้อิสระต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ
บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการ
ประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำ
ผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป บุคลากรมีส่วน
ร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้าน
การประกันฯอย่างบูรณาการ มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการ ได้อย่าง
เหมาะสม 30) มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่าง
บูรณาการ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการ
ประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ**

3.1.3 แนวทางที่ 3 : การควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษามีผลต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ซึ่งจะต้องควบคุมปัจจัยภายใน อาทิ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการกำหนดนโยบาย ทิศทางและแผนงาน ตลอดจนมีระบบการบริหารจัดการที่เหมาะสม ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับปัจจัยนอกซึ่งเกี่ยวข้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในบริบทของมหาวิทยาลัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ครั้งนี้ ได้ศึกษามุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งผลการศึกษาจะปรากฏผลเพียงแค่เห็นในมุมมองและบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนั้นควรศึกษาสถานบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความม้องและสามารถกำหนดกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.2 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมและสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเน้นถึงพฤติกรรมและสภาพการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้นึ่งควรศึกษาในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง เพื่อให้สามารถเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการกำหนดกลยุทธ์ได้อย่าง เหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

กัลยา วนิชย์บัญชา. 2547. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

-----, 2550. สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เก็จกนก เอื้อวงศ์. 2546. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์คุณภูมิ บัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกณ์ วัฒนชัย. 2544. นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. Thailand Education .

คณะกรรมการดำเนินงานวิจัยสาขาวิชบริการเฉลิมพระเกียรติ. 2554. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิชบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตระง. รายงานการศึกษาวิจัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิชบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตระง.

จรายพร ธรรมนิทร. 2539. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา. วารสารกองทุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน.

จารุพร สิงห์นันท์เจริญ. 2550. การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการนำระบบบริหารคุณภาพมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. งานวิจัยสำนักเทคโนโลยีการศึกษา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชาญ โพธิสิตา. 2552. ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ออมรินทร์พรีนติ้งแอนด์พับลิชิชิ่ง จำกัด (มหาชน).

ดุษฎี โยเหลา. 2545. ปัจจัยระดับบุคคลและระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารศึกษา 1. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.o.nec.go.th/publiccation/46083/8.pdf>. (5 พฤษภาคม 2556).

ดวงฤทธิ์ กงเกวียน. 2546. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติของการประกันคุณภาพ การศึกษาของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทศนีย์ คำรณฤทธิ์. 2546. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจในงานกับการปฏิบัติงานของหัวหน้างาน โรงพยาบาลชุมชน เขต 11. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1202546000245>. [17 ตุลาคม 2556].

ไทย พิพิธสุวรรณกุล .2544. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการประกันคุณคุณภาพสำหรับสถาบันอุดมศึกษา : การใช้ดัชนีจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (พิมพ์ครั้งที่ 2) สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา : สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร : ห้องหุ้นส่วนภาพพิมพ์จำกัด ชนพล สมัครการ. 2550. ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังเข้าร่วมโครงการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้เข้าอบรมพัฒนาภารกิจพิพิธเพื่อสุขภาพ กรมขนส่งทางอากาศ กองบัญชาการสนับสนุนทบทวนอากาศ. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2546. การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี ตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร.

นิมิตร อิสรากุล. 2549. ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแขวงเชียงราย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบูรณะ.

เบญจนาฎ พ่วงพิพัฒน์. 2545. ทัศนคติต่อนโยบายการจัดระบบเนื้อหาความของนักศึกษา โรงเรียนคริซนา พลเมืองการเทคโนโลยี เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เบญจชา ยอดคำนิน-แอ็ตติกิจ และกาญจนา ตั้งชลพิพิธ. 2552. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ: การจัดการข้อมูล การศึกษา และการหาความหมาย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ชีโนนพับลิชชิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด.

ประกาศرون อุ่นอบ. 2553. เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง(ออนไลน์). สืบค้นจาก http://file.sru.ac.th/download.aspx?NFILE=TEACHER_181_26062012123641626.pdf [5 ตุลาคม 2556].

พรเดช ยีโถขาว. 2547. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ โรงเรียนทั่วไป สำหรับนักศึกษา หลักสูตรปริญญาตรี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗. มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาณุวรรณ์ สุริยฉัตร. 2544.รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ สำหรับ สถาบันอุดมศึกษา: ยุทธศาสตร์การศึกษาและการประเมินตนเองกระบวนการทำ self study report เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยอิสระ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏเชียงใหม่.

ภาวิณี รัตนวิจัย. 2550. ความรู้และเขตคิดที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. 2555. รายงานการประเมินตนเองประจำปี ปีการศึกษา 2555. สำนักพัฒนา คุณภาพและระบบบริหาร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

. 2556. รายงานการประเมินตนเองประจำปี ปีการศึกษา 2556. สำนักพัฒนาคุณภาพ และระบบบริหาร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

. 2556. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สำนักพัฒนา คุณภาพและระบบบริหาร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

วันชัย โกละสุต. 2549. ความหมายและความสำคัญของการบริการแก่มีส่วนร่วม: การบริการแก่มีส่วนร่วม (ออนไลน์). สืบค้นจาก : http://opens.dpt.go.th/dpt_kmcenter/index.php?Option=com_content&taskUH=view&id=26&Itemid=1. (17 ธันวาคม 2556).

วิลาวัลย์ ศรีแพ้ว. 2546. การศึกษาสภาพปัญหาและการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัย รามคำแหง.

วีรชน จิรชัยการ. 2551. บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิลวัต ศรีสวัสดิ์. 2552. ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิคุ้มกันในเขต
กรุงเทพมหานคร. หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนา
สังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ศุภกนิตย์ พลไพรินทร์. 2540. เทคนิคการประมวลผล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพรพิทยา.

สุชาติ ฤกษ์ไอลส. 2553. ทัศนคติของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษา. วิชาการค้นคว้าอิสระ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

สุชาต ประสิทธิ์รูสินธุ. 2550. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร:
ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.

สุชาดา จักรพิสุทธิ์. 2548. ปฏิรูปการศึกษาในสังคมไทย : ชุมชนกับการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา.
(ออนไลน์). สืบค้นจาก [http://www.midnightuniv.org/midnight2545 /document9562.html](http://www.midnightuniv.org/midnight2545/document9562.html). [27 พฤษภาคม 2556].

สุภางค์ จันทวนิช. 2549. การวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : บริษัทดำเนินสุทธา
การพิมพ์.

_____. 2551. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพรรณี มาตรโพธิ์. 2549. การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขต
กรุงเทพมหานคร ปริญญาโทนิพนธ์ กศม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.

สุรชัย คุ้มสิน. 2546, วิกฤติภาวะผู้นำ : อุปสรรคในการปฏิรูปสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์. วารสาร
บริหารการศึกษา มศว. 2(6) : 15.

สุรี ศุนาลัย. 2553. **ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.**

สุวิมล ราชานนบริบาล. 2541. **การศึกษากระบวนการประกันคุณภาพทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.**

สุวิมล วงศานิช. 2543. **การออกแบบระบบการประกันคุณภาพภายใน. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร. ห้างหุ้นส่วนจำกัดทีวีซีคอมมิวนิเคชั่น.**

สมโภชน์ ศรีสมุทร. 2547. **การวิเคราะห์การจัดกลุ่มโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายในองค์กรดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนใต้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์รัตนหนาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.**

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดี.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553. ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์ กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2554. การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินการประกันคุณภาพและแนวทางการพัฒนาบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพระดับคณะและหน่วยงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. รายงานการวิจัย. สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). ม.ป.ป.(ข) 2546. เกี่ยวกับ สมศ. (ออนไลน์). สืบค้นจาก : <http://www.onesqa.or.th/th/about/> onesqa.php (13 มกราคม 2556).

องค์ ประกอบผล. 2548. การประกันคุณภาพ : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (ออนไลน์). สืบค้นจาก : <http://www.snsmcn.lib.su.ac.th> (13 มกราคม 2556).

องอาจ นัยพัฒน์. 2548. วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.

อุทุมพร จำร. 2544. **วิธีการทำประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : พนิพับลิชชิ่ง.

Good, Carter Victor, ed.1973. **Dictionary of Education.** 3rd ed. New York : McGraw-Hill.

Hinkle, Dennis E. 1982. **Basic Behavioral Statistics.** Boston : Houghton Mifflin.

Norusis, Marija J. 1983. **SPSS Introductory Statistics Guide.** New York : McGraw-Hill.

Stufflebeam, D.L., 1971.et al. **Educational Evaluation and Decision-Making, Illinois** : Peacock Publishers., Inc.

แบบสอบถาม

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ
ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เลขที่แบบสอบถาม

สถานที่

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ศึกษาโครงการวิจัย โดยเป็นการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ จะถูกนำไปใช้เพื่อการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวจะนำไปผ่านการประมวล การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ออกมาระบุรวม และสำหรับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จะถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะถูกปกปิดเป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัยจึงครรชขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ มีจำนวน 7 หน้า ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ตอนที่ 3 สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ขอบพระคุณอย่างสูง

คณะผู้วิจัย

สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร

คำชี้แจง : สำหรับตอนที่ 1 และ 2

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

1. เพศ	() ชาย	() หญิง	สำหรับเจ้าหน้าที่
2. อายุ	() 20-25 ปี	() 26-30 ปี	1)
	() 31-35 ปี	() มากกว่า 35 ปี	2)

3. ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ

- () น้อยกว่าปริญญาตรี
- () ปริญญาตรี
- () สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

() ข้าราชการ	() พนักงานมหาวิทยาลัย	4)
() ประจำตามสัญญา	() อื่นๆ	

5. ลักษณะงานปัจจุบัน

() ผู้บริหาร	() หัวหน้างาน	5)
() อาจารย์	() เจ้าหน้าที่	

6. ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน

() ผู้บริหาร	() หัวหน้างาน	6)
() ครู/อาจารย์	() พนักงาน / เจ้าหน้าที่	
() อื่นๆ		

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

() มีส่วนร่วมภายในหน่วยงาน	7)
() มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย	
() มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ	
() ไม่มีส่วนร่วม	

2. บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ

() ผู้ดำเนินงานหลัก	() ผู้ร่วมดำเนินงาน
() ผู้สนับสนุน	() ไม่มีส่วนร่วม

8) _____

3. ความสมำ่เสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

() ทุกครั้ง	() บ่อยครั้ง
() น้อยครั้ง	() ไม่เคย

9) _____

4. การได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา

() ภายในหน่วยงาน
() ระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
() หน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ
() ไม่มี

10) _____

5. ความสมำ่เสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

() ทุกครั้ง	() บ่อยครั้ง
() น้อยครั้ง	() ไม่เคย

11) _____

6. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

จากผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงาน

() เคยระดับมาก
() เคยระดับปานกลาง
() เคยระดับน้อย
() ไม่เคย

12) _____

7. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

จากผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

() เคยระดับมาก
() เคยระดับปานกลาง
() เคยระดับน้อย
() ไม่เคย

13) _____

คำชี้แจง : สำหรับตอนที่ 3 และ 4

โปรดพิจารณาสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตามประเด็น
ที่กำหนด และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ มากที่สุด
 4 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ มาก
 3 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ ปานกลาง
 2 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ น้อย
 1 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
1. การดำเนินงานโดยรวม						
1. มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ	(P)					(14)
2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้	(D)					(15)
3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	(D)					(16)
4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	(D)					(17)
5. มีการดำเนินงานครบถ้วนตามเกณฑ์ประเมิน	(D)					(18)
6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน	(C)					(19)
7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง - พัฒนาในแผนการประกันคุณภาพ การศึกษาในปีการศึกษาต่อไป	(A)					(20)
2. การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ						
1. มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน						(21)
2. มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ						(22)
3. มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพตาม กระบวนการ PDCA						(23)
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ						(24)
5. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพ						(25)
6. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพอย่างต่อเนื่อง						(26)
7. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพ						(27)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
3. การดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร						
1. การมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ ของหน่วยงาน						(28)
2. การมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระบุเป็นข้อกำหนดต่าง ๆ ของหน่วยงาน						(29)
3. การมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน						(30)
4. การมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน						(31)
5. การมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงาน ด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย						(32)
6. การมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย						(33)
7. การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำ และคำปรึกษา						(34)
8. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านการประกันคุณภาพ						(35)
9. การมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายกาศ สถานที่ให้อธิบายต่อการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพ						(36)
10. การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน						(37)
11. การมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพ						(38)
12. การมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง - พัฒนาในแผน การประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป						(39)
13. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ						(40)
4. การดำเนินงานอย่างบูรณาการ						
1. มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานอย่างบูรณาการ						(41)
2. มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการ ได้อย่างเหมาะสม						(42)
3. มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ						(43)
4. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ						(44)
5. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุง - พัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนด แผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้อย่างบูรณาการ						(45)

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
1. ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร						
1. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี						(46)
2. มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน						(47)
3. มีการทำหนอน นโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพ ที่เหมาะสม						(48)
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ						(49)
5. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม						(50)
6. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม						(51)
7. มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างเหมาะสม						(52)
8. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง						(53)
9. มีการปลูกสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง						(54)
10. มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสาร หลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ						(55)
11. มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมา ปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง						(56)
2. ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร						
1. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพของหน่วยงาน						(57)
2. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสม กับบริบทของหน่วยงาน						(58)
3. ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็น มาตรฐานเดียวกัน						(59)
4. ความเป็นก้าวตามมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบท ของหน่วยงาน						(60)

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นในด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

1. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร

3. ปัจจัยที่มีผลต่อกำลังใจของการประกันคุณภาพการศึกษา

4. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านได้เสียเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

----- คณะผู้วิจัย -----

แบบสัมภาษณ์

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ
ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เลขที่แบบสัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์.....

วันที่สัมภาษณ์.....

เวลาที่สัมภาษณ์เริ่ม..... จบ.....

แบบสัมภาษณ์ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ศึกษาโครงการวิจัยระดับสถาบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ฉบับนี้ จะถูกนำไปใช้เพื่อการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวจะนำไปต่อการประมวล การวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นภาพรวม โดยข้อมูลของผู้สัมภาษณ์ จะถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะถูกปกปิดเป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อผู้ให้สัมภาษณ์

คณะกรรมการฯ ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ตามความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีจำนวน 7 หน้า ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ตอนที่ 3 สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ขอบพระคุณอย่างสูง

คณะผู้วิจัย

สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหาร

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ระดับการศึกษาสูงสุด / คุณวุฒิ
สาขา.....
3. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
 () ข้าราชการ () พนักงานมหาวิทยาลัย
 () ประจำตามสัญญา () อื่นๆ
4. อายุงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปี
5. ลักษณะงานตำแหน่งบริหาร
-
6. ลักษณะภาระงานบริหารอื่น ๆ(ถ้ามี)
-

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร
 () ไม่มีส่วนร่วม
 () มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตัวเอง
 () มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
 () มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอกสถาบันอื่น ๆ

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....

.....

2. บทบาทการมีส่วนร่วมนบูรณาการด้านการประกันคุณภาพของผู้บริหาร
 () เป็นผู้ดำเนินงานหลัก () เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน
 () เป็นผู้สนับสนุน () ไม่มีส่วนร่วม

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....

.....

3. ความสำนักเสนาธิการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร
 () ทุกครั้ง () ป้อยครั้ง
 () น้อยครั้ง () ไม่เคย

4. การได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร

 - () ได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงานของตนเอง
 - () ได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
 - () ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอื่น ๆ
 - () ไม่มี

5. ความสำน้ำเสนอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร

 - () ได้รับความร่วมมือทุกรั้ง
 - () ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง
 - () ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง
 - () ไม่เคย

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับความร่วมมือ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานในด้านการประกัน - คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

6. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก
ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงาน ของผู้บริหาร

() เคย ระดับมาก () เคย ระดับปานกลาง
() เคย ระดับน้อย () ไม่เคย

7. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก
ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ของผู้บริหาร

() เคย ระดับมาก () เคย ระดับปานกลาง
() เคย ระดับน้อย () ไม่เคย

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการฝึกอบรม/การถ่ายทอด และ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่นักการ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1. การดำเนินงานโดยรวมของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ	(P)	
2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้	(D)	
3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	(D)	
4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	(D)	
5. มีการดำเนินงานครบถ้วนคู่ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน	(D)	
6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน	(C)	
7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง - พัฒนาในแผนการประกันคุณภาพ การศึกษาในปีการศึกษาต่อไป	(A)	

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงานโดยรวมของมหาวิทยาลัย

.....

.....

2. การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. มีการกำหนดนโยบาย หรือพิธีทางค้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน		
2. มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา		
3. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ		
4. มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ ตามกระบวนการ PDCA		
5. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ		
6. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพอย่างต่อเนื่อง		
7. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ		

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

.....

.....

3. การดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของหน่วยงาน		
2. ผู้บริหารมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่าง ๆ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน		
3. ผู้บริหารมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน		
4. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน		
5. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงาน ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และ เพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย		
6. ผู้บริหารมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันคุณภาพ ตามที่ได้รับมอบหมาย		
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำ และ คำปรึกษา		
8. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันคุณภาพฯ		
9. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดบรรยาย สถานที่ให้อธิบายต่อการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพ		
10. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน		
11. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ		
12. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาในแผนการ ประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป		
13. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ		

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารของมหาวิทยาลัย.....

.....

.....

4. การดำเนินงานอย่างบูรณาการของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ		
2. มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม		
3. มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ		
4. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ		
5. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุง - พัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้อย่างบูรณาการ		

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างบูรณาการของมหาวิทยาลัย

P การวางแผนการบริหาร/ดำเนินงานด้านการประกันอย่างบูรณาการ

.....

.....

.....

D การบริหาร/ดำเนินงานที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม

.....

.....

.....

C การติดตาม/ประเมินผลการบริหาร/ดำเนินงานอย่างบูรณาการ

.....

.....

.....

A การนำผลการประเมินมาปรับปรุง - พัฒนาในการบริหารจัดการ และกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้อย่างบูรณาการ

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา

1. ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของผู้บริหาร

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	มีผลต่อความสำเร็จ	
	มี	ไม่มี
1. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี		
2. มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน		
3. มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม		
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ		
5. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่าง เป็นรูปธรรม		
6. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม		
7. มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม		
8. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง		
9. มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง		
10. มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐาน สำหรับการประเมินคุณภาพ		
11. มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและ หรือ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง		

ข้อมูลเพิ่มเติม ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย.....

.....

.....

2. ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของผู้บริหาร

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	มีผลต่อความสำเร็จ	
	มี	ไม่มี
1. เกณฑ์ประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการดำเนินการของหน่วยงาน		
2. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสม		
3. ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาเป็นมาตรฐานเดียวกัน		
4. ความเป็นก้าวขยันมัตติตรต่อการตรวจสอบเยี่ยม และการประเมินตามบริบทหน่วยงาน		

ข้อมูลเพิ่มเติม ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ปัจจัย อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

1. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

4. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านได้เสียเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้

คงจะผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล
ข้อมูลการศึกษา

2544-2546	นางสาวจุฑาพร บุญยัง
	บริหารธุรกิจบัณฑิตการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยพายัพเชียงใหม่
2553-2554	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนบูรีกรุงเทพ
2554-2557	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสังขละกันศринทร์

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสangkhla
พ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	อาจารย์ภาควิชาความคิดทางวิชาชีพครู
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนกวารชดา สาขาวาดใหญ่
พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	อาจารย์ภาควิชาสังคมศึกษา
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนกวารชดา สาขาวิทยานุสรณ์
พ.ศ. 2554 – 2556	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยว
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
พ.ศ. 2551 – 2554	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยว
	สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยหาดใหญ่บริหารธุรกิจสากล

ผลงานทางวิชาการ

วิทยานิพนธ์ แนวทางการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษสำหรับหมู่บ้านอุตสาหกรรมชนบทเพื่อการท่องเที่ยวภาคใต้

The Marketing Management Guideline of Special Interest Tourism for Southern Tourism of RuralIndustrial Village.

งานวิจัย

1. โครงการวิจัยร่วมรับทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เรื่องการจำแนกพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยแผ่นดินถล่มในพื้นที่อำเภอกระแสินธุ์ จังหวัดสงขลา (Risk Area Classification for Landslide Hazard in Krasaesin District, Songkhla Province.)
2. โครงการวิจัยรับทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (Potential Development for Integration and Participation Quality in Education of Songkhla Rajabhat University.)

บทความ / งานตีพิมพ์เผยแพร่

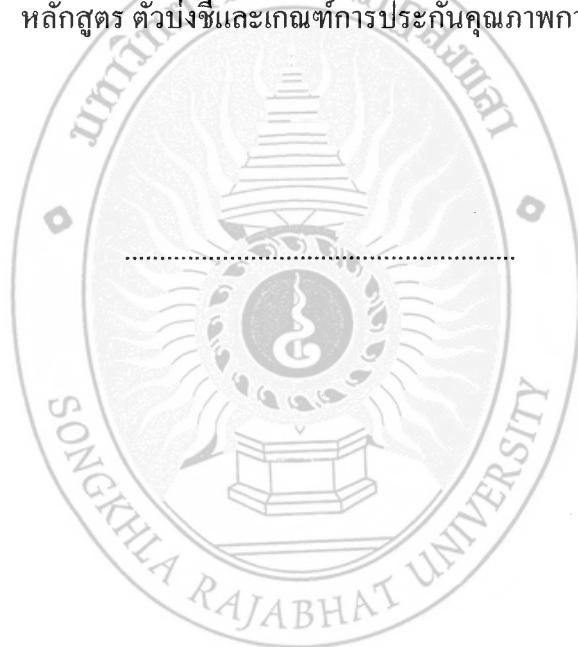
1. แนวทางการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษสำหรับหนูน้ำอุดสาหารรัฐมนตรีเพื่อการท่องเที่ยวภาคใต้. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ อุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ครั้งที่ 3 ประจำปี 2558, 28-29 พฤษภาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
2. การจำแนกพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยแผ่นดินถล่มในพื้นที่อำเภอกระแสินธุ์ จังหวัดสงขลา. สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
3. สิ่งที่ได้มากกว่าการเป็นผู้เข้าร่วมโครงการเสริมความรู้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ. วารสารปาริพัตร ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน ธันวาคม 2556 – มกราคม 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
4. วัฒนวิถี ที่ส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ. วารสารปาริพัตร ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
5. มีอะไรในค่ายพัฒนาผลงานวิชาการ. วารสารปาริพัตร ปีที่ 8 ฉบับที่ 5 ประจำเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.

6. เมื่อถึงคุณภาพตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน วารสารปาริฉัตร ปีที่ 9 ฉบับที่ 5 ประจำเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2558 มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด. สงขลา.
7. แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด. การประชุมวิชาการวิจัยระดับชาติสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 8, 30-31 มีนาคม 2559 และ 1 เมษายน 2559 ณ โรงแรมอินพิเรียล เมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่
8. เปิดหน้าต่างราชภัฏสุราษฎร์ธานี วารสารปาริฉัตร ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2559 มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงห์ลาด. สงขลา.

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร Learning from experience through Games and Simulations.
2. หลักสูตร Education Research for Teacher instructor.
3. หลักสูตร Development for Professional Teacher ครั้งที่ 6
4. หลักสูตร Quality Assurance for University Education.
5. หลักสูตร C-IQA Science of Southern.
6. หลักสูตร QA for University by Thai Association of Governing Board.
7. หลักสูตร Information Technology for University QA
8. หลักสูตร การทวนสอบผลสัมฤทธิ์และการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
9. หลักสูตร ASIC by The Office for National Education Standards and Quality Assessment.
10. หลักสูตร การจัดทำข้อมูลตามมาตรฐานข้อมูลอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2556
11. หลักสูตร การประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยในมุมมองของ สมศ., สกอ. และมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

12. หลักสูตร การประชุมวิชาการนานาชาติ การประกันคุณภาพการศึกษา
13. หลักสูตร ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557
14. หลักสูตร ระบบการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557
15. หลักสูตร ครอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF and The Development of Professional Standards Framework.)
16. หลักสูตร การนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ไปใช้ : ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ครั้งที่ 3
17. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
18. หลักสูตร ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวเกศรา โภคิลณวงศ์	
ข้อมูลการศึกษา		
2548 – 2550	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2534 - 2536	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน		
2554 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา สังกัดสำนักพัฒนาคุณภาพ และระบบบริหาร
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2543 – 2554	ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา สังกัดคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2542 – 2543	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
	สถานที่ทำงาน	สำนักงานคุณประพฤติจังหวัดสงขลา
2541 – 2542	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
	สถานที่ทำงาน	ที่มณฑลสถานแห่งแรงงานสงขลา
2539 - 2541	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
	สถานที่ทำงาน	สำนักประชาสัมพันธ์เขต 6 สงขลา

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา หลักสูตร 3
2. หลักสูตร การสร้างความเข้าใจตัวชี้วัดการประกันคุณภาพ
3. หลักสูตร การจัดเก็บข้อมูลประกันคุณภาพอย่างมีอาชีพด้วยอิเล็กทรอนิกส์
4. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวอุบลทิพย์ ทองชั่ง

ข้อมูลการศึกษา

2546 - 2550	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกชีววิทยาประยุกต์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ
2543 - 2546	นักยินศึกษาดูงานปลาย (ม.4 – ม.6)
โรงเรียนหารเทา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

2555 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา สังกัดสำนักพัฒนาคุณภาพและ
ระบบบริหาร
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสangkhla
2550 -- 2554	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยนักวิจัย สังกัด โครงการวิจัยลุ่มน้ำ
ทะเลสาบสangkhla

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาประจำปีการศึกษา 2557
 2. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเดิศ (EdPEX)
 3. หลักสูตร การสอนท่านแผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานเพื่อการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
 4. หลักสูตร การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
 5. หลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา: สรุนมาตรฐานคุณภาพการศึกษาเชิง
 6. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่
 7. หลักสูตร ร่าง ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	ว่าที่ร.ต.หญิงนรีรัตน์ รัตนสุวรรณ	
ข้อมูลการศึกษา		
2541 - 2545	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ	
2545 - 2546	ประกาศนียบัตร วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน		
2556 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สังกัดสำนักพัฒนา คุณภาพและระบบบริหาร
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2555 – 2556	ตำแหน่ง	Tecnicial Computer
	สถานที่ทำงาน	บริษัทไทยรวมทุน จำกัด
2553 – 2554	ตำแหน่ง	อาจารย์พิเศษคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2550 – 2552	ตำแหน่ง	ครุอัตราจ้าง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนนิมพลีวิทยา จ.ชัยภูมิ
2546 - 2549	ตำแหน่ง	ครุอัตราจ้าง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนภูพระวิทยาคม จ.ชัยภูมิ

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร การนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ไปใช้ : ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข
2. หลักสูตร การใช้ระบบ E-Meeting
3. หลักสูตร การใช้ระบบฐานข้อมูลค้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ประจำปีการศึกษา 2557

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางรอนี อ้อ ขุนทด

ข้อมูลการศึกษา

2549 – 2553	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2543 - 2549	มัธยมศึกษา ¹ โรงเรียนตัดดีกี้ซีชท์

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

2555 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดสำนักพัฒนา คุณภาพและระบบบริหาร
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2554 – 2555	ตำแหน่ง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สังกัดสำนักพัฒนา คุณภาพและระบบบริหาร
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษาประจำปีการศึกษา 2557
2. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
3. หลักสูตร การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
4. หลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา: สรุมารฐานคุณภาพการศึกษา
อาเซียน
5. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่
6. หลักสูตร ร่าง ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่
7. หลักสูตร การจัดการงานเอกสารทางราชการ